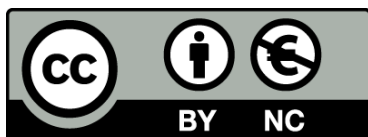

UNIVERSITAT DE
BARCELONA

L'ús dels adjectius al llarg del desenvolupament tardà del català

Laia Cutillas i Alberich

Aquesta tesi doctoral està subjecta a la llicència **Reconeixement- NoComercial 3.0. Espanya de Creative Commons.**

Esta tesis doctoral está sujeta a la licencia **Reconocimiento - NoComercial 3.0. España de Creative Commons.**

This doctoral thesis is licensed under the **Creative Commons Attribution-NonCommercial 3.0. Spain License.**

UNIVERSITAT DE
BARCELONA

L'ús dels adjectius al llarg del desenvolupament tardà del català

Laia Cutillas i Alberich

Tesi presentada per a optar al grau de **Doctor en Lingüística**
dins del programa de doctorat

Lingüística Teòrica, Computacional i Aplicada

DEPARTAMENT DE FILOLOGIA CATALANA I LINGÜÍSTICA GENERAL

Directora:

Dra. Liliana Tolchinsky

UNIVERSITAT DE BARCELONA

Tutora:

Dra. Mariona Taulé

UNIVERSITAT DE BARCELONA

FACULTAT DE FILOLOGIA

JUNY DE 2017

L'ús dels adjectius al llarg del desenvolupament tardà del català

Esdevenir parlants competents d'una llengua és un dels desenvolupaments més notables del nostre creixement com a persones. En aquesta tesi ens proposem estudiar l'adquisició del català com a primera llengua (L1), fixant-nos en el desenvolupament d'una categoria lèxica – l'adjectiu – al llarg de l'escolaritat i fins a l'edat adulta, en diferents gèneres discursius (expositiu i narratiu) i modalitats de producció (oral i escrita). Els adjectius són un dels recursos descriptius més potents de què disposa la llengua, l'aprenentatge i el perfeccionament del seu ús és un procés llarg que s'estén més enllà de l'adolescència i està íntimament lligat a l'escolaritat i l'alfabetització, per la qual cosa l'ús dels adjectius pot ser un bon indicador del desenvolupament del lèxic.

Durant l'última dècada, diversos estudis han analitzat el creixement i la composició de la categoria adjectiu al llarg de l'etapa escolar, principalment en anglès (Marineille & Kneile, 2012; Nippold & Sun, 2008) i hebreu (Ravid & Levie, 2010). Estudis duts a terme en català també han mostrat els adjectius com una de les categories que més creixement experimenta amb l'edat (Cordero, 2002; Gili Gaya, 1972; Llauradó & Tolchinsky, 2013).

El present treball és un estudi de l'ús dels adjectius des d'una aproximació *corpus-based*. Aplicarem aquesta metodologia a l'anàlisi del desenvolupament tardà del català.

L'estudi es basa en el corpus GRERLI-CAT1, el qual consta de 316 textos produïts per 79 informants bilingües català/castellà, que tenen el català com a llengua d'ús habitual.

Els informants pertanyen a diferents nivells educatius: Primària (9-10 anys), Secundària

(12-13 anys), Batxillerat (16-18 anys) i Universitat (majors de 19 anys). Cada informant va produir quatre textos sobre els conflictes escolars: un expositiu oral, un expositiu escrit, un narratiu oral i un narratiu escrit. Compararem els textos, doncs, tenint en compte aquestes variables independents: l'edat/nivell educatiu, el gènere discursiu i la modalitat de producció.

Els objectius generals són tres. En primer lloc, volem identificar quines mesures lèxiques serveixen per a diagnosticar el desenvolupament del lèxic i la diferenciació entre gèneres i modalitats. En segon lloc, volem caracteritzar l'ús dels adjectius segons l'edat i el tipus de text. Finalment, volem identificar quines característiques morfològiques i de freqüència d'ús dels adjectius expliquen millor els judicis dels parlants sobre la seva composicionalitat.

Per a complir aquests objectius hem dut a terme tres estudis. El primer centrat en analitzar la diversitat i densitat lèxica, la llargada de paraula i la productivitat verbal, i la influència que hi tenen les variables independents del corpus. El segon encaminat a descriure l'ús dels adjectius segons l'edat, el gènere discursiu i la modalitat de producció; analitzant la quantitat, la freqüència i l'estructura morfològica interna dels adjectius. I el tercer dedicat a esbrinar de quina manera els parlants accedeixen al seu coneixement morfològic a l'hora de jutjar la composicionalitat dels adjectius extrets del corpus GRERLI-CAT1.

Els resultats del primer estudi indiquen que la llargada de paraula és el millor diagnòstic del desenvolupament lèxic i de la diferenciació entre gèneres i modalitats. La diversitat i la densitat lèxiques també són bons indicadors evolutius. D'aquestes dues mesures, la primera serveix per a diferenciar entre modalitats i la segona és útil per a fer-ho entre gèneres. En canvi, la productivitat verbal no és apropiada per al nostre objectiu.

Els resultats del segon estudi mostren que l'ús dels adjectius s'expandeix al llarg de

l'escolaritat, donat que augmenta amb el nivell educatiu. També s'ha detectat un efecte del gènere discursiu i de la modalitat de producció. Els quatre tipus de text analitzats presenten una gradació en la seva complexitat, des dels expositius escrits fins als narratius orals, passant pels expositius orals i els narratius escrits.

Els resultats del tercer estudi revelen que els parlants jutgen la composicionalitat dels adjectius en termes d'un contínuum i no pas en termes dicotòmics – adjectius simples vs. complexos. Els predictors més forts de la composicionalitat són la llargada de l'adjectiu, el número de morfemes comptats des del punt de vista sincrònic, la presència d'un prefix productiu i que la base sigui més freqüent que l'adjectiu derivat.

En resum, l'anàlisi quantitativa del lèxic mostra que, a mesura que avancen pels nivells educatius, els informants utilitzen un lèxic més complex en els textos expositius i en la modalitat escrita. L'examen de l'ús dels adjectius ens ha permès obtenir una visió evolutiva de la riquesa lèxica i de com s'adapta el vocabulari usat a cada tipus de text. L'estudi sobre la composicionalitat dels adjectius indica que la complexitat morfològica afecta als usos lèxics, però que és un coneixement implícit dels parlants. Així doncs, el present estudi proveeix a la comunitat acadèmica d'una descripció acurada de l'ús dels adjectius al llarg del desenvolupament tardà del català.

Use of adjectives throughout later Catalan language development

Becoming proficient speakers of a language is one of the most prominent developments in our growth as people. This thesis is aimed to study Catalan acquisition as first language (L1), focusing on the development of a lexical category – the adjective – throughout school age and until adulthood, in different discourse genres (expository and narrative) and modes of production (spoken and written). Adjectives are one of the most powerful descriptive devices a language has; learning and improving its use is a long process which goes beyond adolescence and it is closely related to schooling and literacy. Therefore, the use of adjectives is a good indicator of lexical development.

During the last decade, several studies have analysed the growth and composition of adjective category through the school years, mainly in English (Marineille & Kneile, 2012; Nippold & Sun, 2008) and Hebrew (Ravid & Levie, 2010). Studies which were carried out in Catalan have also shown adjectives as one of the categories which experience a higher increase with age (Cordero, 2002; Gili Gaya, 1972; Llauradó & Tolchinsky, 2013).

In this thesis the study of the use of adjectives is tackled from a corpus-based approach. We apply this method to the analysis of later Catalan language development using the GRERLI-CAT1 corpus. The corpus contains 316 texts produced by 79 Spanish/Catalan bilinguals whose home language is Catalan. Subjects were from different schooling levels: Primary School (9- to 10-year-olds), Secondary School (12- to 13-year-olds), Sixth Form (16- to 18-year-olds) and University (more than 19). Every subject produced

four texts about school conflicts: spoken expository, written expository, spoken narrative and written narrative. We are going to compare these texts taking into consideration the following independent variables: schooling level, discourse genre and mode of production.

The general objectives are three. Firstly, to identify which lexical measures are used in order to diagnose the lexical development and the differences between discourse genres and modes of production. Secondly, to characterize the use of adjectives according to schooling level and text type. Finally, to identify which morphological features and frequency of use characteristics of adjectives explain in a better way the speakers' judgements about their compositionality.

In order to achieve these objectives we have carried out three studies. The first one is focused on the analysis of lexical diversity, lexical density, word length and productivity of verbs, and the influence of the corpus independent variables. The second one is focused on describing the use of adjectives according to schooling level, discourse genre and mode of production, analysing the amount, frequency of use and word-internal morphological structure of adjectives. And the third one is aimed to find out how speakers access to their morphological knowledge when judging the compositionality of the adjectives extracted from the GRERLI-CAT1 corpus.

The results of the first study show that word length is the best diagnosis for lexical development, as well as genre and mode differentiation. The lexical diversity and density are also good evolutionary indicators. The first measurement is used to differentiate between modes of production and the second one is useful to differentiate discourse genres. However, productivity of verbs is not appropriate for our objective.

The results of the second study show that the use of adjectives expands throughout school years, as it increases with school level. An effect of discourse genre and mode of

production has also been detected. The analysed four text types present a complexity cline, from written expository texts to spoken narratives through spoken expository texts and written narratives.

The results of the third study reveal that the speakers judge adjectives' compositionality not in dichotomous terms – simple vs. complex adjectives – but in a continuum. The strongest compositionality predictors are adjective length, the number of morphemes counted from a synchronic point of view, the presence of a productive prefix and the relative frequency, that is, when the base is more frequent than the derived adjective.

To sum up, the quantitative analysis of the lexicon shows that, as subjects move on through the different school levels, they use a more complex lexicon in expository texts and in the written mode. The analysis of the adjective usage allowed us to obtain an evolutionary vision of the lexical richness and the way how vocabulary is adapted to each text type. The study about the compositionality of adjectives indicates that the morphological complexity affects lexical usage, although it is an implicit knowledge of the speakers. So the present study provides the academic community with an accurate description of the use of adjectives throughout later Catalan language development.

AGRAÏMENTS

No cal dir que el camí per a arribar on sóc és llarg, molt llarg, i no hagués estat possible sense la inestimable ajuda de tots els qui, en algun moment o altre, m'heu portat de la mà. Aquest és un petit repàs al recorregut que m'ha portat fins aquí i un reconeixement a tots els qui m'hi heu acompanyat.

La travessia comença al Col·legi Públic de Vinaixa, amb les meues “senyos”: la Pepita, la Ramona i la Míriam, les primeres mestres en qui vaig emmirallar-me. Santa paciència per aguantar-me amb les meues dèries. Continua després a l'Institut Josep Vallverdú de Borges Blanques. Al llarg d'aquells fantàstics anys vaig tenir grans professors, en especial el Raúl de Ilatí, per culpa teua vaig fer cap a clàssiques.

La vida em va portar a la Universitat de Barcelona, on he cursat la major part dels meus estudis. Hi vaig començar fent Filologia Clàssica (quins bons anys, eh Guillem?), perquè m'agradava molt el llatí i el grec, i de fet no sabia ni que existís la Lingüística. Però quan vaig fer l'assignatura “Introducció a la Lingüística” amb el gran Tuson se'm van obrir els ulls: el que realment m'agradava de traduir llatí i grec era l'anàlisi sintàctica, abarallar-me amb les declinacions, examinar l'estructura de la frase i extreure'n el significat. Tota una revelació. Poc a poc, mentre feia el primer cicle de clàssiques, anava veient que allò no era per mi, i per això quan vaig acabar-lo a segon cicle vaig decidir passar-me a Lingüística, que llavors encara no era un grau. Gran idea. Vaig disfrutar en totes i cadascuna de les assignatures de la llicenciatura, i també vaig tenir grans companys: Txuss, Jeroni, Bàrbara, Laura, Anna, Neus, Mònica... (segur que em deixo gent, disculpeu la meua mala memòria). L'últim any de la carrera, inacabable pel fet de compaginar estudis i feina, vaig cursar un Màster a la Universitat Pompeu Fabra, on em van introduir al món de la Lingüística Computacional i dels corpus lingüístics.

Després de la llicenciatura tenia molt clar que algun dia faria el doctorat, però no va ser fins al cap d'uns quants anys que les circumstàncies personals i econòmiques m'ho van permetre. Vaig tornar a la UB, tenint a la Liliana en ment perquè m'havien encantat les seues assignatures. Quedi constància que jo només anava a preguntar-li què era un doctorat i com funcionava, perquè m'estava plantejant fer-ne un. De seguida em va reclutar: “tenim un corpus en català que vam recollir fa uns anys i ningú hi ha treballat, no t'agradaria fer-ho?”. Llavors vaig fer el Màster de Lexicografia, on vaig conèixer un grup de persones genials: Leti, Maria Antònia, Maria, Elisenda, Ruben, Yuya, Cristina, Eloi... (grans sopars i grans nits al Piscis!) I després d'això finalment vaig poder començar el doctorat, la millor decisió que he pres mai. Reunions, congressos, viatges, *papers*, recollir dades, codificar... És aquí on he crescut com a persona i com a lingüista. Hem arribat al cap del camí, i a les vostres mans en teniu el resultat.

Aquesta tesi és, doncs, una mica de tots. Vull dedicar-vos unes paraules, perquè sense vosaltres no ho hauria pogut fer. Moltes gràcies, de tot cor.

A la Liliana Tolchinsky, la meua guia i referent, per haver confiat en mi i creure en les meues possibilitats fins i tot quan jo mateixa en dubtava. Mai podré agrair-te prou tot el que m'has ensenyat. La teua passió, esforç, constància i dedicació són un exemple per a mi i em fan veure l'enorme quantitat de coses que encara em queden per aprendre. Todá rabá.

Al Joan Perera, la serenitat en persona, per tots els teus savis consells i per obrir-me les portes del Departament ELLDCEM (Didàctica de la Llengua, pels amics) per a començar-hi la meua carrera com a docent. Moltes gràcies, de veritat.

To Ruth Berman, who is always willing to teach, for your invaluable help in the first steps of this thesis, several years ago, and all along the way. Your comments and remarks were enlightening. It has been a privilege and a true pleasure to meet you. Thank you so much.

A l'Anna Llauradó, la meua "germana gran" del GRERLI, sempre has estat el meu suport moral. Disfrutar anant a recollir dades a Barcelona i Ciudad Real no era cosa fàcil, però tu l'hi feies. Moltes gràcies per totes les converses i, sobretot, per les teues abraçades.

A la resta de membres del GRERLI, en especial a l'Elisa Rosado, sempre constructiva, sempre amb un somriure a la boca. També als meus companys de doctorat, l'Ana, la Cristina, l'Eduard i l'Erica, i ara l'Hugo i la Rocío, per compartir penes i alegries, i molts cafetons.

A tots els membres del Departament de Filologia Catalana i Lingüística General de la UB que en algun moment o altre he tingut l'enorme privilegi de tenir com a professors (espero no deixar-me ningú, ja fa molts anys d'això): Francesc Bernat, Andreu Bosch, Josefina Carrera, Maria Pilar Perea; Albert Bastardas, Faustino Diéguez, Carme Junyent, Xavier Laborda, Toni Martí, Eugenio Martínez, Lourdes Romera, Joana Rosselló, Valeria Salcioli, Sebastià Serrano, Mariona Taulé, i, sobretot, al Jesús Tuson, gràcies a qui vaig descobrir la meua vocació per la Lingüística, '*la més humanística de les ciències, la més científica de les humanitats*'. També a l'Oriol Borrega i la Montse Nofre de l'STEL, que m'han ajudat a introduir-me al món Linux.

Als professors de la Universitat Pompeu Fabra, on vaig donar els primers passos en el món computacional, tot i que només vaig estar-hi un any: Toni Badia, Aurora Bel, Esteve Clua, Lluís De Yzaguirre i Louise McNally. Aurora, gràcies per obrir-me camí.

A la memòria dels qui ja no hi sou: papa, padrí, padrina, avi i iaia, m'hagués agradat poder compartir-ho amb vosaltres. Us trobo a faltar.

A la meua gran família, si vosaltres no fóssiu com sou, jo no seria qui sóc. No canviu mai.

A la mama, la persona més forta, intel·ligent i decidida que conec, gràcies per ser-hi sempre.

TAULA DE CONTINGUTS

RESUM	1
ABSTRACT	4
AGRAÏMENTS	7
TAULA DE CONTINGUTS	9
ÍNDEX DE TAULES	15
ÍNDEX DE FIGURES	17
TERMINOLOGIA	18
CAPÍTOL 1 – INTRODUCCIÓ	21
<i>1.1. DESENVOLUPAMENT TARDÀ DEL LLENGUATGE</i>	<i>22</i>
<i>1.2. DESENVOLUPAMENT DEL LÈXIC: ELS ADJECTIUS</i>	<i>26</i>
<i>1.3. EL CATALÀ I ELS SEUS ADJECTIUS</i>	<i>31</i>
<i>1.4. LINGÜÍSTICA DE CORPUS</i>	<i>34</i>
<i>1.5. OBJECTIUS</i>	<i>36</i>
<i>1.6. HIPÒTESIS</i>	<i>37</i>
CAPÍTOL 2 – ESTUDI 1	39
<i>2.1. INTRODUCCIÓ</i>	<i>40</i>
<i>2.2. COMPILACIÓ DEL CORPUS</i>	<i>41</i>
2.2.1. INFORMANTS	44
2.2.2. TASQUES	45
2.2.3. PROCEDIMENT.....	46

2.2.3.1.	ORDRE B: PRIMERA SESSIÓ, TEXTOS NARRATIUS	46
2.2.3.2.	ORDRE B: SEGONA SESSIÓ, TEXTOS EXPOSITIUS	47
2.2.4.	EMMAGATZEMATGE DEL CORPUS	48
2.2.4.1.	VERSIÓ RÈPLICA (REP)	48
2.2.4.2.	VERSIÓ NORMALITZADA (NOR)	48
2.2.4.3.	VERSIÓ CHAT (CHA)	49
2.2.4.4.	VERSIÓ NETEJADA (NET)	50
2.2.4.5.	VERSIÓ ETIQUETADA MORFOLÒGICAMENT (MORFO)	51
2.2.5.	PROCESSAMENT DEL CORPUS	51
2.3.	<i>DIMENSIONS D'ANÀLISI</i>	53
2.3.1.	DIVERSITAT LÈXICA	53
2.3.2.	DENSITAT LÈXICA	54
2.3.3.	LLARGADA DE PARAULA.....	54
2.3.4.	PRODUCTIVITAT VERBAL.....	55
2.4.	<i>RESULTATS</i>	55
2.4.1.	DESCRIPCIÓ QUANTITATIVA DEL CORPUS	55
2.4.2.	DIVERSITAT LÈXICA	57
2.4.3.	DENSITAT LÈXICA	60
2.4.4.	LLARGADA DE PARAULA.....	62
2.4.5.	PRODUCTIVITAT VERBAL.....	63
2.4.5.1.	DIVERSITAT DE LEMMAS VERBALS	63
2.4.5.2.	ÚS PRODUCTIU DE LA FLEXIÓ VERBAL.....	65

2.5.	<i>CONCLUSIONS</i>	68
CAPÍTOL 3 – ESTUDI 2		71
3.1.	<i>INTRODUCCIÓ</i>	72
3.1.1.	GÈNERE DISCURSIU I MODALITAT DE PRODUCCIÓ	74
3.2.	<i>HIPÒTESIS</i>	76
3.3.	<i>MÈTODE</i>	77
3.3.1.	INFORMANTS	77
3.3.2.	CRITERIS PER A L'EXTRACCIÓ DE LES DADES	78
3.4.	<i>DIMENSIONS D'ANÀLISI</i>	79
3.4.1.	CARACTERIZACIÓ QUANTITATIVA	79
3.4.1.1.	ADJECTIUS PER TEXT	79
3.4.1.2.	ADJECTIUS PER CLÀUSULA.....	79
3.4.2.	FREQÜÈNCIA D'ÚS.....	79
3.4.3.	ESTRUCTURA MORFOLÒGICA INTRAPARAULA	79
3.4.3.1.	LLARGADA DE L'ADJECTIU	79
3.4.3.2.	COMPLEXITAT DEL RADICAL.....	79
3.4.3.3.	TIPUS DE BASE	80
3.5.	<i>RESULTATS</i>	81
3.5.1.	CARACTERITZACIÓ QUANTITATIVA.....	82
3.5.1.1.	ADJECTIUS PER TEXT	82
3.5.1.2.	ADJECTIUS PER CLÀUSULA.....	85
3.5.2.	FREQÜÈNCIA D'ÚS.....	87

3.5.3.	ESTRUCTURA MORFOLÒGICA INTRAPARAULA	90
3.5.3.1.	LLARGADA DE L'ADJECTIU	90
3.5.3.2.	COMPLEXITAT DEL RADICAL.....	91
3.5.3.3.	ADJECTIUS DERIVATS	92
3.5.3.4.	TIPUS DE BASE	94
3.5.3.5.	ADJECTIUS DENOMINALS	94
3.6.	<i>DISCUSSIÓ</i>	95
3.7.	<i>CONCLUSIONS</i>	97
CAPÍTOL 4 – ESTUDI 3.....		99
4.1.	<i>INTRODUCCIÓ GENERAL</i>	100
4.1.1.	COMPOSITIONALITAT DELS ADJECTIUS.....	103
4.1.2.	OBJECTIUS	105
SUBESTUDI 3.1		106
4.2.	<i>INTRODUCCIÓ</i>	106
4.3.	<i>MÈTODE</i>	108
4.3.1.	INFORMANTS	108
4.3.2.	MATERIALS.....	108
4.3.3.	TASQUES	108
4.3.4.	ESTRATÈGIA D'ANÀLISI	109
4.4.	<i>RESULTATS</i>	111
4.5.	<i>DISCUSSIÓ</i>	113
SUBESTUDI 3.2.....		115

4.6.	<i>INTRODUCCIÓ</i>	115
4.6.1.	FREQÜÈNCIA D'ÚS.....	117
4.6.2.	TRETS MORFOLÒGICS.....	118
4.7.	<i>MÈTODE</i>	122
4.7.1.	CRITERIS DE CODIFICACIÓ	122
4.7.2.	VALOR DE COMPOSITIONALITAT.....	122
4.7.3.	FREQÜÈNCIA D'ÚS.....	122
4.7.4.	NOMBRE DE MORFEMES	123
4.7.5.	LLARGADA DE L'ADJECTIU	124
4.7.6.	COMPLEXITAT DEL RADICAL.....	124
4.7.7.	TRANSPARÈNCIA SEMÀNTICA	125
4.7.8.	PRODUCTIVITAT DE L'AFIX	125
4.8.	<i>RESULTATS</i>	126
4.8.1.	CORRELACIÓ	126
4.8.2.	REGRESSIÓ.....	129
4.9.	<i>DISCUSSIÓ</i>	131
4.10.	<i>DISCUSSIÓ GENERAL</i>	131
4.11.	<i>CONCLUSIONS</i>	134
CAPÍTOL 5 – CONCLUSIÓ		137
ANNEXOS		145
6.1.	<i>CLAU DE CODIFICACIÓ DELS ADJECTIUS</i>	147
6.2.	<i>SEGMENTACIÓ DIACRÒNICA</i>	149

6.3. <i>SEGMENTACIÓ SINCRÒNICA</i>	157
REFERÈNCIES	165

ÍNDIX DE TAULES

TAULA 2.1. NOMBRE D'INFORMANTS, MITJANES I RANG D'EDAT.	45
TAULA 2.2. MITJANES I DESVIACIONS ESTÀNDARD DE <i>TOKENS</i> , <i>TYPES</i> I <i>LEMMAS</i> PER TIPUS DE TEXT.	56
TAULA 2.3. MITJANES I DESVIACIONS ESTÀNDARD DE <i>TOKENS</i> , <i>TYPES</i> I <i>LEMMAS</i> PER EDAT.	57
TAULA 2.4. MITJANES I DESVIACIONS ESTÀNDARD DE LA DENSITAT LÈXICA PER TIPUS DE TEXT.	60
TAULA 2.5. MITJANES I DESVIACIONS ESTÀNDARD DE LA DENSITAT LÈXICA PER EDAT..	62
TAULA 2.6. MITJANES I DESVIACIONS ESTÀNDARD DE LA DIVERSITAT DE <i>LEMMAS</i> VERBALS PER TIPUS DE TEXT.....	64
TAULA 2.7. MITJANES I DESVIACIONS ESTÀNDARD DE LA DIVERSITAT DE <i>LEMMAS</i> VERBALS PER EDAT.	65
TAULA 2.8. COMPARATIVA ENTRE ELS 10 <i>LEMMAS</i> VERBALS MÉS FREQUENTS DELS CORPUS GRERLI-CAT1 I CTILC.	67
TAULA 3.1. NÚMERO D'INFORMANTS, EDAT MITJANA I RANG D'EDAT.	78
TAULA 3.2. RESULTATS DE L'ANOVA PER A ADJECTIUS PER TEXT, ADJECTIUS PER CLÀUSULA, LLARGADA DE L'ADJECTIU, ADJECTIUS DERIVATS I ADJECTIUS DENOMINALS..	82
TAULA 3.3. MITJANES I DESVIACIONS ESTÀNDARD PER A <i>TOKENS</i> PER TEXT I ADJECTIUS PER TEXT PER EDAT, GÈNERE I MODALITAT.	83
TAULA 3.4. MITJANES I DESVIACIONS ESTÀNDARD PER A CLÀUSULES PER TEXT I ADJECTIUS PER CLÀUSULA PER EDAT, GÈNERE I MODALITAT.	85

TAULA 3.5. RESULTATS DELS EFECTES PRINCIPALS DEL GEE PER A FREQUÈNCIA D'ÚS, BASATS EN EL TEST DE JI-QUADRADA DE WALD.	89
TAULA 3.6. MITJANES MARGINALS ESTIMADES I RÀNQUING PER A FREQUÈNCIA D'ÚS PER A EDAT, GÈNERE I MODALITAT.	89
TAULA 3.7. MITJANES I DESVIACIONS ESTÀNDARD PER A LLARGADA DE L'ADJECTIU PER EDAT, GÈNERE I MODALITAT.	90
TAULA 3.8. MITJANES I DESVIACIONS ESTÀNDARD PER A ADJECTIUS DERIVATS PER EDAT, GÈNERE I MODALITAT.	91
TAULA 3.9. MITJANES I DESVIACIONS ESTÀNDARD PER A TIPUS DE BASE PER EDAT, GÈNERE I MODALITAT.	93
TAULA 4.1. CORRELACIONS PER ALS 13 CONGLOMERATS.	111
TAULA 4.2. CORRELACIONS ENTRE EL NIVELL DE COMPOSITIONALITAT, LA FREQUÈNCIA D'ÚS I ELS TRETS MORFOLÒGICS.	128
TAULA 4.3. VALOR DE COMPOSITIONALITAT EN RELACIÓ ALS TRETS SELECCIONATS DELS ADJECTIUS.	130

ÍNDIX DE FIGURES

FIGURA 2.1. RÀTIOS <i>TYPE-TOKEN-LEMMA</i> PER TIPUS DE TEXT.....	59
FIGURA 2.2. RÀTIOS <i>TYPE-TOKEN-LEMMA</i> PER EDAT.....	60
FIGURA 2.3. LLARGADA DE PARAULA PER TIPUS DE TEXT.....	63
FIGURA 2.4. LLARGADA DE PARAULA PER EDAT.....	63
FIGURA 2.5. ÚS PRODUCTIU DE LA FLEXIÓ VERBAL PER TIPUS DE TEXT.....	66
FIGURA 2.6. ÚS PRODUCTIU DE LA FLEXIÓ VERBAL PER EDAT.....	66
FIGURA 3.1. EFECTE DE L'EDAT EN ELS ADJECTIUS PER TEXT.....	83
FIGURA 3.2. INTERACCIÓ ENTRE EDAT I MODALITAT PER A ADJECTIUS PER TEXT.....	84
FIGURA 3.3. INTERACCIÓ ENTRE GÈNERE I MODALITAT PER A ADJECTIUS PER TEXT.....	85
FIGURA 3.4. EFECTE DE L'EDAT PER A ADJECTIUS PER CLÀUSULA.....	86
FIGURA 3.5. INTERACCIÓ ENTRE EDAT I MODALITAT PER A ADJECTIUS PER CLÀUSULA... ..	86
FIGURA 3.6. INTERACCIÓ ENTRE GÈNERE I MODALITAT PER A ADJECTIUS PER CLÀUSULA.	87
FIGURA 3.7. EFECTE DE L'EDAT PER A LLARGADA DE L'ADJECTIU.....	91
FIGURA 3.8. EFECTE DE L'EDAT PER A ADJECTIUS DERIVATS.....	92
FIGURA 3.9. EFECTE DE L'EDAT PER A ADJECTIUS DENOMINALS.....	94
FIGURA 4.1. DENDROGRAMA DELS 729 ADJECTIUS.....	110

TERMINOLOGIA

La terminologia usada en aquesta tesi prové en molts casos de l'anglès, per la qual cosa, seguint Katamba (Katamba, 1993) i Mascaró (Mascaró, 2002), definim alguns termes morfològics posant entre parèntesis el mot en anglès.

- Morfema (*morpheme*): unitat indivisible amb contingut semàntic o funció gramatical. Hi ha dos tipus de morfemes:
  - Morfemes lliures (*free morphemes*) – per si sols poden ser paraules independents
  - Morfemes lligats (*bound morphemes*) – no poden ocórrer sols, sempre han de tenir algun element adjuntat. Acostumen a ser paraules derivades del llatí (o del grec) que han sofert un procés de lexicalització i que, per tant, avui dia en català les seves arrels no tenen significat independent
- Afix (*affix*): morfema que només ocorre adjunt a una arrel, una base o un radical. Els afixos poden ser flexius, seleccionats per raons sintàctiques, o bé derivatius, que alteren el significat o la categoria gramatical del radical. Hi ha tres tipus d'afixos:
  - Prefixos – abans de l'arrel
  - Sufixos – després de l'arrel
  - Infixos – enmig de l'arrel (en català no existeixen)
- Arrel (*root*): nucli irreductible d'una paraula, sense cap altre morfema adjunt.
- Base (*base*): qualsevol unitat sobre la qual es poden afegir afixos de qualsevol tipus.
- Radical (*stem*): part que resta d'un mot quan se'n separen els morfemes flexius. Pot tenir diferents graus de complexitat:
  - Radical simple (*simple stem*) – format per un morfema lliure
  - Radical lligat (*bound stem*) – format per un morfema lligat i afix(os)

derivatiu(s)

- Radical derivat (*derived stem*) – format per un morfema lliure i afix(os)

derivatiu(s)

- Radical compost (*compound stem*) – format per dos morfemes lliures (amb o sense afix(os) derivatiu(s))

- Paraula (*word*): conjunt de morfemes. Pot tenir dos graus de complexitat:
  - Paraula simple (*simple word*) – formada per una arrel, amb o sense flexió.
  - Paraula complexa (*complex word*) – pot ser una paraula derivada (*derived word*) o bé una paraula composta (*compound word*).
- Paraula lèxica (*lexical word*): paraula amb contingut semàntic, com ara els noms, els verbs principals, els adjectius o els adverbis.
- Paraula funcional (*functional word*): paraula que aporta informació gramatical o sintàctica, com ara els verbs auxiliars, els determinants, els pronoms, les preposicions, les conjuncions o les interjeccions.
- *Token*: cada forma lèxica que apareix en un text.
- *Type*: cadascuna de les formes lèxiques diferents que apareixen en un text.
- *Lemma*: forma canònica d'una paraula.
- Descomponibilitat (*decomposability*): possibilitat de descompondre una paraula en unitats menors.
- Composicionalitat (*compositionality*): característica per la qual el significat d'una expressió pot ser derivat del significat dels seus components i de la manera com es combinen.

CAPÍTOL 1 – INTRODUCCIÓ

Introducció general

Esdevenir parlants competents d'una llengua és un dels desenvolupaments més notables del nostre creixement com a persones. L'adquisició del llenguatge es dona alhora a nivell de paraula, de frase i de discurs (Karmiloff & Karmiloff-Smith, 2001). Cadascun dels components del coneixement lingüístic (el domini del lèxic, de la gramàtica, de la sintaxi i de l'organització discursiva) passa per diferents etapes evolutives. Així com el desenvolupament primerenc del llenguatge rau en la conquesta de l'estructura de frase, el desenvolupament tardà consisteix en dominar l'estructura de discurs, ser capaç de construir textos adequats al context en què són proferits, que siguin semànticament coherents i sintàcticament cohesius.

En aquest treball ens proposem estudiar l'adquisició del català com a L1, fixant-nos en el seu desenvolupament durant el final de la infància, l'adolescència i l'edat adulta. D'entre les diferents categories gramaticals del component lèxic ens centrarem en els adjectius, paraules amb una funció retòrica que contribueixen a la complexitat del sintagma nominal, incrementant la precisió de la referència (Bel, Perera, & Salas, 2010; Tolchinsky, Rosado, Aparici, & Perera, 2005). Per tant, tot i no ser una categoria universal, en les llengües amb una classe oberta i productiva d'adjectius (com és el cas del català), aquesta categoria pot ser un bon indicador del desenvolupament tardà del llenguatge, donat que el seu ús està estretament relacionat amb el lèxic lletrat adquirit en edat escolar.

Abordarem l'estudi dels adjectius en uns contextos discursius determinats per tal d'analitzar com evolucionen amb l'edat i com varien els usos lèxics segons el gènere

discursiu i la modalitat de producció. Una hipòtesi fonamental d'aquest treball és que l'estudi del desenvolupament lingüístic s'ha de dur a terme tenint en compte diferents circumstàncies comunicatives, ja que la quantitat de paraules usades i les seves característiques varien segons la situació comunicativa. El tema central de la tesi és, doncs, l'ús dels adjectius al llarg del desenvolupament tardà del català.

1.1. Desenvolupament tardà del llenguatge

Els precedents de l'estudi del desenvolupament tardà del llenguatge els trobem a la segona meitat del segle XX. Podem situar el punt de partida d'aquesta disciplina en l'estudi de Carol Chomsky (Chomsky C. , 1969). Mitjançant l'anàlisi de l'adquisició de quatre estructures sintàctiques complexes – distinció *ask/tell*, distinció *promise/tell*, construcció *easy to see* i pronominalització – per part de nens d'entre 5 i 10 anys d'edat va demostrar que l'adquisició sintàctica roman activa més enllà dels sis anys: “*Contrary to the commonly held view that a child has mastered the structures of his native language by the time he reaches the age of 6, we find that active syntactic acquisition is taking place up to the age of 9 and perhaps even beyond*” (Chomsky C. , 1969, p. 121). A partir d'aquest treball, va augmentar l'interès dels investigadors en saber què passa després del desenvolupament primerenc del llenguatge, en què s'adquireix la gramàtica nuclear (*core grammar*), que es dona més o menys fins als cinc anys; edat considerada psicolingüísticament fronterera (Karmiloff-Smith, 1986).

Aquests treballs pioners van obrir un nou i interessant camp de recerca en l'adquisició del llenguatge: l'anomenat desenvolupament tardà del llenguatge, és a dir, l'estudi del llenguatge dels nens durant l'etapa escolar. El contacte amb el llenguatge escrit és primordial per al desenvolupament del lèxic al llarg de l'escolaritat. És durant aquesta etapa que el lèxic central (*core lexicon*), el vocabulari adquirit principalment a través de la interacció oral, creix exponencialment per tal d'esdevenir lèxic lletrat

(*literate lexicon*), un diccionari mental amb milers de paraules complexes i de baixa freqüència que coexisteixen en una densa xarxa semàntica (Ravid, 2004a).

El desenvolupament de les habilitats discursives és una de les adquisicions lingüístiques més importants durant el desenvolupament tardà del llenguatge. Adquirir les habilitats discursives significa aprendre a estructurar el discurs, a distingir entre els diferents gèneres discursius, a utilitzar els recursos existents en el llenguatge per a un gènere i una modalitat concreta; en definitiva, a construir discursos coherents i cohesionats, que tinguin una unitat temàtica i amb una organització textual canònica (Aparici, 2010).

Un dels aspectes crucials que pot explicar els canvis que es produeixen durant l'extens període de desenvolupament lingüístic necessari per a esdevenir usuaris competents de la primera llengua té a veure amb la plurifuncionalitat de les entitats lingüístiques (Karmiloff-Smith, 1979), és a dir, que una forma lingüística pot dur a terme més d'una funció, i a l'inrevés, que una funció concreta pot ser duta a terme per més d'una forma. Per tant, un eix fonamental del desenvolupament tardà és que formes ja adquirides abans dels cinc anys evolucionen per a acomplir noves funcions i també funcions ja adquirides sumen noves formes (Berman & Slobin, 1994). Per exemple, en el marc del projecte *Relating events in narrative* s'ha estudiat el desenvolupament de la relació entre forma i funció en el discurs narratiu; i s'ha demostrat que, en les diferents fases del desenvolupament del llenguatge, creix la varietat de funcions que compleix una certa forma, i alhora aquestes noves funcions motiven l'adquisició de noves formes. Com ja havia plantejat Slobin uns anys abans: "*New forms first express old functions, and new functions are first expressed by old forms*" (Slobin, 1973, p. 184).

S'han proposat diferents teories per a explicar el fenomen dels canvis en la relació entre la forma i la funció que es produeixen després de la primera infància. Alguns

investigadors defensen que tenen un fonament cognitiu. El mòdul del llenguatge, aquell dispositiu independent que guia l'adquisició lingüística, interactua amb altres sistemes cognitius, cosa que pot restringir les habilitats dels parlants per a descobrir patrons lingüístics dins dels límits del coneixement que tenen disponible en un moment determinat (Chomsky N. , 1981; Johnson, 1985; Piatelli-Palmarini, 1980; Slobin, 1985).

Altres investigadors creuen que els canvis es deuen a l'experiència amb el llenguatge *per se*. Gràcies a les reflexions que fan per tal d'entendre com funciona el llenguatge, els nens van adquirint consciència que una expressió lingüística pot tenir múltiples funcions, i a l'inrevés. A mesura que vagin adquirint experiència en la comprensió i producció de textos de diferents tipologies veuran quines formes són pròpies de cada tipus, de manera que podran adequar els usos lingüístics al context comunicatiu, millorant les seves habilitats discursives. Aquesta experiència permet als nens aprendre a utilitzar les habilitats metalingüístiques per a entendre expressions de significat opac, i així, moure's des de l'ús contextualitzat vers a l'ús descontextualitzat del llenguatge. (Karmiloff-Smith, 1979; López-Ornat, 1999).

També es defensa l'opció que hi ha un efecte del gènere. Quan parlem, sempre ho fem des del context d'un gènere discursiu i una modalitat de producció, no hi ha un ús neutre del llenguatge donat que sempre es té en compte la finalitat de la comunicació, el receptor del missatge i la intenció de l'emissor (Tolchinsky, 2004). És per això que s'entén el desenvolupament com l'adquisició de diferents gèneres discursius i de les convencions culturals que constreixen l'ús de les formes lingüístiques (Hickmann, 2003).

Un altre punt de vista és aquell que defensa que l'escriptura és el mecanisme subjacent en molts dels desenvolupaments tardans del llenguatge, com el creixement del lèxic, la connectivitat o els usos no literals. La diversificació del lèxic gràcies a l'efecte

de l'alfabetització permet assignar noves funcions a formes prèviament associades a una única funció (Fletcher & Garman, 1996; Lee, Torrance, & Olson, 2001; Olson, 1996).

Una teoria que interpreta de forma unificada el fenomen del canvi en la relació entre forma i funció – i de les habilitats discursives en general – defensa que aquests canvis es deuen a dues necessitats oposades: la pertinença, és a dir, la tendència de l'ús lingüístic a adequar-se a la gran varietat de circumstàncies comunicatives; i la divergència, o sia, la tendència de l'ús lingüístic a esdevenir cada cop més individualitzat i heterogeni (Tolchinsky, 2004). Totes dues característiques, pertinença i divergència, estan íntimament relacionades amb el desenvolupament de les habilitats discursives. D'una banda, per a què una expressió lingüística sigui pertinent, el parlant ha d'haver tingut en compte tant la situació comunicativa com l'interlocutor, per la qual cosa la tria d'una forma o una altra estarà guiada pel context i per les expectatives i necessitats de l'interlocutor. D'altra banda, la divergència es refereix al fet que, gràcies a l'experiència lingüística, social i cultural, l'*input* lingüístic dels nens és cada cop més variat, cosa que fa que el seu ús lingüístic esdevingui també més diversificat. Així doncs, en el desenvolupament de la pertinença i la divergència hi ha dos factors involucrats; un de caire psicològic: la possessió de la 'teoria de la ment' (Perner, 1991), entesa com l'habilitat d'entendre i meditar sobre les creences dels altres; i l'altre de caire cultural: saber de lletra, poder participar en les activitats comunicatives d'una comunitat lletrada (Ravid & Tolchinsky, 2002).

El llenguatge escrit proporciona a l'usuari l'habilitat de pensar i analitzar dominis del llenguatge (Slobin, 1977) i de crear representacions lingüístiques flexibles i manipulables (Karmiloff-Smith, 1992). Els parlants/escriptors han de ser capaços de produir missatges adequats al receptor i al context comunicatiu en què es troben; per tant, la propietat clau del procés d'alfabetització és l'adaptabilitat o flexibilitat retòrica.

L'alfabetització és un constituent del coneixement del llenguatge que permet als parlants/escriptors tenir control sobre la variació lingüística existent i desenvolupar la competència metalingüística que els permet accedir a múltiples recursos lingüístics de manera conscient i, d'aquesta manera, veure el llenguatge des de diferents perspectives. El factor de l'alfabetització, doncs, s'ha de tenir en compte en qualsevol estudi sobre el desenvolupament tardà del llenguatge (Ravid & Tolchinsky, 2002). Esdevenir usuaris competents del llenguatge consisteix en adaptar-se a una diversitat de circumstàncies comunicatives mitjançant la diversificació dels recursos lingüístics (Tolchinsky, Rosado, Aparici, & Perera, 2005). I en aquest procés, l'alfabetització, i, per tant, l'escolarització i el contacte amb el llenguatge escrit, hi juga un paper clau. En conseqüència, per tal d'estudiar el desenvolupament tardà del llenguatge s'ha de tenir en compte l'actuació dels parlants/escriptors en diferents nivells educatius i en contextos diversos, per així veure el seu procés d'adequació a una situació comunicativa concreta.

1.2. Desenvolupament del lèxic: els adjectius

El lèxic és una peça fonamental del llenguatge, sense paraules no podríem ni entendre'ns ni expressar-nos; per tant, el desenvolupament del coneixement del vocabulari és un dels requisits essencials de l'adquisició del llenguatge, que està fortament relacionat al desenvolupament cognitiu i a l'alfabetització.

El desenvolupament del lèxic durant l'etapa escolar ha estat molt estudiat des de la psicolingüística evolutiva. Diversos estudis sobre la velocitat del desenvolupament del vocabulari suggereixen que, en l'etapa escolar, cada dia s'aprenen diverses paraules, i, per tant, els nens assimilen milers de paraules noves cada any. Per exemple, per a l'anglès, la mitjana de paraules conegudes als sis o set anys seria d'unes 6.000, i augmenta fins a unes 20.000 a l'edat de deu o onze anys, la velocitat d'aprenentatge lèxic entre aquestes dues edats és d'unes nou paraules per dia (Anglin, 1993). La

quantitat de paraules apreses en els nens de parla anglesa des del primer any de vida fins al principi de l'etapa escolar és d'unes 13.000, i a partir d'aquí, el contacte amb el llenguatge escrit fa incrementar el vocabulari conegut a final de l'educació secundària al voltant de 60.000 paraules; quantitat que probablement es duplica en un adult alfabetitzat (Pinker, 1999). En el present estudi esperem trobar un augment de la diversitat lèxica en general i també de la quantitat i la varietat d'adjectius usats al llarg dels diferents nivells educatius.

Dins del component lèxic, ens centrarem en l'estudi de la categoria adjectiu. Els adjectius són un dels recursos descriptius més potents de què disposa la llengua. L'aprenentatge i el perfeccionament del seu ús és un procés llarg que s'estén fins i tot més enllà de l'adolescència, per la qual cosa l'ús dels adjectius pot ser un bon indicador del desenvolupament lingüístic dels parlants. Durant l'última dècada, diversos estudis han analitzat el creixement i la composició de la categoria adjectiu al llarg de l'etapa escolar, principalment en anglès (Marineille & Kneile, 2012; Nippold & Sun, 2008) i hebreu (Ravid & Levie, 2010). Estudis sobre el desenvolupament del lèxic en català també han mostrat els adjectius com una de les categories que més creixement experimenta amb l'edat (Cordero, 2002; Gili Gaya, 1972; Llauradó & Tolchinsky, 2013).

Tot i això, els adjectius continuen sent una classe gramatical poc estudiada, tant per part dels acadèmics com per part dels docents i alumnes. A l'escola, la majoria d'exercicis amb adjectius tenen a veure amb aprendre la seva flexió per qüestions més aviat ortogràfiques i de concordança, però no tant en com s'han d'usar: sembla que només serveixin per fer més bonics els textos, lligant l'ús dels adjectius sobretot al llenguatge poètic i als sentits figurats; malgrat que els adjectius en realitat són una eina fonamental per a precisar el significat dels noms, enriquir el sentit de les expressions

lingüístiques i, en general, millorar la coherència i la cohesió dels textos. És, per tant, necessari aprofundir en l'estudi d'aquesta categoria en el marc del desenvolupament tardà del català, per tal de veure de quina manera els parlants/escriptors aprenen a perfeccionar l'arquitectura textual dels seus discursos.

Els adjectius apareixen en el llenguatge infantil cap als dos anys d'edat. Sembla ser que els primers en aparèixer són els adjectius que es refereixen a propietats com ara el color, la forma o la textura, els anomenats adjectius bàsics, com ara 'vermell', 'rodó' o 'fluix'. La gran dificultat per als nens a l'hora d'aprendre els primers adjectius és que no es refereixen a coses palpables, com és el cas dels noms, referits a individus i objectes, o els verbs, referits a accions; sinó a propietats, i més concretament, a propietats dels individus i objectes. Per tant, l'adquisició dels primers adjectius està íntimament lligada al coneixement dels noms als quals modifiquen, cosa que fa que sigui posterior a la dels noms o els verbs. D'altra banda, els adjectius derivats, com ara 'psicològic', 'possible' o 'inhabitable', apareixen en etapes posteriors del desenvolupament perquè estan estretament lligats a l'escriptura i el llenguatge acadèmic, i és per això que sorgeixen durant l'edat escolar, a partir dels sis anys. Per tant, podem considerar els adjectius, sobretot els adjectius derivats, com un bon indicador del desenvolupament tardà del llenguatge.

Al llarg de l'etapa escolar, el lèxic "progressivament perd concreció, materialitat, apropament al jo, i guanya en immaterialitat i abstracció" (Cordero, 2002, p. 46). Mentre que el vocabulari bàsic es compon principalment per paraules que designen entitats concretes, el lèxic lletrat consisteix sobretot en paraules que denominen conceptes abstractes, i que moltes vegades són importades del currículum escolar. La llargada mitjana de paraula augmenta amb l'edat, cosa que mostra l'ús de paraules més complexes i, en conseqüència, l'especialització progressiva del lèxic dels parlants.

Les paraules més freqüents són les paraules funcionals (verbs auxiliars, determinants, pronoms, preposicions, conjuncions i interjeccions), paraules curtes, amb poc contingut semàntic i que tenen una funció principalment sintàctica. En canvi, les paraules lèxiques (noms, verbs principals, adjectius i adverbis) són més llargues en ser morfològicament complexes, tenen un alt contingut semàntic i, inversament, una freqüència d'aparició més baixa (Cordero, 2002).

L'estudi d'aquestes característiques ens pot mostrar el desenvolupament del lèxic al llarg de les diferents etapes de l'adquisició del llenguatge. Mitjançant l'anàlisi no només de la quantitat d'adjectius del corpus GRERLI-CAT1, sinó també de la seva freqüència d'ús i complexitat morfològica, aconseguirem una descripció del nombre i tipus d'adjectius utilitzats segons l'edat i la situació comunicativa, i així veurem com es desenvolupa el lèxic lletrat dels parlants de català.

L'enorme creixement del vocabulari que té lloc durant l'etapa escolar es dona sobretot a partir del desenvolupament de la morfologia i, més concretament, de la morfologia derivativa. En general, el reconeixement de la morfologia derivativa és d'alguna manera posterior al de la morfologia flexiva i la formació de compostos, ja que té un desenvolupament gradual que s'estén al llarg de tota l'escolaritat (Anglin, 1993). El coneixement de la morfologia derivativa es pot dividir en tres aspectes diferents. En primer lloc, el relacional, la capacitat de veure relacions morfològiques entre dues paraules que comparteixen un morfema *base*. En segon lloc, el sintàctic, saber que els afixos derivatius sempre marquen la categoria de les paraules. Finalment, el distribucional, entendre que els afixos derivatius estan generalment restringits als radicals als quals s'adjunten (Tyler & Nagy, 1989).

Encara que els parlants adults tinguin tots aquests coneixements sobre la morfologia derivativa, és possible que no en siguin conscients perquè formen part de la seva

gramàtica implícita. Per exemple, estudis psicolingüístics han demostrat que, a l'hora de reconèixer una paraula, d'accedir a la seva representació al lexicó mental, hi pot haver parlants que ho facin de manera holística (reconeixent la paraula com un tot), mentre altres poden fer-ho de manera composicional (reconeixent les diferents parts que la componen), cosa que demostra que els parlants poden utilitzar diferents tàctiques en base als seus coneixements (Schreuder & Baayen, 1995).

El terme composicionalitat es refereix al fet que el significat d'una expressió pot ser derivat del significat dels seus components i de la manera com es combinen (Daland, 2009; Hay, 2003). Hi ha paraules morfològicament complexes, formades de manera regular mitjançant les Regles de Formació de Paraules (Aronoff, 1976) que són composicionals, mentre que n'hi ha d'altres que, tot i també estar formades per més d'un morfema, potser els parlants no són conscients de la seva composicionalitat a causa del procés de lexicalització que han sofert, que és precisament una pèrdua de processament composicional (Villalva, 2008). Així doncs, "*Words that combine different etyma (i.e. morfemes) do not correspond necessarily to morphologically complex words. We argue that the main property for classifying a word as a morphologically complex is its compositional processing*" (Velooso & Martins, 2011, p. 558).

Des del punt de vista descriptiu, parlar de paraules morfològicament simples o complexes pot ser útil per als lingüistes, però no ho sembla tant per als parlants. Aquest tipus de coneixement gramatical, íntimament relacionat amb l'ús de la llengua (*usage-based grammar*), és implícit. Els límits de les categories lingüístiques, doncs, poden ser difusos, com exposa Bybee: "*If language were a fixed mental structure, it would perhaps have discrete categories; but since it is a mental structure that is in constant use and filtered through processing activities that change it, there is variation and*

gradation” (Bybee J. , 2010, p. 6).

És per això que podem postular que, des del punt de vista morfològic, les paraules no s’han de categoritzar de manera dicotòmica (simples vs. complexes); sinó que hi ha un contínuum en la seva composicionalitat, des de paraules que són poc descomponibles fins a paraules que són molt descomponibles (Baayen, 1992; Daland, 2009; Hay, 2003). Precisament això és el que hem trobat en el nostre estudi sobre la composicionalitat dels adjectius, els parlants de català han percebut les paraules com a més o menys descomponibles i no pas com a simples o complexes, mostrant que la complexitat morfològica forma part de la gramàtica interna dels parlants.

1.3. El català i els seus adjectius

El català és una llengua morfològicament rica: els noms i els adjectius tenen flexió de gènere i nombre; els determinants mostren flexió de gènere, nombre i persona; els pronoms tenen flexió de gènere, nombre, persona i cas; i els verbs es flexionen segons el nombre, la persona, el mode i el temps/aspecte. A més a més, hi ha d’haver concordança en gènere i nombre entre el nom i l’adjectiu, entre el determinant i el nom i també entre el pronom i el seu antecedent; i concordança en persona i nombre entre el subjecte i el verb.

Dins de la tipologia dels sistemes adjectivals de Dixon (1982), el català, com l’anglès, és una llengua rica amb una classe extensa, oberta i productiva d’adjectius. Igual que altres llengües que tenen l’adjectiu com una de les classes majors, podem definir l’adjectiu com “la part de l’oració que s’empra per atribuir propietats a una entitat o per classificar de maneres diverses els objectes concrets o abstractes, els esdeveniments, els processos, els estats o les accions que denoten els noms” (Picallo, 2002, p. 1643). A les gramàtiques tradicionals catalanes, alguns determinants – demostratius, possessius, quantificadors i interrogatius – també són cosiderats adjectius,

donat que concorden amb el nom en gènere i nombre (Badia, 1962; Fabra, 1956). Tot i això, el present estudi està restringit als adjectius lèxics, aquells ítems que funcionen com a modificadors del nom i que poden tenir marques de grau (diminutiu, comparatiu, superlatiu).

Els adjectius han de concordar amb el nom, per la qual cosa tenen flexió de gènere i nombre. Un adjectiu com 'bonic' té quatre possibles formes, 'bonic / bonica / bonics / boniques'. Aquestes quatre formes diferents es refereixen totes al mateix adjectiu, la forma canònica que s'utilitza per referir-nos-hi i que es correspon amb l'entrada al diccionari, el seu lema, 'bonic'. A més a més, els adjectius en català poden derivar-se de diferents bases: nominal, p.ex. 'genial' de 'geni'; verbal, p.ex. 'desorientat' d' 'orientar'; adjectival, p.ex. 'deshonest' d' 'honest'; adverbial, p.ex. 'llunyà' de 'lluny' o preposicional, p.ex. 'contrari' de 'contra'. Finalment, es poden formar adjectius compostos a partir de dos adjectius, p.ex. 'clarobscur', de 'clar' i 'obscur', o bé a partir d'un nom i un adjectiu, com ara 'camatort' de 'cama' i 'tort'. Aquest últim tipus és molt productiu en la nostra llengua.

La manera de classificar els adjectius depèn del punt de vista des d'on ho enfoquem, ja sigui des del seu significat (semàntica), des de la seva formació (morfologia) o des del seu funcionament dins de l'oració (sintaxi). Així doncs, podem trobar diferents classificacions dels tipus d'adjectius en català. La primera tipologia que exposarem és la de la Gramàtica Descriptiva (Picallo, 2002). Es tracta d'una classificació àmpliament acceptada per la comunitat educativa. Aquesta tipologia descriptiva té en compte sobretot factors interpretatius i sintàctics. És per això que es classifiquen els adjectius en tres grups: qualificatius, segons si denoten propietats (p.ex. 'alt' o 'ample'), de relació, segons si denoten entitats (p.ex. 'molecular' o 'metà·lic'), i adverbials, que són aquells que no denoten ni propietats ni entitats (p.ex. 'pressumpte' o 'possible'). Tot i que

aquesta és la tipologia dels adjectius catalans més estesa, podem trobar-ne altres. Per exemple, des de la perspectiva de la Semàntica Ontològica (Boleda, Badia, & Schultze im Walde, 2005), s'ha plantejat una tipologia semàntica basada en les característiques morfològiques i semàntiques dels adjectius; per la qual cosa es divideixen en bàsics (p.ex. 'bonic' o 'sòlid'), d'objecte (p.ex. 'nasal' o 'peninsular') i d'esdeveniment (p.ex. 'tangible' o 'ofensiu'). Finalment, des de la Lingüística Cognitiva (Cuenca, 2005) s'ha proposat una tipologia cognitiva, que, amb una perspectiva més funcional, divideix els adjectius en dos grans grups: qualitatiu (p.ex. 'extens' o 'interessant') i classificadors (p.ex. 'metà·lic' o 'psicològic').

Les característiques morfològiques dels adjectius són un dels criteris utilitzats per a distingir les classes d'adjectius. Segons la tipologia descriptiva, la gran majoria dels adjectius qualificatius són no derivats, els adjectius de relació són majoritàriament denominals, mentre que els adjectius adverbials poden ser denominals o deverbals. Pel que fa a la tipologia semàntica, morfològicament parlant, els adjectius bàsics són no derivats, els d'objecte són denominals i els d'esdeveniment són deverbals. Finalment, la tipologia cognitiva proposa que les dues classes d'adjectius es diferenciïn perquè els qualitatius poden ser graduables, o bé amb morfemes de grau o bé amb adverbis quantificadors, cosa que no passa amb els classificadors. Les tipologies descriptiva i semàntica redueixen les possibilitats de formació d'adjectius per derivació a partir d'arrels nominals, verbals, o adjectivals; i per composició a partir d'un nom i un adjectiu, o bé a partir de dos adjectius. Tot i això, les dades del corpus GRERLI-CAT1 ens mostren que aquests dispositius de formació d'adjectius no són els únics, ja que hi ha altres tipus de derivats, menys freqüents però no per això menys importants, formats a partir d'arrels adverbials, p.ex. 'llunyà', o preposicionals, p.ex. 'contrari'; i també hi trobem altres tipus de compostos, formats a partir d'un nom i un verb, p.ex. 'corprès',

d'un adverb i un adjectiu, p.ex. 'benestant', o d'una preposició i un adjectiu, p.ex. 'superdotat', entre altres.

Un dels trets que hem analitzat a bastament en el nostre estudi, tant des de la perspectiva descriptiva com de la del seu ús, és la complexitat del radical. Hem classificat els adjectius del corpus GRERLI-CAT1 segons el tipus de radical – simple, lligat, derivat o compost – per així veure si la complexitat morfològica afecta a l'ús de les paraules segons el tipus de text per part dels parlants. També hem tingut en compte, pel cas dels adjectius derivats i compostos, el tipus de base del qual provenen – nominal, verbal, adjectival, adverbial o preposicional – per tal d'examinar si la freqüència de l'adjectiu derivat és major o menor que la de la base de la qual deriva, donat que la freqüència relativa és un tret que s'ha mostrat més important que no pas la freqüència absoluta a l'hora d'avaluar el nivell de descomponibilitat de les paraules (Hay, 2003; Hay & Baayen, 2002).

1.4. Lingüística de Corpus

El marc general dins del qual podem enquadrar el present treball és la lingüística de corpus. Aquesta disciplina es caracteritza per estudiar el llenguatge de manera empírica, basant-se en exemples reals d'ús de la llengua. Podem justificar l'interès, tant teòric com aplicat, de la lingüística de corpus en tres aspectes fonamentals: en primer lloc, el tractament de dades externes al parlant implica que són dades directament observables i, per tant, comprovables. En segon lloc, els corpus informatitzats constitueixen una font d'informació quantitativa molt important, on podem observar tant la freqüència d'aparició com l'absència dels elements lingüístics. I, finalment, l'ús de corpus permet la verificació objectiva dels resultats (Civit, 2003).

Els estudis basats en corpus (*corpus-based*) ens aporten dades per a estudiar el llenguatge que poden aplicar-se a l'educació lingüística. Els corpus de parlants nadius

(*native corpora*), com el que utilitzem en aquest treball, poden ser de gran utilitat per als professionals de l'ensenyament; ja que mostren allò que els parlants diuen o escriuen en una situació comunicativa concreta, i també quines són les dificultats típiques que tenen els parlants d'aquella llengua. Aquestes dades poden ser de gran ajuda a l'hora de crear material pedagògic, per la qual cosa la informació extreta d'aquests corpus té una aplicació directa a l'ensenyament de llengües, ja sigui la primera llengua (L1) o una segona llengua (L2) (Nesselhauf, 2004).

La lingüística de corpus és una metodologia que pot ser aplicada a qualsevol àrea de la recerca lingüística. Cadascuna de les disciplines de la lingüística descriuen un aspecte concret del llenguatge, en canvi la lingüística de corpus no està restringida a un aspecte particular: es pot aplicar a qualsevol camp d'estudi lingüístic. En el present treball aplicarem aquesta metodologia a l'adquisició de la primera llengua, i, més concretament, al desenvolupament tardà del català. Utilitzarem un corpus en català, el GRERLI-CAT1, per tal d'analitzar l'ús dels adjectius en diferents gèneres discursius i modalitats de producció al llarg de l'escolaritat.

El corpus GRERLI-CAT1 és un conjunt de textos en català, produïts per parlants de català com a primera llengua (L1), el qual es va recopilar en el marc d'un projecte internacional de comparació entre llengües. El corpus està format per 316 textos, els quals comprenen un total de 84.081 formes lèxiques (*token*), 40.612 formes lèxiques diferents (*type*) i 31.811 formes canòniques (*lemma*). Els textos van ser produïts per 79 subjectes, repartits en cinc grups segons l'edat i el nivell educatiu: Primària (9-10 anys), Secundària (12-13 anys), Batxillerat (16-18 anys) i Universitat (majors de 19 anys), grup format per estudiants i graduats universitaris. Cadascun dels subjectes va produir quatre textos amb una temàtica comuna, els conflictes en l'àmbit escolar: una exposició oral, una exposició escrita, una narració oral i una narració escrita; per tant, el corpus

inclou quatre tipus diferents de textos, segons el gènere discursiu i la modalitat de producció. Això ens permet analitzar les dades tenint en compte aquestes tres variables independents: l'edat, el gènere discursiu i la modalitat de producció.

1.5. Objectius

Ens plantejarem tres objectius generals. En el primer estudi, volem identificar quines mesures lèxiques serveixen per a diagnosticar el desenvolupament del lèxic i la diferenciació entre gèneres i modalitats. Analitzarem quantitativament el lèxic del corpus GRERLI-CAT1 mitjançant quatre mesures (diversitat lèxica, densitat lèxica, llargada de paraula i productivitat verbal), examinant de quina manera les variables independents del corpus (edat, gènere i modalitat) influeixen en el lèxic dels textos.

En el segon estudi, volem caracteritzar l'ús dels adjectius al llarg de l'escolaritat mitjançant l'estudi dels exemplars que apareixen al corpus GRERLI-CAT1, per tal de veure l'evolució en el seu ús segons l'edat i la influència que pot tenir-hi el tipus de text. Abordarem aquest estudi des de tres dimensions: la quantitativa (adjectius per text i adjectius per clàusula), la freqüència d'ús (freqüència absoluta) i l'estructura morfològica interna (llargada de l'adjectiu, complexitat del radical i tipus de base).

Finalment, a partir de l'examen de diferents trets dels adjectius del corpus GRERLI-CAT1, en el tercer estudi volem esbrinar de quina manera els parlants accedeixen al seu coneixement morfològic a l'hora de jutjar la composicionalitat dels adjectius extrets del corpus. Identificarem quines característiques morfològiques (nombre de morfemes – tant des del punt de vista diacrònic com des del sincrònic –, llargada de l'adjectiu, complexitat del radical, transparència semàntica i productivitat dels afixos) i de freqüència d'ús (freqüència relativa) dels adjectius expliquen millor els judicis dels parlants de català obtinguts amb una enquesta en línia, en la qual es demanava als informants que fessin una avaluació sobre la composicionalitat dels adjectius del corpus

GRERLI-CAT1 per mitjà d'una escala Likert.

1.6. Hipòtesis

Els nostres estudis estan orientats per les hipòtesis següents:

- H1** Hi haurà un creixement i una diversificació del lèxic en general i de la categoria adjectiu en particular durant el desenvolupament tardà del llenguatge. A mesura que els parlants es facin grans, s'incrementarà la riquesa lèxica dels seus textos i l'heterogeneïtat dels adjectius usats.
- H2** Trobarem una influència de la complexitat morfològica i de la freqüència dels adjectius en els usos lèxics. La varietat i la qualitat dels adjectius utilitzats pels parlants augmentarà al llarg de la vida escolar, gràcies a l'experiència amb la llengua escrita que els permetrà engrandir el seu repertori lèxic.
- H3** La complexitat del lèxic variarà segons el tipus de text. Els textos del gènere expositiu i de la modalitat escrita mostraran un lèxic més ric, variat i complex. Hi haurà una gradació en la complexitat dels quatre tipus de text analitzats, des dels expositius escrits fins als narratius orals, passant pels expositius orals i els narratius escrits.
- H4** Els parlants tenen coneixements de morfologia derivativa, però no hi podran accedir de manera explícita a l'hora d'avaluar la composicionalitat. La complexitat morfològica dels adjectius forma part de la gramàtica interna dels parlants.

Caracterització lèxica del corpus GRERLI-CAT1

Resum

El desenvolupament del lèxic és un aspecte clau del desenvolupament tardà del llenguatge, que es dona al llarg de l'edat escolar. L'objectiu general d'aquest estudi és descriure quantitativament el lèxic del corpus GRERLI-CAT1 per a veure el desenvolupament de les habilitats discursives des dels nou anys fins a l'edat adulta, és a dir, durant l'anomenat desenvolupament tardà del llenguatge. Concretament, ens proposem examinar quines característiques del lèxic podem considerar indicadors evolutius de gènere discursiu i modalitat de producció.

El corpus GRERLI-CAT1 és un conjunt de textos en català, produïts per 79 informants bilingües català/castellà que tenen el català com a llengua habitual d'ús a casa i a l'escola. Els informants estan repartits en cinc grups segons l'edat i el nivell educatiu: Primària (9-10 anys), Secundària (12-13 anys), Batxillerat (16-18 anys), Universitat (19-24 anys) i Professors de Llengua (majors de 37 anys). El corpus està format per 316 textos, els quals comprenen un total de 84.081 formes lèxiques (*token*), 40.612 formes lèxiques diferents (*type*) i 31.811 formes canòniques (*lemma*).

Les mesures que hem estudiat per tal de caracteritzar lèxicament el corpus són la diversitat lèxica, la densitat lèxica, la llargada de paraula i la productivitat verbal. Hem escollit la diversitat lèxica per poder calcular la quantitat de vocabulari usat en els textos, la densitat lèxica com a indicador de la riquesa textual i informativa, la llargada de paraula com a indicador de la complexitat lèxica i la productivitat verbal com a indicador de riquesa lèxica dins de l'àmbit verbal. Com a conclusió, discutirem la utilitat de les quatre mesures usades com a indicadors de la construcció textual en diferents gèneres discursius i modalitats de producció.

Paraules clau: català, densitat lèxica, diversitat lèxica, corpus GRERLI-CAT1, gènere discursiu, llargada de paraula, mesures lèxiques, modalitat de producció, productivitat verbal

2.1. Introducció

El marc general dins del qual podem enquadrar el present treball és la lingüística de corpus. Aquesta disciplina es caracteritza per estudiar el llenguatge de manera empírica, basant-se en exemples reals d'ús de la llengua. Existeixen diferents corpus en català, però que, per les seves característiques, no ens permetrien estudiar el desenvolupament de les habilitats discursives en diferents gèneres i modalitats. Per exemple, el Grup d'Estudi de la Variació de la Universitat de Barcelona (UB) ha compilat el CCCUB (Corpus del Català Contemporani de la UB) (Boix, Alturo, & Perea, 2002), que conté textos en diferents dialectes i registres, però només en una modalitat de producció, l'oral. El Centre de Llenguatge i Computació (CLiC) de la UB ha compilat diferents corpus, com ara l'AnCora-CA (ANotatedCORporA Catalan) (Taulé, Martí, & Recasens, 2008), en el qual hi trobem textos periodístics escrits, per la qual cosa només hi podríem estudiar un gènere i una modalitat; o bé el CesCa (Català Escolar a Catalunya) (Llauradó, Martí, & Tolchinsky, 2012), on hi ha textos escrits de diferents tipus: definició, narració d'una pel·lícula, recomanació argumentativa i explicació d'un acudit; per tant, aquest corpus conté diferents gèneres però només una modalitat de producció. El Grup de Lexicografia i Diacronia de la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB) ha compilat el CICA (Corpus Informatitzat del Català Antic), el qual conté obres escrites des del segle XI fins al XVI, per tant només conté textos escrits i a més és un corpus diacrònic. L'Institut d'Estudis Catalans (IEC) també ha compilat diferents corpus amb finalitats lexicogràfiques, com per exemple el CTILC (Corpus Textual Informatitzat de la Llengua Catalana) (Rafel & Solanellas, 1986), que conté tant textos de llengua literària en diferents gèneres, com textos de llengua no literària; però només comprèn la modalitat escrita.

Els objectius d'aquest estudi són analitzar quantitativament el lèxic dels textos del

corpus GRERLI-CAT1 i identificar quines característiques del vocabulari poden ser considerades indicadors evolutius del desenvolupament lèxic a través de l'edat o nivell educatiu, el gènere discursiu i la modalitat de producció. Amb aquest propòsit s'han avaluat quatre mesures: la diversitat lèxica, la densitat lèxica, la llargada de paraula i la productivitat verbal.

La diversitat lèxica (Malvern, Richards, Chipere, & Durán, 2004, p. 19) ha estat escollida perquè pot determinar la varietat del vocabulari usat. La densitat lèxica (Read, 2000, p. 200) és considerada un bon indicador de la riquesa textual i del grau d'informació d'un text. La llargada de paraula (Strömqvist, Johansson, Kriz, Ragnarsdóttir, Aisenman, & Ravid, 2002, p. 48), ha estat triada per a mesurar la complexitat lèxica. La productivitat verbal s'ha elegit com un indicador de la riquesa lèxica dins del paradigma verbal. Aquesta mesura inclou tant la diversitat de *lemmas* verbals, entesa com el nombre de *lemmas* verbals diferents, com l'ús productiu de la flexió verbal, és a dir, el nombre de temps diferents en què s'ha usat un *lemma* verbal concret (Serrat, Sanz-Torrent, & Bel, 2004, p. 221).

2.2. Compilació del corpus

El corpus GRERLI-CAT1 és un conjunt de textos en català produïts per parlants que tenen el català com a primera llengua. Aquest corpus es va recopilar en el marc d'un projecte de comparació de diferents llengües la finalitat del qual és avaluar el repertori lingüístic dels parlants en diferents situacions comunicatives. Concretament, les llengües que formen part de l'estudi són l'anglès nordamericà, l'hebreu, l'holandès, el suec, l'islandès, el francès, el castellà i el català. Els objectius generals d'aquest projecte són entendre com els nens desenvolupen les seves habilitats discursives al llarg de les diferents etapes de formació escolar per a veure les semblances i diferències que poden haver-hi amb les habilitats dels adults, analitzar l'ús que fan els nens de cadascun dels

recursos existents en la seva llengua per a construir discursos en diferents gèneres (expositiu i narratiu) i modalitats de producció (oral i escrita), i, finalment, esbrinar si hi ha patrons comuns o no entre les diferents llengües implicades en l'estudi (Aparici, 2010; Berman & Verhoeven, 2002).

El corpus GRERLI-CAT1 en català està format per 316 textos, els quals comprenen un total de 84.081 formes lèxiques (*token*), 40.612 formes lèxiques diferents (*type*) i 31.811 formes canòniques (*lemma*). Cadascun dels subjectes va produir quatre textos: una exposició oral, una exposició escrita, una narració oral i una narració escrita; per tant, el corpus inclou quatre tipus diferents de textos, segons el gènere discursiu i la modalitat de producció. Tots els textos tenen una temàtica comuna, els conflictes en l'àmbit escolar, ja que els subjectes han parlat o escrit sobre el mateix tema.

A l'estudi hi van participar infants, adolescents i adults de la ciutat de Barcelona que tenen el català com a primera llengua (*home language*). La selecció de la mostra de subjectes es va fer seguint els criteris de disseny fixats en el projecte marc. Els subjectes dels grups en edat escolar (Primària, Secundària i Batxillerat) van ser escollits pels seus professors, els quals avaluaven el coneixement de la llengua dels subjectes en tres aspectes: Lectura, Expressió Oral i Expressió Escrita. Cal remarcar que no es van escollir els millors alumnes, sinó els que treien unes notes similars a la mitjana; i que cap dels informants no tenia cap problema ni patologia del llenguatge detectada. Els subjectes dels altres dos grups (Universitat i Professors) es van obtenir a partir de contactes personals dels investigadors. La tria del grup d'universitaris es va fer mitjançant un qüestionari on havien d'indicar la nota mitjana de COU i Selectivitat en les matèries de Llengua (i Literatura en el cas dels estudiants de lletres) i fer una autoavaluació de la seva competència lingüística. La mostra del grup del professors estava composta per professors de Llengua Catalana, i es va incloure com a nivell més

alt de coneixement i ús de la llengua.

La tria de les variables de l'estudi (edat, gènere i modalitat) es justifica per diverses raons. Pel que fa a l'edat, s'han escollit informants a partir dels nou anys, perquè els nens d'aquesta edat ja mostren un domini de l'estructura del discurs narratiu similar al dels adults i posseeixen els mecanismes de cohesió discursiva pel que fa a la narració oral (Berman & Slobin, 1994); i fins a l'edat adulta, perquè el desenvolupament de les habilitats discursives és un procés llarg que s'estén des de la infància fins més enllà de l'adolescència, com expliquen Berman i Verhoeven: "*We undertook the present investigation on the assumption that development of the abilities demanded for constructing expository as well as narrative text, in writing as well as speech, would constitute a protracted process that continues through and perhaps beyond the high school years*" (Berman & Verhoeven, 2002, p. 14).

Pel que fa als gèneres discursius, és important remarcar que qualsevol producció lingüística, tant en la modalitat oral com en l'escripta, es realitza sempre en un gènere discursiu. Com explica Tolchinsky, "*There is no such thing as neutral use of language: people constantly attune their speech to specific intentions, purposes, and interlocutors. Thus, development is viewed in terms of the acquisition of different discourse genres, and the way that the cultural conventions of genres constrain the use of linguistic forms*" (Tolchinsky, 2004, p. 235). Els dos gèneres escollits són l'expositiu i el narratiu; en primer lloc, perquè el gènere narratiu ha estat estudiat a bastament des de la psicolingüística evolutiva, no així l'expositiu, que és un gènere molt més tardà evolutivament; i, en segon lloc, pel contrast en l'eix del compromís personal que presenten aquests dos gèneres. El compromís personal del parlant/escriptor es reflecteix, entre altres, en l'elecció dels protagonistes (Aparici, 2010); per tant, la narració en primera persona i l'exposició d'un tema són exemples extrems d'aquest contínuum; ja

que, en el primer cas, el protagonista és el parlant/escriptor, i, en el segon cas, se cedeix el protagonisme a un tema.

Pel que fa a les modalitats de producció, el corpus conté textos orals i escrits; aquestes modalitats es diferencien principalment en la forma de processament (Aparici, 2010). El llenguatge oral està restringit pel processament *online*, és a dir, que el subjecte ha d'anar pensant el seu discurs al mateix temps que el produeix, cosa que pot provocar que per exemple hi hagi errors com ara silencis, repeticions, reformulacions o pèrdues de referents. En canvi, el llenguatge escrit allibera el processament de les limitacions del temps, proporcionant al subjecte la possibilitat de planificar acuradament allò que vol escriure, fer-se un esquema, buscar sinònims en un diccionari o revisar i canviar el que convingui després d'escriure-ho; per la qual cosa els textos en la modalitat escrita són molt més acurats i tenen una major coherència i cohesió que els textos orals.

Així doncs, podem veure que els informants i els tipus de textos escollits per a configurar el corpus són representatius per a estudiar el desenvolupament tardà del llenguatge, que és una de les finalitats del projecte marc del qual forma part. Les característiques del corpus ens permeten fer diversos estudis, com per exemple del tipus de lèxic utilitzat en els diferents grups d'edat, dels components textuais de cadascun dels gèneres discursius o de com pot afectar l'ordre de producció en els textos resultants, entre altres. En el present treball, però, ens centrarem en realitzar una descripció quantitativa del lèxic del corpus GRELLI-CAT1 i presentarem resultats de l'aplicació de quatre dimensions d'anàlisi: la diversitat lèxica, la densitat lèxica, la llargada de paraula i la productivitat verbal.

2.2.1. Informants

Els textos van ser produïts per 79 informants de la ciutat de Barcelona, parlants bilingües en català i castellà que tenen el català com a primera llengua. Els informants

estan repartits en cinc grups, segons l'edat i el nivell educatiu. El grup de Primària està format per 20 estudiants, 10 nenes, de quart curs de Primària. El grup de Secundària el formen 19 alumnes, 12 noies, de primer curs d'Educació Secundària Obligatoria. El grup de Batxillerat està format per 20 alumnes, 12 noies, de primer de Batxillerat. El grup d'Universitat el formen 10 estudiants universitaris, cinc noies, de diferents cursos i especialitats; concretament, quatre estudiants de carreres de ciències i sis de lletres. Finalment, el grup de Professors està format per 10 docents de secundària, cinc dones, i assumim que representa l'estadi més avançat de coneixement discursiu perquè són professors de Llengua Catalana. A la taula 2.1 hi podem veure les dades dels grups d'informants.

Taula 2.1. Nombre d'informants, mitjanes i rang d'edat.

Nivell educatiu	<i>n</i>	<i>M</i>	RANG D'EDAT
PRIMÀRIA	20	10;3.	9;6. - 10;9.
SECUNDÀRIA	19	13;0.	12;4. - 13;4.
BATXILLERAT	20	17;4.	16;3. - 18;10.
UNIVERSITAT	10	21;9.	19;1. - 24;2.
PROFESSORS	10	43;10.	37;8. - 54;11.

2.2.2. Tasques

Tots els informants van dur a terme quatre tasques. Abans de la primera tasca, els informants van veure un vídeo, d'uns tres minuts de durada i sense text ni veu, que mostra diferents situacions conflictives a les escoles; com per exemple barallar-se, marginar als companys, copiar als exàmens, etc. La finalitat és que tots els textos tinguin un contingut comú, cosa que facilita la comparació de les seves característiques lingüístiques. Un cop vist el vídeo, els informants van produir una exposició oral, una exposició escrita, una narració oral i una narració escrita.

2.2.3. Procediment

Els informants van fer les quatre tasques de manera individual, tant la redacció dels textos escrits com la producció dels textos orals. Els investigadors que van recollir les dades van seguir unes instruccions precises per a la realització de les entrevistes individuals. La recollida de les dades es va realitzar en dues sessions i amb diferents ordres de realització dels textos per a neutralitzar els efectes que l'ordre de producció pugui tenir en els textos resultants i aconseguir que el procediment sigui el més natural possible. A continuació, a tall d'exemple, podem veure les instruccions que tenien els entrevistadors per a la realització dels textos en l'ordre B.

2.2.3.1. Ordre B: primera sessió, textos narratius

Intervenció inicial de l'entrevistador/a:

- Estem fent un treball sobre la vida a les escoles i instituts en diferents països. Estem recollint material sobre això. Així que et demanarem que parlis i escriguis. Espero que no et molesti que et gravi. Per començar, et mostraré un vídeo molt curt sobre diverses situacions desagradables que es va filmar en una escola/institut.

Es posa el vídeo. Un cop acabat, l'entrevistador/a dona les instruccions per a la producció dels textos.

- Narratiu Escrit:

Entrevistador/a:

- Segurament reconeixes algunes de les situacions que apareixen en el vídeo. T'ha passat a tu alguna vegada alguna cosa desagradable d'aquest tipus? Podries explicar-nos per escrit el que t'ha passat, escriure la història del que et va passar? Pots estar tot el temps que necessitis. Pots prendre notes abans

d'escriure. Jo estaré aquí fora, avisa'm quan hagi acabat.

- Narratiu Oral:

Es comença a gravar en aquest punt de la sessió. L'entrevistador/a s'asseu al davant o al costat del subjecte, intentant afavorir un clima de proximitat.

Entrevistador/a:

- Moltes gràcies. Ara em podries explicar el que et va passar, segur que m'interessarà. Explica'm, si us plau, la història del que a tu t'ha passat.

Entrevistador/a:

- Molt bé. Ens tornarem a veure la setmana vinent per a completar aquest treball. Gràcies.

2.2.3.2. *Ordre B: segona sessió, textos expositius*

- Expositiu Escrit:

Intervenció inicial de l'entrevistador/a:

- Fa una setmana et vam mostrar un vídeo i tu ens vas explicar una història sobre alguna cosa semblant que t'havia passat. Estem recollint també material per entendre aquest tipus de problemes. Suposo que recordes el vídeo. Avui ens agradaria saber què ens pots dir sobre el tema. Volem recollir una col·lecció de redaccions sobre aquest tema. Si us plau, escriu una redacció. Pensa acuradament sobre el tema, l'estona que calgui, i després escriu. Pots prendre notes abans d'escriure. Jo estaré aquí fora, avisa'm quan hagi acabat.

- Expositiu Oral:

Es comença a gravar en aquest punt de la sessió. L'entrevistador/a s'asseu al davant del subjecte a certa distància, darrere d'una taula, creant una situació de formalitat.

Entrevistador/a:

- Moltes gràcies. Ara ens agradaria tenir una col·lecció de discursos sobre aquest

tema. Podries fer un discurs sobre el tema, com si estiguessis davant d'un públic? Pensa acuradament sobre el que diràs i després comença. Si vols prendre alguna nota abans de començar, pots fer-ho.

Aquestes instruccions es van modificar lleugerament per a adaptar-les als altres tres ordres de producció: ordre A (primera sessió: narratiu oral/narratiu escrit; segona sessió: expositiu oral/expositiu escrit); ordre C (primera sessió: expositiu oral/expositiu escrit; segona sessió: narratiu oral/narratiu escrit); ordre D (primera sessió: expositiu escrit/expositiu oral; segona sessió: narratiu escrit/narratiu oral).

2.2.4. Emmagatzematge del corpus

Disposem de cinc versions diferents del corpus: rèplica, normalitzada, CHAT, netejada i etiquetada morfològicament. Tot seguit, presentem les característiques d'aquestes versions del corpus.

2.2.4.1. Versió Rèplica (*rep*)

La versió rèplica consisteix en la transcripció en un arxiu en format Word de les produccions escrites dels subjectes, amb la disposició inicial dels paràgrafs i de les línies, la puntuació i l'ortografia originals, la signatura, etc. Aquesta versió és l'única que només existeix en una de les dues modalitats, els textos escrits, ja que els orals es van gravar en arxius d'àudio. L'objectiu d'aquesta versió és tenir els textos escrits pels informants en arxius computables, el més fidels possible a les redaccions originals.

2.2.4.2. Versió Normalitzada (*nor*)

Aquesta versió consisteix en la reproducció dels textos que produeixen els informants en

arxius en format CHAT.¹ Als textos escrits s'hi ha realitzat una correcció ortogràfica, per a anotar els errors es posen les formes correctes marcades amb el símbol [:] (p.ex., *vastant* [: *bastant*]). També s'han eliminat els punts (punt i seguit, punt i a part o punt després de les abreviatures) perquè el programa els considera marques de final de producció, s'utilitza el signe de pausa (#) per a representar-los; s'usen comes per a les comes, ja que no donen problemes; i comentaris entre claudàtors per a marcar l'ús de punt i coma, dos punts o parèntesis (p.ex., [% punt i coma]). Pel que fa a les produccions orals, es fa una transcripció alfabètica i no fonètica i s'anota tota la informació referent al context no lingüístic (pauses, repeticions, reformulacions, aspectes prosòdics, etc.). La finalitat d'aquesta versió és aconseguir transcripcions que siguin consultables pels usuaris de la base de dades CHILDES, i alhora que siguin fidels a les realitzades pels informants, amb anotacions dels errors ortogràfics i de les marques de processament.

2.2.4.3. Versió CHAT (*cha*)

A partir de la versió normalitzada es fa la versió CHAT, que difereix de la primera en el fet que la unitat de transcripció passa a ser la clàusula, tal com la defineixen Berman i Slobin: “*We define a clause as any unit that contains a unified predicate. By unified, we mean a predicate that expresses a single situation (activity, event, state). Predicates include finite and nonfinite verbs, as well as predicate adjectives*” (Berman & Slobin, 1994, p. 660). Els criteris per a fer la divisió en clàusules adaptats al català són principalment tres:

1. Les clàusules poden contenir predicats amb verbs finits (1) o no finits (2):

---

¹ Per a veure els criteris de transcripció en CHAT (*Codes for the Human Analysis and Transcripts*), sistema desenvolupat per al projecte CHILDES, consulteu <http://childes.psy.cmu.edu/manuals/chat.pdf>.

- (1) L' ésser humà té tendència .
  - (2) a tancar-se en si mateix [% punt i coma] .
2. Cada clàusula contindrà en general un únic element verbal, tot i que de vegades en pot contenir més d'un, com per exemple en casos de perífrasis verbals, com veiem a (3):
- (3) aconseguir així poder conviure bé [% dos punts] .
3. Els predicats on s'ha elidit el verb (*verb gapping*) també es consideren clàusules, com ara les dues primeres línies de (4):
- (4) Bé mil dubtes i potser cap solució, .
però sí una opinió, .
no ens podem ajudar entre nosaltres, .

La finalitat d'aquesta versió és aconseguir un corpus en format CHAT dividit en clàusules, en el qual cada línia del text correspon a una clàusula. Seguint les especificacions del projecte marc dins del qual s'inclou el corpus GRERLI-CAT1, tots els corpus recollits en les diferents llengües estan segmentats en clàusules per a facilitar-ne la comparació.

2.2.4.4. Versió Netejada (*net*)

A partir de la versió CHAT del corpus es realitza aquesta versió, en la qual s'ha eliminat l'encapçalament amb la informació de la transcripció i totes les marques de processament (repeticions, reformulacions, pauses, comentaris externs a la producció del subjecte, errors ortogràfics), cosa que ha donat com a resultat un arxiu de text sense format que conté la producció netejada de símbols i corregida ortogràficament. La finalitat de fer aquesta versió és aconseguir un arxiu de text pla que serveixi d'entrada perquè l'analitzador morfològic HSMorfo pugui fer-ne l'etiquetatge morfològic.

2.2.4.5. *Versió Etiquetada Morfològicament (morfo)*

Es tracta d'una versió dels textos feta utilitzant com a entrada la versió *net* del corpus, la qual s'ha analitzat morfològicament mitjançant el programa de Linux HSMorfo.² Els arxius del corpus analitzat morfològicament consten de tres columnes, a la primera hi ha el *type*, a la segona hi ha el *lemma* i a la tercera hi ha l'etiqueta que mostra la categoria gramatical del *type*. Mitjançant la versió *morfo* hem pogut estudiar les quatre dimensions d'anàlisi del present treball.

2.2.5. *Processament del corpus*

Com ja hem explicat, la versió netejada (*net*) s'ha realitzat amb l'objectiu d'aconseguir arxius que serveixin d'entrada per al programa de Linux HSMorfo, que n'ha fet l'anàlisi i l'etiquetatge morfològic, donant com a sortida la versió etiquetada morfològicament del corpus (*morfo*). El programa HSMorfo utilitza les etiquetes proposades pel grup EAGLES per a l'anotació morfosintàctica de les llengües europees, adaptades al català (Civit, 2003).³ Cada posició de l'etiqueta mostra un atribut que varia en nombre segons la categoria, el valor que pren aquest atribut i un codi que els representa. En el cas que l'atribut no tingui cap valor, s'utilitza el zero.

A continuació, mostrem exemples de com s'ha realitzat l'anàlisi morfològica en tres casos específics de segmentació, ja que poden ser un problema per als analitzadors

---

² Val a dir que alguns arxius han hagut de ser analitzats amb un altre programa, el FreeLing, perquè contenien un caràcter que provocava un funcionament defectuós de l'HSMorfo, el qual tallava l'anàlisi abans d'arribar al final dels arxius. Tot i això, el mètode de funcionament dels dos programes és pràcticament el mateix, ja que utilitzen el mateix procés d'anàlisi i les etiquetes EAGLES en l'etiquetatge. Només difereixen en el tractament dels mots apostrofats (FreeLing els ajunta a la paraula següent, HSMorfo els separa) i de les contraccions (FreeLing les separa en dos mots, HSMorfo els tracta com un sol mot), tractaments que s'han arreglat posteriorment mitjançant un programa creat específicament per a corregir aquests errors i aconseguir d'aquesta manera que tots els textos de la versió *morfo* del corpus tinguin un format uniforme.

³ *Expert Advisory Group on Language Engineering Standards*. Consorzio Pisa Ricerche, Pisa, Itàlia. <http://www.ilc.cnr.it/EAGLES96/home.html>

morfològics.

1. Les expressions de més d'una paraula (*multi word expressions*), com ara 'punt de vista', s'ajunten mitjançant el guió baix (_) i s'analitzen d'aquesta manera:

- punt de vista { *punt_de_vista* punt_de_vista NCMS000 (Nom Comú Masc. Sing.)

2. Els mots que utilitzen com a frontera lèxica un element diferent de l'espai en blanc, és a dir, el guionet (-) i/o l'apòstrof ('); la solució ha estat separar-los entre ells amb un espai. Els clítics, tant els que s'ajunten al verb mitjançant el guionet com els que van amb apòstrof, com per exemple 'controla'ls-ho', s'analitzen així:

- controla 'ls -ho { *controla* controlar VMM02S0 (Verb Ppal Imp. 2a Sing.)
'ls ell PP3CP000 (Pronom Pers. 3a Comú Pl.)
-ho ho PP3NN000 (Pronom Pers. 3a Neutre Inv.)

3. Els mots apostrofats, com per exemple 'l'únic', tenen la següent anàlisi:

- l' únic { *l' el* DA0CS0 (Determinant Article Comú Sing.)
únic únic AQ0MS0 (Adjectiu Qualificatiu Masc. Sing.)

4. Les contraccions 'al/als', 'del/dels' i 'pel/pels', l'analitzador morfològic les tracta com a preposicions compostes i hi inclou la informació gramatical de gènere i nombre; és a dir, que té en compte tant els trets de la preposició (els tres primers valors de l'etiqueta), com els trets de l'article (els dos últims valors). Per exemple, l'anàlisi morfològica de la contracció 'dels' és la següent:

- dels { *dels* del SPCMP (Adposició Preposició Composta Masc. Pl.)

En resum, les principals característiques que identifiquen aquest corpus són les següents: (i) Llengua: el corpus conté textos en català; (ii) Gènere: conté textos en dos

gèneres discursius, narratiu i expositiu; (iii) Modalitat: conté textos en dues modalitats de producció, oral i escrita; i, finalment, (iv) Dimensió evolutiva: el corpus reflecteix el desenvolupament tardà del llenguatge, ja que conté dades produïdes per informants des dels nou anys fins a l'edat adulta. La metodologia que s'ha utilitzat en la recollida de dades del corpus s'ajusta a la del projecte marc pel que fa al disseny general, la selecció dels subjectes, el procediment de realització de les produccions i els criteris de transcripció, cosa que ens permetrà la comparació de les nostres dades amb les de les altres llengües incloses a l'estudi.

2.3. Dimensions d'anàlisi

Les dimensions d'anàlisi que hem escollit són quatre: la diversitat lèxica (Malvern et al., 2004), calculada mitjançant les ràtios *type-token*, *lemma-token* i *lemma-type*; la densitat lèxica (Read, 2000), o sia, la proporció de paraules de contingut (paraules lèxiques) relativa al total de paraules; la llargada de paraula (Strömquist et al., 2002), mesurada segons el nombre de lletres del *lemma* de cada paraula lèxica; i la productivitat verbal (Serrat, Sanz-Torrent, & Bel, 2004), caracteritzada per la diversitat de *lemmas* verbals utilitzats i l'ús productiu de la morfologia flexiva verbal, és a dir, el nombre de temps verbals diferents associats a cada *lemma* verbal.

2.3.1. Diversitat lèxica

La primera dimensió d'anàlisi és la diversitat lèxica (Malvern et al., 2004), àmpliament usada per a mesurar el desenvolupament del llenguatge. Tot i que la ràtio *type-token* és la més utilitzada per a avaluar la diversitat lèxica, és menys útil a l'hora d'estimar el vocabulari d'una llengua flexiva com el català que una altra mesura, la ràtio *lemma-token*, la qual proveeix informació més acurada sobre la diversitat lèxica, com expliquen Granger i Wynne: “A learner who uses five different forms of the verb go (go/goes/

going/gone/went) in one and the same text has a less varied vocabulary than the one who uses five different lemmas (such as *go/come/leave/enter/return*)” (Granger & Wynne, 2000, p. 251). A més a més, un paràmetre que calculi la correlació entre *lemmas* i *types*, la ràtio *lemma-type*, també pot ser útil a l’hora de calcular la diversitat lèxica del català. Així doncs, la ràtio *type-token* és el resultat de dividir el nombre de *types* entre el nombre de *tokens*, la ràtio *lemma-token* consisteix en dividir el nombre de *lemmas* entre el nombre de *tokens*, i, finalment, la ràtio *lemma-type* és el resultat de dividir el nombre de *lemmas* entre el nombre de *types*. Tot i això, hem de tenir molt en compte que aquestes mesures depenen de la mida de la mostra sobre la qual són calculades: els valors més alts poden ser obtinguts de mostres més curtes i els valors més baixos de mostres més llargues.

2.3.2. Densitat lèxica

La densitat lèxica (Read, 2000) està considerada com un bon indicador de la riquesa textual. Donat que les paraules lèxiques aporten la major part del contingut semàntic, llavors la proporció de paraules lèxiques usades en un text ens pot donar una idea de com d’informatiu és. La densitat lèxica s’obté dividint el nombre de paraules lèxiques (noms, verbs principals, adjectius i adverbis) sobre el total de paraules d’una mostra.

2.3.3. Llargada de paraula

La llargada de paraula (Strömquist et al., 2002) és vista com un indicador de la complexitat lèxica. Les paraules més llargues són morfològicament més complexes, i, per tant, la llargada de paraula mostra la complexitat lèxica. No hem tingut en compte les paraules funcionals (verbs auxiliars, determinants, pronoms, preposicions, conjuncions i interjeccions) a causa del seu estatus gramatical. Així doncs, la llargada de paraula s’ha calculat comptant el total de lletres del *lemma* de cada paraula lèxica i

dividint-ho entre el total de paraules del text.

2.3.4. Productivitat verbal

La productivitat verbal és utilitzada aquí com un indicador de la riquesa lèxica dins del paradigma verbal. Aquesta mesura consisteix en veure la quantitat de temps verbals diferents associats a cada *lemma* verbal, és a dir, quantes formes diferents en temps/mode/aspecte s'associen a un determinat *lemma* verbal. Per tal de calcular la productivitat verbal, hem tingut en compte la diversitat de *lemmas* verbals, és a dir, el nombre de verbs no auxiliars diferents que apareixen al corpus, i també l'ús productiu de la flexió verbal (Serrat et al., 2004), o sia, el nombre de formes verbals diferents – marcades per a temps/aspecte o mode – de cada *lemma* verbal específic. Cal remarcar que no hem tingut en compte la flexió de persona/nombre, ja que considerem que totes les formes representen per igual el paradigma temporal concret d'un verb; i que tampoc hem comptat les formes no personals del verb (infinitiu, participi i gerundi) les quals només s'han tingut en compte quan formaven part d'un temps verbal compost, és a dir, aquells temps formats per un verb auxiliar ('haver' o 'anar', i 'ser' per a les formes passives) i la forma no personal del verb principal.

2.4. Resultats

2.4.1. Descripció quantitativa del corpus

La taula 2.2 mostra la distribució de *tokens*, *types* i *lemmas* per tipus de text. S'aprecien diferències tant entre els dos gèneres discursius com entre les dues modalitats de producció. Respecte als gèneres, els textos expositius són més llargs que els narratius, tant els orals com els escrits: ($F(1, 74) = 19'024, p < 0'001$) per als *tokens*, ($F(1, 74) = 22'661, p < 0'001$) *types*, ($F(1, 74) = 24'078, p < 0'001$) i *lemmas*, respectivament. Pel

que fa a les modalitats, els textos orals en qualsevol dels dos gèneres tenen més quantitat de *tokens*, *types* i *lemmas* que els seus corresponents escrits: ($F(1, 74) = 25'669, p < 0'001$) per a *tokens*, ($F(1, 74) = 12'080, p < 0'001$) *types*, ($F(1, 74) = 12'556, p < 0'01$) i *lemmas*, respectivament. Pel que fa als tipus de text, l'expositiu oral té més *tokens* que el narratiu oral, i l'expositiu escrit més que el narratiu escrit. El nombre de *types* i de *lemmas* presenta un patró diferent: els textos expositius, tant orals com escrits, presenten més *types* i *lemmas* que els textos narratius. S'ha trobat una interacció entre gènere i modalitat per als *tokens* ($F(1, 74) = 11'423, p < 0'01$), *types* ($F(1, 74) = 11'113, p < 0'01$) i els *lemmas* ($F(1, 74) = 8'451, p < 0'01$).

Taula 2.2. Mitjanes i desviacions estàndard de *tokens*, *types* i *lemmas* per tipus de text.

		TOTAL	<i>M</i>	<i>DE</i>
EXPOSITIU ORAL	<i>Tokens</i>	30.315	383'73	406'69
	<i>Types</i>	12.269	155'30	107'77
	<i>Lemmas</i>	9.479	119'99	79'64
EXPOSITIU ESCRIT	<i>Tokens</i>	16.929	214'29	143'39
	<i>Types</i>	9.828	124'41	65'19
	<i>Lemmas</i>	7.791	98'62	51'38
NARRATIU ORAL	<i>Tokens</i>	22.151	280'39	275'56
	<i>Types</i>	9.730	123'16	77'97
	<i>Lemmas</i>	7.658	96'94	59.'63
NARRATIU ESCRIT	<i>Tokens</i>	14.686	185'90	104'56
	<i>Types</i>	8.785	111'20	53'98
	<i>Lemmas</i>	6.883	87'13	41'98

La taula 2.3 presenta la distribució de *tokens*, *types* i *lemmas* per edat. Hi ha un efecte significatiu de l'edat: ($F(4, 74) = 13'910, p < 0'001$) per als *tokens*, ($F(4, 74) = 24'176, p < 0'001$) *types*, ($F(4, 74) = 24'047, p < 0'001$) i *lemmas*, respectivament. El grup de Batxillerat té el major nombre de *tokens*, *types* i *lemmas*, seguit pels dos grups més grans, Universitat i Professors. El següent grup és el de Secundària, mentre que el grup

de Primària és el que té el menor nombre de *tokens*, *types* i *lemmas*. Per tant, el total de *tokens*, *types* i *lemmas* s'incrementa gradualment des de Primària fins a Batxillerat, i decreix progressivament de Batxillerat a Universitat i després d'Universitat a Professors. En canvi, les mitjanes de *tokens*, *types* i *lemmas* presenten un patró diferent: s'incrementen de Primària a Universitat, i decreixen al grup de Professors. S'ha trobat una interacció significativa entre gènere i edat per als *tokens* ($F(4, 74) = 4'660, p < 0'01$), *types* ($F(4, 74) = 3'748, p < 0'01$) i *lemmas* ($F(4, 74) = 3'732, p < 0'01$). El nombre de *tokens* també mostra una interacció significativa entre modalitat i edat ($F(4, 74) = 2'574, p < 0'05$).

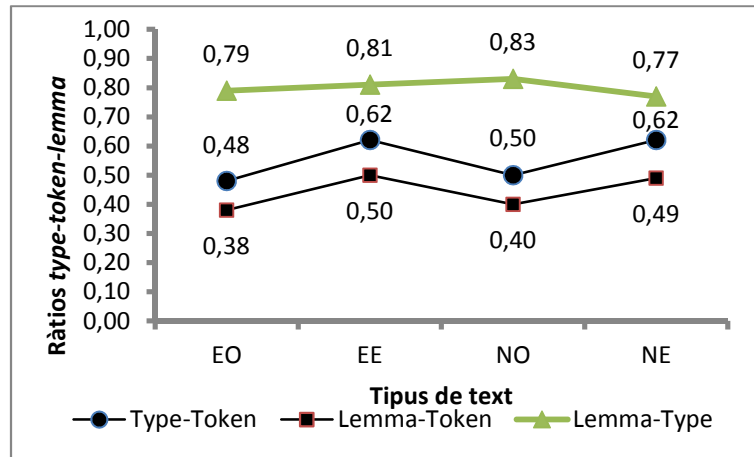
Taula 2.3. Mitjanes i desviacions estàndard de *tokens*, *types* i *lemmas* per edat.

		TOTAL	<i>M</i>	<i>DE</i>
PRIMÀRIA	<i>Tokens</i>	11.223	140'28	57'63
	<i>Types</i>	6.356	79'45	25'62
	<i>Lemmas</i>	5.013	62'66	18'63
SECUNDÀRIA	<i>Tokens</i>	12.200	160'52	71'70
	<i>Types</i>	6.592	86'73	28'19
	<i>Lemmas</i>	5.137	67'59	19'55
BATXILLERAT	<i>Tokens</i>	26.082	326'02	192'00
	<i>Types</i>	12.059	150'73	56'26
	<i>Lemmas</i>	9.252	115'65	41'66
UNIVERSITAT	<i>Tokens</i>	19.627	490'67	282'00
	<i>Types</i>	8.241	206'02	69'98
	<i>Lemmas</i>	6.460	161'50	53'38
PROFESSORS	<i>Tokens</i>	14.949	373'72	75'37
	<i>Types</i>	7.364	184'10	30'50
	<i>Lemmas</i>	5.949	148'72	25'90

2.4.2. Diversitat lèxica

La figura 2.1 il·lustra els resultats per tipus de text de les tres mesures seleccionades per a caracteritzar la diversitat lèxica: les ràtios *type-token*, *lemma-token* i *lemma-type*. En

primer lloc es presenten els resultats de la ràtio *type-token*. Pel que fa a les diferències entre els dos gèneres discursius, no s'ha trobat cap efecte significatiu del gènere. Pel que fa a la modalitat, la ràtio *type-token* és significativament major en els textos escrits que en els orals ($F(1, 74) = 175'278, p < 0'001$). Per tipus de text, els escrits, tant expositius com narratius, tenen la major ràtio *type-token*, seguits pels narratius orals i els expositius orals. Hi ha una interacció gairebé significativa entre gènere i modalitat ($F(1, 74) = 3'568, p = 0'063$), les diferències entre els textos orals i escrits en cadascun dels gèneres són importants però no arriben a ser significatives. En segon lloc, els resultats de la ràtio *lemma-token* mostren que, igual que en la ràtio *type-token*, el gènere no té un efecte significatiu. La ràtio *lemma-token* és significativament major en la modalitat escrita que en l'oral ($F(1, 74) = 100'689, p < 0'001$). Per tipus de text, la ràtio *lemma-token* en els textos narratius orals és major que en els expositius orals, però en els narratius escrits és menor que en els expositius escrits. Aquesta ràtio mostra una interacció significativa entre gènere discursiu i modalitat de producció ($F(1, 74) = 4'349, p < 0'05$). Finalment, es presenten els resultats de la ràtio *lemma-type*. Aquesta ràtio no es veu afectada ni pel gènere ni per la modalitat. Els textos narratius orals tenen la major ràtio *lemma-type*, seguits pels expositius escrits, els expositius orals i els narratius escrits. Hi ha una interacció gairebé significativa entre gènere i modalitat ($F(1, 74) = 3'529, p = 0'064$), segurament a causa del comportament dels dos tipus de textos narratius, en què, a diferència de les ràtios *type-token* i *lemma-token*, la ràtio *lemma-type* és superior en els orals que en els escrits.

Figura 2.1. Ràtio *type-token-lemma* per tipus de text.

La figura 2.2 mostra els resultats de les ràtios *type-token*, *lemma-token* i *lemma-type* per edat. La ràtio *type-token* es veu afectada significativament per l'edat ($F(4, 74) = 10'423, p < 0'001$), disminueix de Primària a Universitat però augmenta en el grup de Professors. Aquest resultat indica una major diversitat lèxica en el grup de més edat, hi ha una interacció tant entre gènere i edat ($F(4, 74) = 5'349, p < 0'01$) com entre modalitat i edat ($F(4, 74) = 4'608, p < 0'01$). Pel que fa a la ràtio *lemma-token*, es comporta d'una manera similar: hi ha un efecte significatiu de l'edat ($F(4, 74) = 7'310, p < 0'001$), una interacció significativa entre gènere i edat ($F(4, 74) = 4'070, p < 0'01$) i també entre modalitat i edat ($F(4, 74) = 4'422, p < 0'01$). Finalment, la ràtio *lemma-type* només mostra un efecte gairebé significatiu de l'edat ($F(4, 74) = 2'252, p = 0'071$). Tots els grups d'edat obtenen un valor similar, excepte el grup de Secundària, que té una ràtio *lemma-type* inferior a tots els altres, encara que aquesta diferència no sigui prou important per a ser significativa.

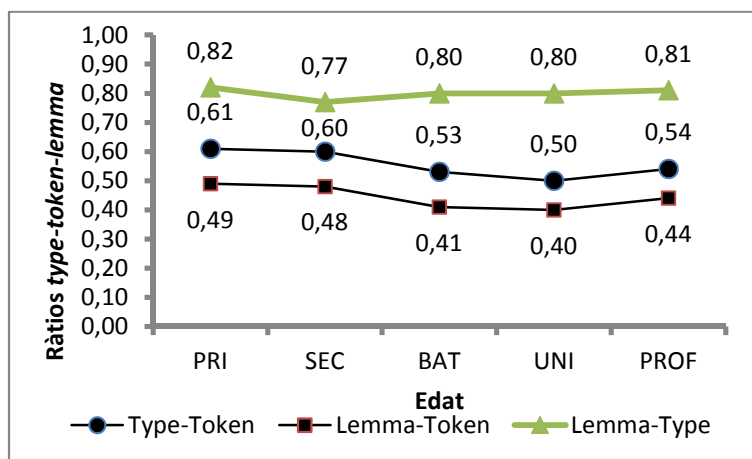

Figura 2.2. Ràtio *type-token-lemma* per edat.

2.4.3. Densitat lèxica

La taula 2.4 presenta la densitat lèxica per tipus de text. Aproximadament, gairebé la meitat dels *tokens* usats en cada tipus de text són paraules lèxiques. Els textos expositius tenen significativament una major densitat lèxica que els narratius, ($F(1, 74) = 30'151$, $p < 0'001$). No s'ha trobat cap efecte significatiu de la modalitat. Per tipus de text, la densitat lèxica és major en els textos expositius orals que en els narratius orals, però als narratius escrits és major que als expositius escrits. Hi ha una interacció significativa entre gènere i modalitat ($F(1, 74) = 4'524$, $p < 0'05$).

Taula 2.4. Mitjanes i desviacions estàndard de la densitat lèxica per tipus de text.

		TOTAL	<i>M</i>	<i>DE</i>
EXPOSITIU ORAL	<i>Tokens</i>	30.315	383'73	406'69
	<i>Tokens</i> lèxics	15.071	190'92	210'85
	Densitat lèxica	0'497	0'487	0'040
EXPOSITIU ESCRIT	<i>Tokens</i>	16.929	214'29	143'39
	<i>Tokens</i> lèxics	6.960	107'06	73'19
	Densitat lèxica	0'411	0'495	0'044
NARRATIU ORAL	<i>Tokens</i>	22.151	280'39	275'56
	<i>Tokens</i> lèxics	10.527	133'53	138'20
	Densitat lèxica	0'475	0'463	0'042

	<i>Tokens</i>	14.686	185'90	104'56
NARRATIU ESCRIT	<i>Tokens lèxics</i>	6.897	86'25	52'78
	<i>Densitat lèxica</i>	0'469	0'455	0'053

La taula 2.5 mostra els resultats per edat. La densitat lèxica es veu afectada significativament per l'edat ($F(4, 74) = 10'193, p < 0'001$). No s'han trobat interaccions entre gènere i edat ni entre modalitat i edat. Podem observar en els totals de la densitat lèxica que, excepte pel grup de Secundària, presenta un increment amb l'edat. Tot i això, donat que la mitjana de la densitat lèxica de cada grup d'edat s'incrementa gradualment, hem realitzat comparacions amb el test post-hoc Bonferroni, per tal de determinar entre quins grups d'edat es troben les diferències significatives.

Pel que fa als gèneres discursius, les diferències significatives en els textos expositius es troben entre els més petits i els més grans, és a dir, entre Primària ($M = 0'484, DE = 0'042$) i Professors ($M = 0'527, DE = 0'032$) ($d = 0'043$); i també entre Secundària ($M = 0'470, DE = 0'036$) i tant Universitat ($M = 0'509, DE = 0'020$) ($d = 0'039$) com Professors ($d = 0'057$). Per als textos narratius les anàlisis del test post-hoc Bonferroni mostren que les diferències significatives es troben entre Primària ($M = 0'431, DE = 0'044$) i els tres grups de major edat, és a dir, Batxillerat, ($M = 0'469, DE = 0'029$) ($d = 0'038$), Universitat ($M = 0'493, DE = 0'018$) ($d = 0'061$) i Professors ($M = 0'488, DE = 0'021$) ($d = 0'056$); i també entre Secundària ($M = 0'446, DE = 0'048$) i tant Universitat ($d = 0'046$) com Professors ($d = 0'041$).

En relació a la modalitat, les diferències significatives en els textos orals es troben entre els grups més joves i els grups més grans, o sia, entre Primària ($M = 0'460, DE = 0'028$) i tant Universitat ($M = 0'506, DE = 0'021$) ($d = 0'045$) com Professors ($M = 0'505, DE = 0'025$) ($d = 0'044$); i també entre Secundària ($M = 0'456, DE = 0'038$) i tant Universitat ($d = 0'049$) com professors ($d = 0'048$). Pel que fa als textos escrits, les diferències significatives s'han trobat entre Primària ($M = 0'455, DE = 0'040$) i els dos

grups majors, Universitat ($M = 0'496$, $DE = 0'021$) ($d = 0'041$) i Professors ($M = 0'509$, $DE = 0'025$) ($d = 0'054$); i també entre Secundària ($M = 0'459$, $DE = 0'035$) i Professors ($d = 0'049$).

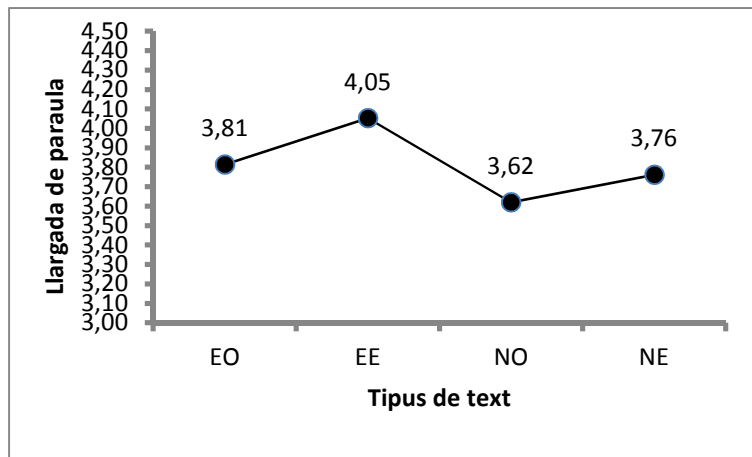
Taula 2.5. Mitjanes i desviacions estàndard de la densitat lèxica per edat.

		TOTAL	<i>M</i>	<i>DE</i>
	<i>Tokens</i>	11.223	140'28	57'63
PRIMÀRIA	<i>Tokens</i> lèxics	5.182	64'23	27'36
	Densitat lèxica	0'461	0'457	0'031
	<i>Tokens</i>	12.200	160'52	71'70
SECUNDÀRIA	<i>Tokens</i> lèxics	4.122	73'96	34'42
	Densitat lèxica	0'337	0'458	0'031
	<i>Tokens</i>	26.082	326'02	192'00
BATXILLERAT	<i>Tokens</i> lèxics	12.627	157'72	97'27
	Densitat lèxica	0'484	0'481	0'022
	<i>Tokens</i>	19.627	490'67	282'00
UNIVERSITAT	<i>Tokens</i> lèxics	9.902	247'32	142'20
	Densitat lèxica	0'504	0'501	0'016
	<i>Tokens</i>	14.949	373'72	75'37
PROFESSORS	<i>Tokens</i> lèxics	7.590	190'82	41'95
	Densitat lèxica	0'507	0'507	0'021

2.4.4. Llargada de paraula

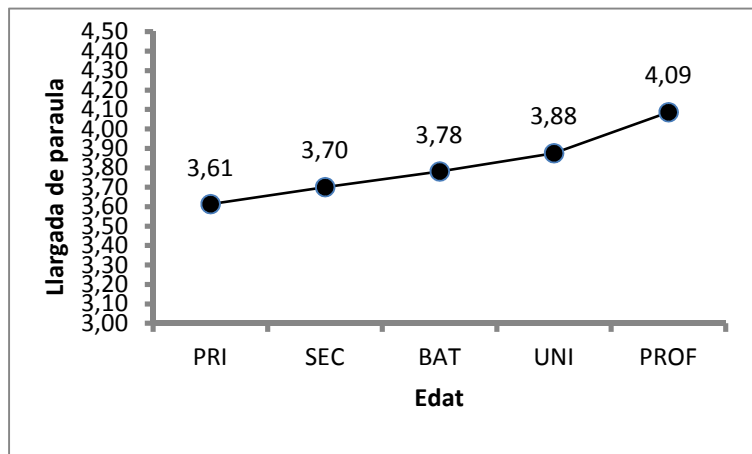
La figura 2.3 mostra els resultats de la llargada de paraula per tipus de text. La llargada de paraula mostra diferències significatives entre els gèneres i les modalitats estudiades. Pel que fa als gèneres, els textos expositius tenen una major llargada de paraula que els textos narratius, hi ha un efecte significatiu del gènere ($F(1, 74) = 19'614$, $p < 0'001$). Pel que fa a la modalitat, els textos escrits tenen una major llargada de paraula que els orals, hi ha un efecte significatiu de la modalitat ($F(1, 74) = 68'432$, $p < 0'001$). Per tipus de text, els textos expositius escrits tenen les paraules més llargues, seguits pels expositius orals, després els narratius escrits i finalment els narratius orals, hi ha una

interacció significativa entre gènere i modalitat ($F(1, 74) = 4'478, p < 0'05$).

Figura 2.3. Llargada de paraula per tipus de text.

La figura 2.4 il·lustra els resultats de la llargada de paraula per edat. La llargada de paraula es veu afectada significativament per l'edat ($F(4, 74) = 3'728, p < 0'001$). També hi ha una interacció significativa entre gènere i edat ($F(4, 74) = 4'707, p < 0'01$) i entre modalitat i edat ($F(4, 74) = 7'633, p < 0'001$). Aquesta mesura mostra un clar patró evolutiu, ja que la llargada de paraula s'incrementa a mesura que augmenta l'edat dels informants, presentant el major creixement entre Universitat i Professors.

Figura 2.4. Llargada de paraula per edat.

2.4.5. Productivitat verbal

2.4.5.1. Diversitat de lemmas verbals

La taula 2.6 mostra la diversitat de lemmas verbals per tipus de text. No s'ha trobat cap

efecte significatiu del gènere. Els textos escrits tenen una diversitat de *lemmas* verbals major que els textos orals, hi ha un efecte significatiu de la modalitat ($F(1, 74) = 114'586, p < 0'001$). Per tipus de text, els expositius escrits tenen una major diversitat de *lemmas* verbals, 0'658, seguits dels expositius orals, amb 0'516, seguits de prop pels narratius escrits, amb 0'508, i finalment els textos narratius orals són els que tenen una menor diversitat de *lemmas* verbals, 0'463.

Taula 2.6. Mitjanes i desviacions estàndard de la diversitat de *lemmas* verbals per tipus de text.

		TOTAL	<i>M</i>	<i>DE</i>
	<i>Lemmas</i> verbals	635	77'61	83'78
EXPOSITIU ORAL	<i>Lemmas</i> verbals diferents	328	28'63	18'64
	Diversitat	0'516	0'471	0'157
	<i>Lemmas</i> verbals	407	40'59	25'77
EXPOSITIU ESCRIT	<i>Lemmas</i> verbals diferents	268	22'76	12'24
	Diversitat	0'658	0'597	0'116
	<i>Lemmas</i> verbals	621	61'09	53'90
NARRATIU ORAL	<i>Lemmas</i> verbals diferents	288	24'27	14'65
	Diversitat	0'463	0'454	0'125
	<i>Lemmas</i> verbals	584	39'92	20'64
NARRATIU ESCRIT	<i>Lemmas</i> verbals diferents	297	22'16	10'71
	Diversitat	0'508	0'575	0'115

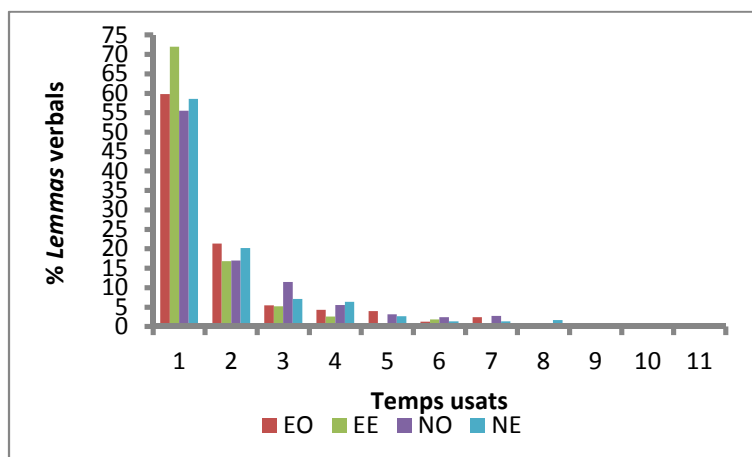
La taula 2.7 mostra la diversitat de *lemmas* verbals per edat. Hi ha un efecte significatiu de l'edat, ($F(4, 74) = 4'117, p < 0'01$). Els resultats mostren que la diversitat s'incrementa gradualment, excepte pel grup d'Universitat. Hi ha una interacció significativa entre gènere i edat ($F(4, 74) = 3'659, p < 0'01$) i també entre modalitat i edat ($F(4, 74) = 5'549, p < 0'01$).

Taula 2.7. Mitjanes i desviacions estàndard de la diversitat de *lemmas* verbals per edat.

		TOTAL	<i>M</i>	<i>DE</i>
PRIMÀRIA	<i>Lemmas</i> verbals	323	33'02	14'57
	<i>Lemmas</i> verbals diferents	154	16'76	5'87
	Diversitat	0'476	0'573	0'096
SECUNDÀRIA	<i>Lemmas</i> verbals	301	35'14	16'81
	<i>Lemmas</i> verbals diferents	151	17'23	6'41
	Diversitat	0'501	0'555	0'089
BATXILLERAT	<i>Lemmas</i> verbals	640	68'35	37'14
	<i>Lemmas</i> verbals diferents	327	27'91	8'67
	Diversitat	0'510	0'529	.082
UNIVERSITAT	<i>Lemmas</i> verbals	597	96'12	54'21
	<i>Lemmas</i> verbals diferents	285	37'92	14'13
	Diversitat	0'477	0'529	0'035
PROFESSORS	<i>Lemmas</i> verbals	546	67'30	11'05
	<i>Lemmas</i> verbals diferents	293	33'17	6'10
	Diversitat	.536	0'605	0'033

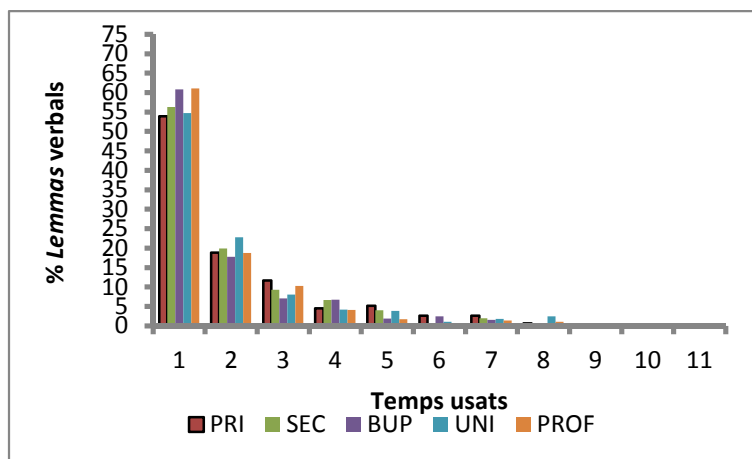
2.4.5.2. Ús productiu de la flexió verbal

A la figura 2.5 podem veure els resultats de l'ús productiu de la flexió verbal per tipus de text. L'ús productiu de la flexió verbal no presenta diferències significatives entre gèneres ni modalitats. El percentatge de *lemmas* verbals amb l'ús menys productiu de la flexió verbal, és a dir, verbs que són usats només en un temps, és superior al 50% en tots els tipus de text. Els textos narratius orals són els que presenten un ús més productiu de la flexió verbal, p.ex. 'anar' o 'dir' són usats en 11 temps diferents. En canvi, els textos expositius escrits són els que mostren un ús menys productiu de la flexió verbal, p.ex. 'fer' o 'veure', els més productius, són usats en un màxim de set temps diferents.

Figura 2.5. Ús productiu de la flexió verbal per tipus de text.

La figura 2.6 mostra els resultats de l'ús productiu de la flexió verbal per edat. L'ús productiu de la flexió verbal no presenta diferències significatives entre els grups d'edat. Com ja passava en les anàlisis per tipus de text, més del 50% dels *lemmas* verbals tenen la menor productivitat en tots els grups d'edat, apareixen només en un temps. Primària és el grup amb un ús menys productiu de la flexió verbal, p.ex. 'dir' és usat en un màxim de vuit temps; semblant a Secundària, p.ex. 'tenir' és usat en nou temps. Els més grans fan un ús més productiu, p.ex. 'dir' és usat en fins a 11 temps.

Figura 2.6. Ús productiu de la flexió verbal per edat.

Cal destacar que els *lemmas* verbals que tenen una productivitat més alta, eliminant les ocurrències de verbs que funcionen com a auxiliars, semblen ser verbs d'alta freqüència d'ús, p.ex. 'dir', 'fer' o 'tenir'. En canvi, els *lemmas* verbals que tenen un ús

menys productiu semblen ser verbs de baixa freqüència d'ús, p.ex. 'traumatitzar', 'senyorejar' o 'violentar'. Per tal de comprovar-ho, hem consultat el Diccionari de Freqüències (Rafel, 1998) de l'Institut d'Estudis Catalans, basat en el corpus CTILC, per a comprovar si l'ordre dels *lemmas* verbals més freqüents del corpus GRERLI-CAT1 és similar a l'ordre d'aquests mateixos *lemmas* verbals del CTILC.

A la taula 2.8 hi podem veure, a la primera columna, els 10 *lemmas* verbals més freqüents, de major a menor, del corpus GRERLI-CAT1; a la segona columna, la seva freqüència absoluta, és a dir, el total d'ocurrències del *lemma* verbal sobre el total de *tokens* (84.081) del corpus GRERLI-CAT1; i, a la tercera columna, la freqüència relativa, o sia, el tant per cent que representa el *lemma* sobre el total de *tokens* del corpus. A la quarta columna hi ha el *lemma* verbal ordenat de major a menor freqüència segons el DdF, a la cinquena, la seva freqüència absoluta sobre el total de *tokens* (52.375.044) del CTILC i, finalment, la freqüència relativa a la sisena columna. Com podem veure, els resultats són força similars, si tenim en compte l'enorme diferència en el nombre de *tokens* que hi ha entre els dos corpus; i confirma la nostra intuïció sobre que els verbs amb més productivitat són també verbs d'alta freqüència.

Taula 2.8. Comparativa entre els 10 *lemmas* verbals més freqüents dels corpus GRERLI-CAT1 i CTILC.

LEMMA GRERLI- CAT1	FREQÜÈNCIA ABSOLUTA	FREQÜÈNCIA RELATIVA	LEMMA CTILC	FREQÜÈNCIA ABSOLUTA	FREQÜÈNCIA RELATIVA
dir	48	3,967	ser	1.000.352	1,951
fer	44	3,636	fer	338.070	0,659
ser	37	3,058	tenir	236.795	0,462
anar	31	2,562	dir	222.380	0,433
haver	26	2,149	poder	211.688	0,413
passar	23	1,901	anar	114.340	0,223
poder	23	1,901	estar	111.112	0,216
tenir	17	1,405	passar	64.499	0,125
estar	14	1.157	començar	31.259	0,060
començar	8	0,661	haver	1.984	0,003

2.5. Conclusions

El present estudi ens ha permès distingir la contribució específica de quatre mesures lèxiques per a l'estudi *corpus-based* del desenvolupament del lèxic. Els resultats mostren que la llargada de paraula ofereix el millor diagnòstic del desenvolupament lèxic i de la diferenciació entre gèneres discursius i modalitats de producció. La densitat lèxica és un bon indicador dels canvis evolutius i per a distingir entre gèneres, però no per a diferenciar entre modalitats. La diversitat lèxica, en canvi, és un bon indicador dels canvis evolutius i de diferències entre modalitats, però no serveix per a distingir entre gèneres. Similarment, la diversitat de *lemmas* verbals també serveix com a indicador de canvis evolutius i diferències entre modalitats. Finalment, la productivitat verbal no és una mesura apropiada per a caracteritzar el desenvolupament tardà del lèxic al llarg de l'edat escolar.

La llargada de paraula és una mesura vàlida per a diferenciar entre nivells escolars, gèneres discursius i modalitats de producció. Trobem diferències significatives entre els grups d'edat, efecte tant del gènere com de la modalitat i també diverses interaccions, entre gènere i edat, entre modalitat i edat i entre gènere i modalitat. La llargada de paraula mostra un clar creixement evolutiu des del final de la infantesa fins a l'edat adulta. A més a més, la llargada de paraula és significativament major en el gènere expositiu que en el narratiu, i també en la modalitat escrita en comparació amb l'oral. En línia amb altres estudis, com ara Strömquist et al. (2002) per al suec, o bé Llauradó i Tolchinsky (2013) per al català, la llargada de paraula es presenta com el millor diagnòstic de les diferències d'edat, gènere i modalitat.

La densitat lèxica és una mesura vàlida per tal de distingir entre nivells educatius i gèneres discursius. S'han trobat diferències significatives entre els grups d'edat i un efecte del gènere, i també una interacció entre el gènere i la modalitat. La densitat lèxica

no ha mostrat un creixement evolutiu clar com havia passat en estudis anteriors (Llauradó & Tolchinsky, 2013), tot i que hem trobat diferències entre els dos grups més petits i els dos més grans. Pel que fa a les diferències de gènere, els textos expositius són més densos que els narratius. Tot i això, a diferència d'altres estudis en què la densitat lèxica també havia mostrat diferències significatives entre els textos escrits i orals (Strömquist et al., 2002), no hem trobat un efecte significatiu de la modalitat.

La diversitat lèxica, mesurada per les ràtios *type-token*, *lemma-token* i *lemma-type*, és una mesura vàlida per tal de mostrar els canvis evolutius i les diferències entre modalitats. Això no obstant, la diversitat lèxica no serveix per a distingir entre gèneres. En les ràtios *type-token* i *lemma-token* hi ha un efecte significatiu de l'edat i de la modalitat, i també interaccions entre gènere i edat, entre modalitat i edat i entre gènere i modalitat. Pel que fa a la ràtio *lemma-type*, no s'han trobat diferències significatives entre les edats, els gèneres i les modalitats estudiades. La major diversitat lèxica s'ha trobat en el grup de més edat, en línia amb els resultats d'altres estudis (Berman & Verhoeven, 2002; Strömquist et al., 2002). Els textos escrits tenen majors ràtios *type-token* i *lemma-token* que els orals. Aquest resultat també corrobora els obtinguts en la ràtio *type-token* per al suec per Strömquist et al. (2002).

Finalment, la productivitat verbal funciona en certa manera per als nostres propòsits. Pel que fa a la diversitat de *lemmas* verbals, hi ha un efecte significatiu de l'edat i de la modalitat, i també interaccions entre gènere i edat i entre modalitat i edat. La diversitat de *lemmas* verbals s'incrementa gradualment a través dels grups d'edat, excepte per al grup d'Universitat. Els textos escrits tenen una major diversitat de *lemmas* verbals que els orals. En relació a l'ús productiu de la flexió verbal, aquesta no sembla ser una mesura vàlida per tal de diferenciar entre edat, gènere discursiu i modalitat de producció, donat que els nens de nou anys i els adults mostren una productivitat verbal

similar.

En resum, la millor mesura per als nostres objectius és la llargada de paraula, perquè serveix per a caracteritzar diferències en totes les variables: edat, gènere i modalitat. La densitat lèxica és apropiada per tal de diferenciar entre nivells educatius i gèneres discursius, i la diversitat lèxica és una mesura útil per a distingir entre nivells educatius i modalitats de producció. Finalment, la diversitat de *lemmas* verbals pot servir per a diferenciar entre edats i modalitats, mentre que la productivitat verbal no és un indicador vàlid del desenvolupament de la construcció textual en diferents gèneres i modalitats.⁴

Un cop hem analitzat el lèxic del corpus GRERLI-CAT1 en general, podem ara centrar-nos en una categoria específica, l'adjectiu, per tal de veure el seu ús en diferents edats, gèneres i modalitats.

---

⁴ Article *peer-reviewed* publicat com a capítol en el llibre *Specialisation and Variation in Language Corpora*, de l'Editorial Peter Lang (Cutillas, Tochinsky, Rosado, & Perera, 2014).

CAPÍTOL 3 – ESTUDI 2

L'ús dels adjectius

Resum

Els adjectius, com els noms i els verbs, són una de les tres principals classes de paraules lèxiques. Però, a diferència dels noms i dels verbs, s'adquireixen de forma tardana. En català, com en moltes altres llengües, el seu ús està estretament lligat al lèxic lletrat après en edat escolar. En conseqüència, l'ús d'adjectius pot ser un bon indicador del desenvolupament tardà del llenguatge.

L'objectiu d'aquest estudi és doble: descriure l'ús dels adjectius des dels nou anys fins a l'edat adulta i examinar l'efecte del gènere discursiu (expositiu i narratiu) i la modalitat de producció (oral i escrita) en la freqüència d'ús i l'estructura morfològica intraparaula dels adjectius. L'estudi adopta un enfocament *corpus-based* i fa servir el corpus GRERLI-CAT1.

Els resultats mostren que l'ús dels adjectius s'expandeix al llarg de l'edat escolar i especialment des de Batxillerat en endavant, presentant així un patró evolutiu. També s'ha detectat un efecte del gènere discursiu i de la modalitat de producció en les característiques analitzades. Els textos expositius contenen significativament més adjectius per text i clàusula, els quals són menys freqüents, que els textos narratius. Els textos escrits contenen significativament més adjectius, els quals són d'una freqüència més baixa i de més llargada que en els textos orals. L'edat interactua amb la modalitat de producció, tant en l'ús com en la complexitat morfològica dels adjectius. Els quatre tipus de textos analitzats (expositius orals, expositius escrits, narratius orals i narratius escrits) presenten un contínuum de complexitat, des dels textos expositius escrits fins als narratius orals, passant pels expositius orals i pels narratius escrits.

Paraules clau: adjectiu, català, gènere discursiu, corpus GRERLI-CAT1, freqüència d'ús, desenvolupament tardà del llenguatge, estructura morfològica intraparaula, modalitat de producció

3.1. Introducció

Els adjectius, com els noms i els verbs, són una de les tres principals classes de paraules lèxiques. Però, a diferència dels noms i dels verbs, s'adquireixen de forma tardana. En català, com en moltes altres llengües, el seu ús està estretament lligat al lèxic lletrat après en edat escolar. En conseqüència, l'ús dels adjectius pot ser un bon indicador del desenvolupament tardà del llenguatge.

S'utilitzen dos criteris diferents per tal d'identificar les diverses classes de paraules a través de les llengües: similitud de funcions sintàctiques i similitud de significat. De manera prototípica, els adjectius funcionen o bé com a predicats intransitius o bé com a complements copulatius i/o modificadors del nom en sintagmes nominals. En termes de significat, els tipus semàntics prototípics són mida, edat, valor i color (Dixon, 2004).

Els adjectius funcionen com un tipus de recurs retòric la comprensió del qual no és necessària per a identificar el referent d'un determinat sintagma nominal (SN) (Polinsky, 2004). No obstant això, en les produccions textuals, els adjectius contribueixen a la complexitat del SN, augmentant la precisió de la referència (Tolchinsky, Rosado, Aparici, & Perera, 2005; Bel, Perera, & Salas, 2010).

Els adjectius són un tipus de paraula menys primària que els noms i els verbs, tant tipològicament com psicolingüística, són menys essencials per a la identificació dels referents i s'adquireixen de forma tardana. Per aquests motius, la majoria d'estudis sobre l'adquisició primerenca del lèxic s'han centrat més en els noms i els verbs que en els adjectius. Els pocs estudis que han analitzat l'adquisició primerenca dels adjectius s'han centrat en la manera com els infants els interpreten i en fins a quin punt aquesta interpretació depèn de la familiaritat del nen amb el referent qualificat. La majoria d'infants de dos anys utilitzen adjectius en la seva parla diària i sembla que entenguin que, fent-los servir, fan referència a les propietats del referent qualificat (Mintz &

Gleitman, 2002). Tanmateix, la interpretació dels adjectius depèn de la naturalesa del nom que modifiquen o prediquen. Els infants petits semblen ser molt més propensos a interpretar un nou adjectiu aplicat a un objecte si l'objecte referent els és familiar que no pas si els és desconegut (Dickinson, 1988; Soja, Carey, & Spelke, 1991).

En canvi, els estudis sobre el desenvolupament tardà del llenguatge se centren cada vegada més en la mida i la composició de la categoria adjectiu en infants d'edat escolar i adults (Cordero, 2002; Marineille & Kneile, 2012; Nippold & Sun, 2008; Ravid & Levie, 2010). Els adjectius (i les preposicions) són les úniques categories sintàctiques que mostren un creixement sostingut amb el nivell educatiu en relació a altres categories sintàctiques (Llauradó & Tolchinsky, 2013; Ravid & Berman, 2009).

Hi ha un augment no només en el nombre d'adjectius que produeixen els informants sinó també en la seva freqüència d'ús i en la seva complexitat morfològica. Els adjectius complexos reflecteixen un ús avançat de termes sofisticats, precisos i de baixa freqüència (Biber, 1995). En hebreu, per exemple, l'ús de termes de baixa freqüència/alt registre augmenta des de 4t (9-10 anys) fins a 7è (12-13 anys), amb adolescents i adults que mostren encara un major ús de termes d'alt registre (Ravid & Berman, 2009).

Íntimament relacionat amb el desenvolupament del lèxic lletrat, hi ha una creixent diversitat pel que fa a les classes adjectivals i a la seva complexitat morfològica (Nippold & Sun, 2008). Tant en anglès (Anglin, 1993; Blackwell, 2000; Marineille & Kneile, 2012) com en hebreu (Ravid & Berman, 2009; Ravid & Levie, 2010; Ravid & Zilberbuch, 2003) hi ha evidència que amb l'edat les classes d'adjectius augmenten i són més diverses. Tot i que els infants són conscients del valor informatiu dels adjectius en relació amb els noms a edats primerenques, als 6 anys són lluny encara de fer servir una gran varietat de tipus d'adjectius (Blackwell, 2005).

Bierwisch (1967) i Landau i Gleitman (1985) suggereixen que el prototip per a la

categorització adjectival, fins i tot per a l'anglès, són les parelles polaritzades, com 'gran'/'petit' o 'net'/'brut', cosa que fa que siguin més fàcils d'adquirir que les paraules amb propietats com el color o la mida absoluta. Els adjectius derivats constitueixen una categoria que apareix de forma tardana i que s'amplia amb els anys escolars (Ravid & Levie, 2010). Els adjectius poden derivar de diferents bases: els adjectius denominals – adjectius que deriven de noms, p.ex. 'genial', de 'geni' – inclouen un morfema derivatiu '-al' al seu radical, que és la part de la paraula existent abans d'afegir-hi cap afix flexiu. Per definició, són més complexos que els adjectius simples, p.ex. 'gran', que no contenen morfemes addicionals en el seu radical i que apareixen en un moment primerenc del desenvolupament.

La categoria adjectiu és, doncs, diversa en termes de freqüència d'ús i de complexitat morfològica, per tant requereix més temps per a desenvolupar-se. Aquest estudi té l'objectiu d'analitzar els adjectius catalans per tal de descriure el seu ús per part d'infants, adolescents i adults en diferents gèneres i modalitats de producció.

3.1.1. Gènere discursiu i modalitat de producció

El gènere discursiu fa referència a les classes de textos que compleixen funcions específiques, tal com defineixen les normes i convencions socioculturals (Halliday & Hasan, 1985). Una suposició clau en els estudis del desenvolupament tardà del llenguatge és que les decisions lèxiques dels parlants/escriptors seran coherents amb les funcions dels gèneres discursius. Els textos narratius tenen com a protagonistes persones, accions i objectes, i la seva funció és descriure esdeveniments, mentre que els textos expositius expliquen un tema, i la seva funció és construir aquest tema a la ment del destinatari (Berman & Katzenberger, 2004; Britton, 1994; Havelock, 1986). En conseqüència, *“while narrative discourse is agent-oriented, and furthermore deals with the actions of particular agents, expository discourse lacks this agent-orientation and*

deals more with generalities” (Longacre, 1996, p. 245)

En coherència amb aquestes funcions diferenciades s’ha trobat que els textos expositius contenen més adjectius que els narratius, perquè els textos expositius se centren en idees i conceptes. Per tant, el parlant/escriptor ha de proveir les estipulacions necessàries per tal d’identificar els referents del discurs i aconseguir una imatge acurada de les seves propietats o qualitats (Tolchinsky et al., 2005).

La modalitat de producció engloba les diferents maneres de produir la llengua. La parla i l’escriptura difereixen com a modes de producció i també com a dos estils discursius diferents (Clark, 1996; Ravid & Tolchinsky, 2002). Mentre que la modalitat oral està constreta pel processament *online*, la modalitat escrita no està subjecta a limitacions temporals, per la qual cosa és probable que el text estigui més ben planejat i controlat en la producció *offline*. Halliday (1985) assenyala que les oracions escrites tenen una densitat superior, tant a nivell lèxic (més paraules lèxiques) com a nivell oracional (SN més complexes). Per tant, els textos escrits contenen més adjectius que els textos orals, perquè els textos escrits són informativament i lingüísticament més densos (Ravid & Levie, 2010).

No obstant això, “*the relations among spoken and written texts are complex and associated with a variety of different situational, functional, and processing considerations*” (Biber, 1995, pp. 24-25). És crucial, doncs, incloure el possible efecte del gènere així com l’efecte de la modalitat. Els dos gèneres i les dues modalitats analitzades donen lloc a quatre tipus de textos: expositius orals, expositius escrits, narratius orals i narratius escrits. El gènere i la modalitat tenen un impacte en la selecció dels recursos expressius i de les construccions gramaticals en textos produïts per parlants no experts (Berman, 2008; Berman & Nir-Sagiv, 2004). Per tant, l’elecció d’aquests tipus de textos és apropiada per a l’estudi dels adjectius en els textos.

3.2. Hipòtesis

La distribució (adjectius per text i adjectius per clàusula), la freqüència d'ús i l'estructura morfològica intraparaula (llargada de l'adjectiu, complexitat del radical i tipus de base) dels adjectius són examinats en el corpus GRERLI-CAT1. L'objectiu és determinar com les dimensions analitzades es veuen afectades per les variables independents del corpus: edat, gènere i modalitat.

En base als estudis revisats, preveiem un augment general en el número d'adjectius al llarg dels diferents nivells educatius (Cordero, 2002; Llauradó & Tolchinsky, 2013). Els textos expositius, així com els textos escrits, inclouran més adjectius que els narratius i els orals.

L'ús d'adjectius de baixa freqüència hauria d'augmentar amb l'edat (Biber, 1995; Ravid & Berman, 2009), perquè els termes poc freqüents acostumen a ser paraules morfològicament complexes. Segons estudis previs en català, la llargada de la paraula (la llargada de l'adjectiu en aquest estudi) és un indicador fiable de la complexitat morfològica (Cutillas, Tochinsky, Rosado, & Perera, 2014; Llauradó & Tolchinsky, 2013).

Els adjectius també s'han classificat segons la complexitat del seu radical (simple, derivat i compost), centrant l'atenció en els adjectius derivats, que haurien d'augmentar amb l'edat, ja que el desenvolupament lèxic es pot caracteritzar en termes de complexitat morfològica creixent (Anglin, 1993).

Pel que fa al tipus de base, explorarem la distribució de les possibles bases (denominal, deverbal, etc.) centrant l'anàlisi en els adjectius denominals. Els adjectius amb un patró deverbal/denominal constitueixen una categoria d'aparició tardana que s'hauria d'anar ampliant durant l'edat escolar. La diversitat adjectival es manifestarà abans en els textos expositius que en els narratius, i augmentarà en els textos escrits

(Ravid & Levie, 2010).

Per tant, pronostiquem un augment general de l'ús dels adjectius amb l'edat, especialment en els textos expositius i els escrits. També preveiem una interacció significativa entre edat i modalitat, però no entre edat i gènere, perquè la diferenciació de gènere és evident des d'una edat tan primerenca com els nou anys (Berman & Nir-Sagiv, 2004). La modalitat escrita requereix que l'usuari de la llengua planifiqui el tema i especifiqui els referents discursius, i també permet més temps per a prendre decisions lèxiques, per tant creiem que això provocarà un major ús d'adjectius. Tanmateix, se suposa que serà més evident en els informants de més edat, productors de textos amb més experiència, perquè l'habilitat de distingir entre modalitats està encara en procés de desenvolupament durant l'edat escolar. També esperem trobar una interacció significativa entre gènere i modalitat. Els graus més elevats d'ús d'adjectius es donaran en la modalitat escrita, però s'espera que siguin encara més marcats en el gènere expositiu, donat que aquest gènere discursiu se centra en temes i interessos que s'han de descriure i definir de forma acurada i, per tant, els SN es poden expandir amb modificadors com els adjectius o els sintagmes adjectivals (Ravid & Berman, 2009; Ravid & Berman, 2010; Ravid & Levie, 2010).

3.3. Mètode

Hem dut a terme aquest estudi des d'una aproximació *corpus-based*, utilitzant el corpus GRERLI-CAT1, les característiques del qual ja s'han explicat en el capítol 2.

3.3.1. Informants

La taula 3.1 presenta les dades dels informants. En aquest estudi hem ajuntat els dos grups d'adults, formats per 10 estudiants d'universitat i 10 professors de llengua, en un únic grup d'Universitat, format per 20 estudiants i graduats universitaris. Hem realitzat

un *t-test* per a mostres independents, i no hem trobat diferències significatives en cinc de les sis mesures analitzades, per la qual cosa els dos grups universitaris s'han agrupat.

Taula 3.1. Número d'informants, edat mitjana i rang d'edat.

Nivell educatiu	<i>n</i>	<i>M</i>	RANG D'EDAT
PRIMÀRIA	20	10;3.	9;6. - 10;9.
SECUNDÀRIA	19	13;0.	12;4. - 13;4.
BATXILLERAT	20	17;4.	16;3. - 18;10.
UNIVERSITAT	20	32;7	19;1 - 54;11

3.3.2. Criteris per a l'extracció de les dades

Els adjectius s'han extret de la versió *morfo* del corpus, mitjançant les etiquetes EAGLES (EAGLES, 1996; Civit, 2003). Cada posició de l'etiqueta es correspon a un tret, el valor del qual és representat per un codi. Les etiquetes dels adjectius tenen sis trets amb aquests possibles valors:

- Categoria: A per a 'Adjectiu'.
- Tipus: Q per a qualsevol tipus d'adjectiu, excepte els ordinals que estan marcats com a O. En aquest estudi no hem tingut en compte els adjectius ordinals.
- Grau: 0 per a 'no valor' o bé A per a 'Apreciatiu'. Adjectius codificats com a AQA*** tenen un morfema de grau (diminutiu or superlatiu). Són molt poc usats, només apareixen 27 *tokens* en tot el corpus.
- Gènere: M per a 'Masculí', F per a 'Femení' o C per a 'Comú'.
- Nombre: S per a 'Singular', P per a 'Plural' o N per a 'Invariable'.
- Funció: 0 per a 'Adjectiu' o P per a 'Participi'. La pauta per distingir-los és la seva classificació al DIEC (Institut d'Estudis Catalans, 1997): quan un *lemma* només apareix com a verb és marcat AQ***P, si no, és marcat AQ***0. Tot i això, tots dos tipus són tractats de la mateixa manera en aquest estudi.

3.4. Dimensions d'anàlisi

Hem focalitzat l'anàlisi en tres dimensions: la caracterització quantitativa dels adjectius, la seva freqüència d'ús i la seva estructura morfològica intraparaula.

3.4.1. Caracterització quantitativa

3.4.1.1. Adjectius per text

Els adjectius per text s'han calculat dividint el nombre de *tokens* adjectivals pel nombre de *tokens* de cada text.

3.4.1.2. Adjectius per clàusula

Els adjectius per clàusula s'han calculat dividint el nombre de *tokens* adjectivals per nombre de clàusules de cada text.

3.4.2. Freqüència d'ús

La freqüència d'ús s'ha calculat comptant les ocurrències de cada *lemma* adjectival al corpus.

3.4.3. Estructura morfològica intraparaula

3.4.3.1. Llargada de l'adjectiu

La llargada de l'adjectiu s'ha mesurat comptant el nombre de lletres dels *lemmas* adjectivals.

3.4.3.2. Complexitat del radical

La complexitat del radical s'ha definit en termes del nombre d'arrels i la presència o absència d'afixos al radical adjectival, cosa que ha donat lloc a tres tipus d'adjectius:

Adjectius **simples**, formats per radicals monomorfèmics, p.ex., 'ros' (5); o bé per un morfema lligat amb afix(os). Un morfema lligat és una arrel que no té un significat

independent en català,⁵ p.ex., *adolescent* (6):

(5) [ros]_A

(6) [ad+olesc+e+nt]_A

Adjectius **derivats**, formats per una arrel i afix(os) derivatiu. Poden derivar d'una base nominal, verbal, adjectival, preposicional o adverbial, p.ex., 'diari' format pel radical 'di(a)-' i el sufix derivatiu '-ari' (7):

(7) [[di]_A ari]_A

Adjectius **compostos**, formats per dues arrels lliures, amb significat independent, p.ex., 'caradura' fet amb dues arrels, 'car(a)-' i 'dur(a)-' acabades amb el sufix flexiu '-a' marcant gènere femení (8):

(8) [[cara]_N + [dura]_A]_A

3.4.3.3. Tipus de base

El tipus de base s'ha definit en termes de la categoria sintàctica de l'arrel de la qual deriva l'adjectiu. Ha donat lloc a cinc tipus d'adjectius:

Denominals, derivats d'una base nominal amb afix(os) derivatiu, p.ex., 'nacional' fet amb l'arrel nominal 'nació(n)-' i el sufix adjectival '-al' (9):

(9) [[naci+on]_N al]_A

Deverbals, derivats d'una base verbal amb afix(os) derivatiu, p.ex., 'desorientat', format pel prefix negatiu 'des-' i l'arrel verbal 'orient-', la vocal temàtica 'a-' (que indica la conjugació del verb), i el sufix de participi '-t' (10):

(10) [[des [ori+e+nt]_N a]_V t]_A

Deadjectivals, adjectius simples, p.ex., 'alt'; o aquells derivats d'una base adjectival

---

⁵ *Adölescente* 'adolescent' era un adjectiu llatí derivat del verb *adölescö* 'crèixer cap amunt'. En català *adolescent* és un ítem completament lexicalitzat, ja que l'arrel verbal **adolesc-* no existeix com a verb separatament del sufix *-ent*. Conseqüentment, *adolescent* no pot ser definit com una forma derivada.

amb afix(os) derivatiu, p.ex., 'deshonest', format pel prefix negatiu 'des-' i l'arrel adjectival 'honest' (11):

$$(11) \quad [\text{des} [\text{hone+st}]_A]_A$$

Deadverbials, derivats d'una base adverbial amb afix(os) derivatiu, p.ex., 'llunyà', de l'arrel adverbial 'lluny' i el sufix adjectival '-à' (12):

$$(12) \quad [[\text{lluny}]_{\text{ADV}} \text{à}]_A$$

Deprepositionals, derivats d'una preposició amb afix(os) derivatiu, p.ex., 'contrari', format per la preposició 'contra' i el sufix adjectival '-ari' (13):

$$(13) \quad [[\text{con+tr}]_{\text{PR}} \text{ari}]_A$$

3.5. Resultats

Cadascuna de les variables dependents (excepte la freqüència d'ús) s'ha sotmès a una ANOVA d'edat (Primària/Secundària/Batxillerat/Universitat) x gènere (expositiu/narratiu) x modalitat (oral/escrita), amb mesures repetides per als dos últims factors. El valor de l'eta parcial al quadrat (η_p^2) s'ha utilitzat per a reportar l'efecte de la mida tant dels efectes principals com de les interaccions. Totes les anàlisis s'han fet a nivell de *token* o *lemma*, i no a nivell de *type*, donat que l'interès d'aquest estudi és en els patrons d'ús reals, causa de la flexió de gènere/nombre, cada *lemma* adjectival pot tenir fins a quatre *types* diferents cosa que podria contaminar les dades.

La taula 3.2 mostra els resultats de l'ANOVA. Com es pot veure, hi ha un efecte significatiu de l'edat en totes les mesures. S'han trobat efectes significatius del gènere i la modalitat en la quantitat d'adjectius per text i per clàusula, i també un efecte de la modalitat en la llargada de l'adjectiu. Hi ha interaccions significatives entre gènere i modalitat en els adjectius per text i clàusula. La interacció entre edat i gènere no ha estat significativa en cap mesura, i la interacció a tres bandes (edat x gènere x modalitat) tampoc és significativa.

Taula 3.2. Resultats de l'ANOVA per a adjectius per text, adjectius per clàusula, llargada de l'adjectiu, adjectius derivat i adjectius denominals.

Efecte	g.ll.	ADJECTIUS PER TEXT	ADJECTIUS PER CLÀUSULA	LLARGADA DE L'ADJECTIU	ADJECTIUS DERIVATS	ADJECTIUS DENOMINALS
		F , η_p^2	F , η_p^2	F , η_p^2	F , η_p^2	F , η_p^2
EDAT	3,75	19'29*** 0'44	20'59*** 0'45	11'23*** 0'31	3'42* 0'12	17'31*** 0'41
GÈNERE	1,75	26'55*** 0'26	23'65*** 0'24	1'35 0'02	0'39 0'01	1'57 0'02
MODALITAT	1,75	27'41*** 0'27	34'44*** 0'32	5'50* 0'07	2'35 0'03	2'48 0'03
EDAT*GÈN.	3,75	0'46 0'02	2'07 0'08	0'31 0'01	1'27 0'05	0'28 0'01
EDAT*MOD.	3,75	3'56* 0'13	5'73** 0'19	0'25 0'01	2'34 0'09	1'02 0'04
GÈN.*MOD.	1,75	6'12* 0'08	11'75** 0'14	0'05 0'00	0'01 0'00	0'46 0'01
EDAT*GÈN.*MOD.	3,75	0'51 0'02	0'41 0'02	0'81 0'03	2'15 0'08	0'20 0'01

Nota: * $p < 0'05$; ** $p < 0'01$; *** $p < 0'001$

3.5.1. Caracterització quantitativa

3.5.1.1. Adjectius per text

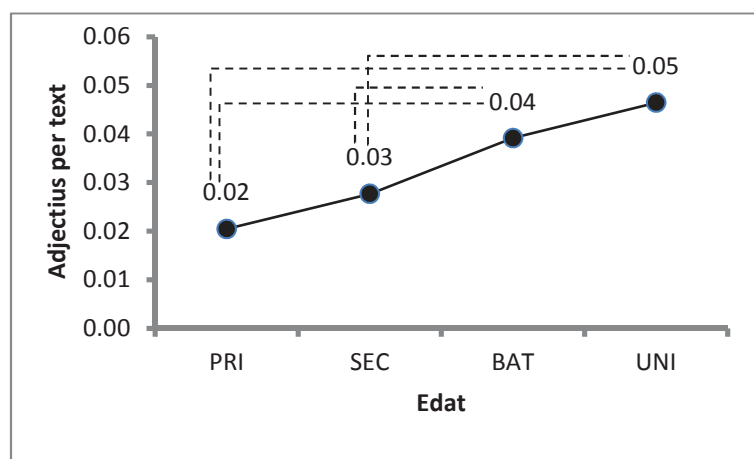
La taula 3.3 presenta les dades dels adjectius per text. Donat que els parlants/escriptors van produir textos de diferents mides, totes les anàlisis s'han dut a terme sobre les proporcions mitjanes de *tokens* adjectivals comparats amb el nombre de *tokens* per text. De tots els *tokens*, un 3'3% són adjectius.

Taula 3.3. Mitjanes i desviacions estàndard (entre parèntesis) per a tokens per text i adjectius per text per

edat, gènere i modalitat.

Edat	Gènere	TOKENS PER TEXT		ADJECTIUS PER TEXT	
		ORAL	ESCRIT	ORAL	ESCRIT
PRIMÀRIA <i>n</i> = 20	EXPOSITIU	171'10 (121'11)	119'30 (55'89)	0'02 (0'02)	0'03 (0'03)
	NARRATIU	147'15 (69'81)	123'60 (45'80)	0'02 (0'01)	0'01 (0'01)
SECUNDÀRIA <i>n</i> = 19	EXPOSITIU	224'42 (185'27)	167'21 (90'21)	0'03 (0'02)	0'04 (0'03)
	NARRATIU	144'74 (92'08)	105'74 (25'07)	0'02 (0'01)	0'02 (0'01)
BATXILLERAT <i>n</i> = 20	EXPOSITIU	420'60 (299'66)	234'00 (107'67)	0'04 (0'02)	0'05 (0'03)
	NARRATIU	413'60 (422'10)	235'90 (93'43)	0'03 (0'01)	0'04 (0'02)
UNIVERSITAT <i>n</i> = 20	EXPOSITIU	788'05 (647'39)	334'30 (186'28)	0'05 (0'02)	0'06 (0'03)
	NARRATIU	409'30 (217'73)	274'35 (109'94)	0'03 (0'01)	0'04 (0'02)

La figura 3.1 mostra els resultats dels adjectius per text per edat. Com havíem previst, la mitjana d'adjectius per text s'incrementa gradualment a través dels grups d'edat ($F(3, 75) = 19'29, p < 0'001$). El test post-hoc Bonferroni de comparacions múltiples mostra que les diferències significatives es troben entre els dos grups més petits i els dos més grans, les línies discontinües entre punts marquen aquelles diferències entre mitjanes que són significatives.

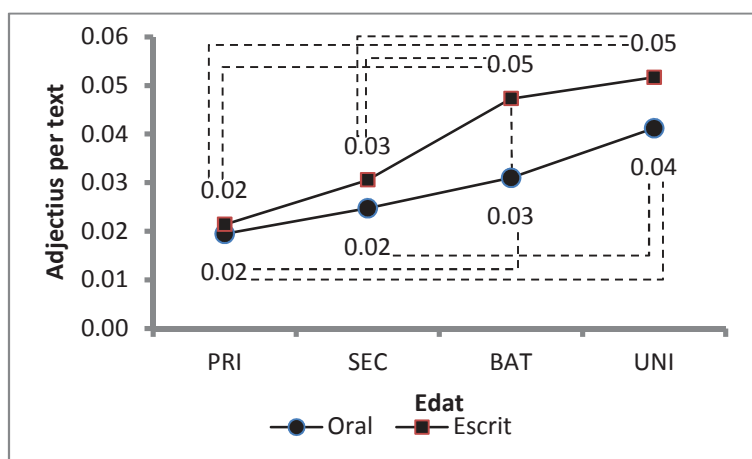

Figura 3.1. Efecte de l'edat en els adjectius per text.

Pel que fa a l'efecte del gènere, els textos expositius tenen significativament més adjectius per text que els narratius, com havíem previst ($F(1, 75) = 26'55, p < 0'001$). No s'ha trobat cap interacció entre gènere i modalitat. En relació a la modalitat, els

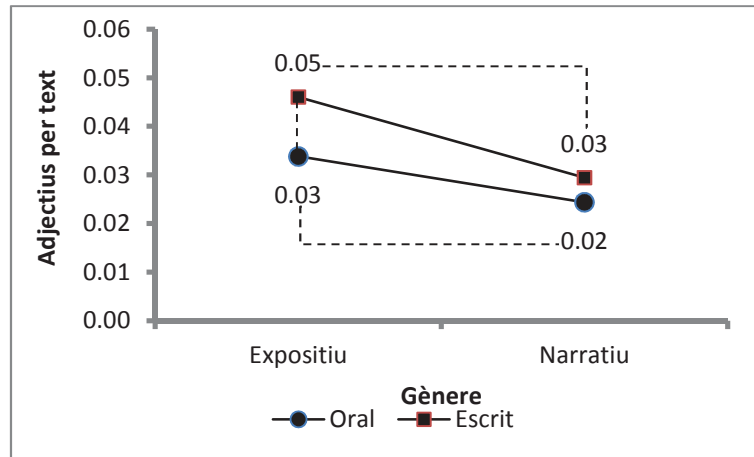
textos escrits tenen significativament més adjectius per text que els orals, com esperàvem ($F(1, 75) = 27.41, p < 0.001$). Dues interaccions són significatives, la interacció entre edat i modalitat ($F(3, 75) = 3.56, p < 0.05$), i la interacció entre gènere i modalitat ($F(1, 75) = 6.12, p < 0.05$). L'origen d'aquestes interaccions ha estat explorat via tests post-hoc Bonferroni de comparacions múltiples, les figures 3.2 i 3.3 en presenten els resultats.

La figura 3.2 mostra que la quantitat d'adjectius s'incrementa amb l'edat. Per als textos escrits, les diferències es donen entre el grup de Primària i els de Batxillerat i Universitat, i també entre el grup de Secundària i els de Batxillerat i Universitat. Per als textos orals, les diferències romanen excepte en què entre el grup de Secundària i el de Batxillerat no són significatives. L'única diferència intertextual s'ha trobat a Batxillerat.

Figura 3.2. Interacció entre edat i modalitat per a adjectius per text.

La figura 3.3 mostra que, com esperàvem, els textos expositius escrits presenten un major ús d'adjectius, seguits pels expositius orals, els narratius escrits i els narratius orals. Tant en els textos orals com en els escrits, s'han trobat diferències significatives entre els expositius i els narratius. També hi ha una diferència intertextual significativa entre els textos expositius orals i escrits.

Figura 3.3. Interacció entre gènere i modalitat per a adjectius per text.

3.5.1.2. Adjectius per clàusula

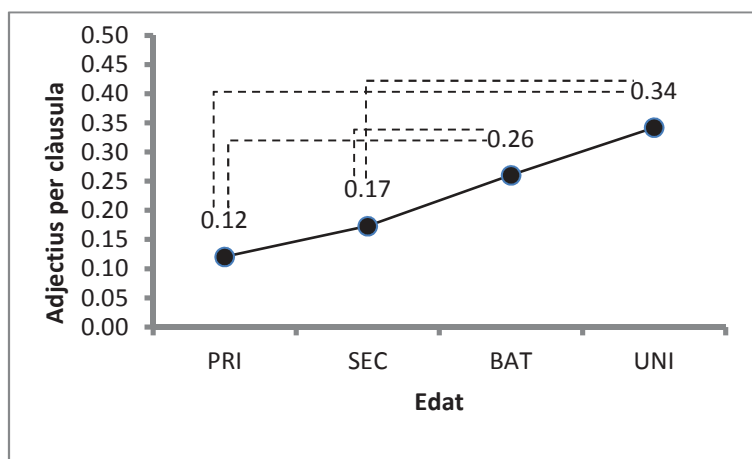
De mitjana hi ha 0'22 adjectius per clàusula ($M = 0'22$). La taula 3.4 mostra la distribució per grup d'edat i tipus de text.

Taula 3.4. Mitjanes i desviacions estàndard per a clàusules per text i adjectius per clàusula per edat, gènere i modalitat.

Edat	Gènere	CLÀUSULES PER TEXT		ADJECTIUS PER CLÀUSULA	
		ORAL	ESCRIT	ORAL	ESCRIT
PRIMÀRIA $n = 20$	EXPOSITIU	29'60 (21'06)	21'35 (10'36)	0'13 (0'12)	0'16 (0'13)
	NARRATIU	23'60 (11'69)	19'80 (7'40)	0'11 (0'07)	0'09 (0'07)
SECUNDÀRIA $n = 19$	EXPOSITIU	38'58 (32'51)	28'11 (16'21)	0'17 (0'10)	0'25 (0'20)
	NARRATIU	24'21 (16'28)	17'16 (4'23)	0'14 (0'10)	0'14 (0'07)
BATXILLERAT $n = 20$	EXPOSITIU	68'60 (50'07)	34'60 (17'32)	0'23 (0'10)	0'41 (0'30)
	NARRATIU	69'40 (71'00)	38'60 (14'69)	0'15 (0'07)	0'25 (0'11)
UNIVERSITAT $n = 20$	EXPOSITIU	117'75 (109'74)	44'30 (27'28)	0'36 (0'23)	0'51 (0'30)
	NARRATIU	63'45 (35'67)	41'35 (16'88)	0'23 (0'07)	0'27 (0'13)

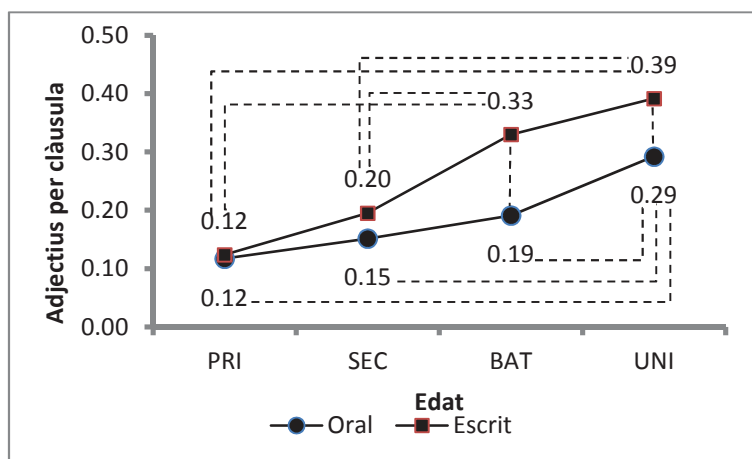
Com havíem previst, la mitjana d'adjectius per clàusula creix significativament amb l'edat ($F(3, 75) = 20'59, p < 0'001$). La figura 3.4 mostra els resultats del test post-hoc Bonferroni, altre cop les diferències significatives es troben entre els dos grups més petits i els dos més grans.

Figura 3.4. Efecte de l'edat per a adjectius per clàusula.

Hi ha un efecte significatiu del gènere i la modalitat. Els textos expositius escrits tenen una mitjana major que els narratius i els orals (Gènere: $F(1, 75) = 23'65, p < 0'001$; Modalitat: $F(1, 75) = 34'44, p < 0'001$). S'han trobat interaccions significatives, la interacció entre edat i modalitat ($F(3, 75) = 5'73, p < 0'01$) i la interacció entre gènere i modalitat ($F(1, 75) = 11'75, p < 0'01$). Aquestes interaccions han estat explorades més profundament via test post-hoc Bonferroni per a veure'n el seu origen, les figures 3.5 i 3.6 presenten els resultats.

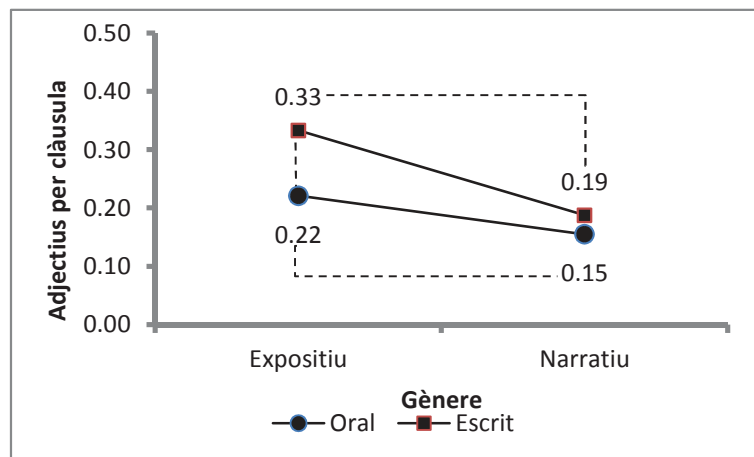

Figura 3.5. Interacció entre edat i modalitat per a adjectius per clàusula.

La figura 3.5 mostra que els adjectius per clàusula s'incrementen amb l'edat. Per als textos escrits, les diferències significatives són, de nou, entre Primària i tant Batxillerat com Universitat, i entre Secundària i Batxillerat i Universitat. Per als textos orals, les diferències significatives s'han trobat entre el grup de més edat, Universitat, i els altres

tres. S'han trobat dues diferències intertextuals, a Batxillerat i Universitat.

La figura 3.6 mostra que, tal com esperàvem, els textos expositius escrits tenen la mitjana més alta d'adjectius per clàusula, seguits pels expositius orals, els narratius escrits i els narratius orals. S'han trobat diferències significatives entre els textos expositius i narratius, tant orals com escrits. També hi ha una diferència intertextual significativa en els textos expositius.

Figura 3.6. Interacció entre gènere i modalitat per a adjectius per clàusula.

3.5.2. *Freqüència d'ús*

Per tal d'analitzar la freqüència d'ús dels adjectius hem dut a terme una metodologia que mesura les freqüències des d'1 fins a 10, on els números representen la freqüència dels adjectius que apareixen en el corpus, és a dir, la freqüència d'un adjectiu que apareix una, dues, tres vegades... fins a un total de 10 vegades. Aquesta freqüència ha estat controlada pel total d'adjectius per tal de crear una variable proporcional, seguint la metodologia general de l'estudi, p.ex., per a la major freqüència, la variable proporcional inclou tots els adjectius fins a aquella freqüència.

Aquestes variables han estat posteriorment analitzades per als efectes principals de l'edat, el gènere i la modalitat, en un model d'Equacions d'Estimació Generalitzades (Generalized Estimating Equations, GEE). En aquest model, el participant ha estat repetidament mesurat en cada gènere (expositiu/narratiu) i en cada modalitat

(oral/escrita), quatre vegades en conjunt. El procediment GEE considera aquestes repeticions juntament amb la matriu de covariança, la qual mesura la covariança entre repeticions (Garson, 2012). Donat que per alguns participants alguns nivells de freqüència són valors perduts, el model GEE permet fer-ne l'estimació sense perdre participants amb valors parcialment perduts. S'ha de tenir en compte que aquests valors perduts no són aleatoris, ja que representen el fet que el participant no va produir cap adjectiu en un nivell de mesurament específic.

Els resultats del model es presenten a les taules 3.5 i 3.6. La taula 3.5 mostra el nivell de significació per als efectes principals a cada nivell de freqüència, i la taula 3.6 amplia els resultats del rànquing post-hoc. Els participants de diferents edats mostren diferències significatives en la seva actuació en totes les freqüències, cosa que també passa amb el gènere, excepte per als adjectius de freqüència 1, i amb la modalitat, excepte per als adjectius de freqüència 1 i de freqüència 2. L'anàlisi de les mitjanes marginals de la taula 3.6 demostra com les mitjanes d'incrementen per freqüències, com hem explicat abans (p.ex., des de 0'09 fins a 0'47 en total). El grup d'Universitat mostra la major mitjana d'ús d'adjectius (marcades amb la lletra b), però no sempre d'una manera significativament diferent dels altres grups (p.ex., les lletres ab). Els textos expositius tenen un major ús d'adjectius que els narratius, excepte per als adjectius de freqüència 1. Els textos escrits també presenten un major ús d'adjectius que els orals per a gairebé tots els nivells, excepte per a les freqüències 1 i 2. Aquests resultats complementen l'explicació per a cadascun dels efectes principals.

Taula 3.5. Resultats dels efectes principals del GEE per a freqüència d'ús, basats en el test de ji-quadrada de Wald .

Efecte	FREQ 1	FREQ 2	FREQ 3	FREQ 4	FREQ 5	FREQ 6	FREQ 7	FREQ 8	FREQ 9	FREQ 10
EDAT	18'86***	16'20**	18'40***	12'85**	19'55***	17'79***	22'97***	26'16***	24'21***	13'53**
GÈNERE	0'71	4'18*	3'98*	7'29**	7'97**	8'76**	6'61**	6'92**	5'68*	6'01*
MODALITAT	0'91	3'28	5'83*	14'30***	11'76**	12'47***	13'74***	11'62**	15'66***	12'89***
QICC	17'24	22'75	25'60	28'66	28'69	29'38	29'63	29'50	30'76	31'81

QICC = *Corrected Quasi Likelihood under Independence Model Criterion*

Nota: * $p < 0'05$, ** $p < 0'01$, *** $p < 0'001$.

Taula 3.6. Mitjanes marginals estimades i rànquing per a freqüència d'ús per a edat, gènere i modalitat.

	FREQ 1	FREQ 2	FREQ 3	FREQ 4	FREQ 5	FREQ 6	FREQ 7	FREQ 8	FREQ 9	FREQ 10
PRI	0'06 ^a (0'02)	0'14 ^a (0'03)	0'21 ^{ab} (0'04)	0'29 ^{ab} (0'05)	0'31 ^{ab} (0'04)	0'33 ^{ab} (0'04)	0'34 ^a (0'04)	0'36 ^a (0'04)	0'39 ^a (0'05)	0'41 ^a (0'05)
SEC	0'07 ^{ab} (0'02)	0'14 ^a (0'03)	0'19 ^a (0'03)	0'25 ^a (0'03)	0'29 ^a (0'03)	0'32 ^a (0'03)	0'32 ^a (0'04)	0'35 ^a (0'04)	0'38 ^a (0'04)	0'44 ^{ab} (0'05)
BAT	0'10 ^{ab} (0'01)	0'16 ^a (0'02)	0'21 ^a (0'02)	0'28 ^{ab} (0'03)	0'33 ^a (0'02)	0'35 ^a (0'03)	0'38 ^a (0'03)	0'41 ^a (0'03)	0'41 ^a (0'03)	0'46 ^{ab} (0'03)
UNI	0'14 ^b (0'01)	0'25 ^b (0'02)	0'31 ^b (0'02)	0'36 ^b (0'02)	0'42 ^b (0'02)	0'45 ^b (0'02)	0'48 ^b (0'02)	0'52 ^b (0'02)	0'54 ^b (0'02)	0'56 ^b (0'02)
EXP	0'10 (0'01)	0'20 ^b (0'02)	0'26 ^b (0'02)	0'34 ^b (0'03)	0'38 ^b (0'03)	0'41 ^b (0'03)	0'42 ^b (0'03)	0'45 ^b (0'03)	0'47 ^b (0'03)	0'51 ^b (0'03)
NAR	0'09 (0'01)	0'15 ^a (0'01)	0'20 ^a (0'02)	0'25 ^a (0'02)	0'29 ^a (0'02)	0'32 ^a (0'02)	0'34 ^a (0'02)	0'37 ^a (0'02)	0'39 ^a (0'02)	0'43 ^a (0'02)
OR	0'08 (0'01)	0'15 (0'02)	0'20 ^a (0'02)	0'25 ^a (0'02)	0'29 ^a (0'02)	0'32 ^a (0'02)	0'33 ^a (0'02)	0'37 ^a (0'02)	0'38 ^a (0'02)	0'43 ^a (0'02)
ESC	0'10 (0'01)	0'20 (0'02)	0'26 ^b (0'02)	0'34 ^b (0'02)	0'38 ^b (0'02)	0'41 ^b (0'02)	0'43 ^b (0'02)	0'46 ^b (0'02)	0'48 ^b (0'02)	0'51 ^b (0'02)
Total	0'09 (0'01)	0'17 (0'01)	0'23 (0'02)	0'29 (0'02)	0'33 (0'02)	0'36 (0'02)	0'38 (0'02)	0'41 (0'02)	0'43 (0'02)	0'47 (0'02)

3.5.3. Estructura morfològica intraparaula

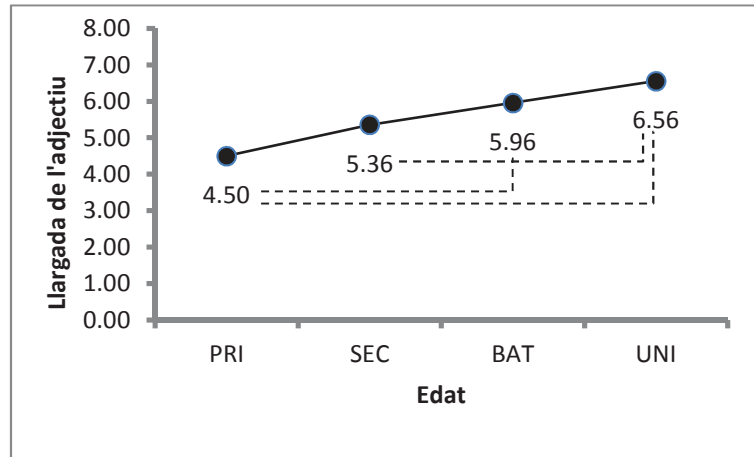
3.5.3.1. Llargada de l'adjectiu

La taula 3.7 presenta les dades de la llargada de l'adjectiu. Els adjectius del corpus tenen al voltant de sis lletres ($M = 5'59$), una mica més que la llargada mitjana de paraula lèxica per al mateix corpus ($M = 5'58$). Aquest resultat estadístic suggereix la complexitat morfològica de la categoria adjectiu.

Taula 3.7. Mitjanes i desviacions estàndard per a llargada de l'adjectiu per edat, gènere i modalitat.

Edat	Gènere	LLARGADA DE L'ADJECTIU	
		ORAL	ESCRIT
PRIMÀRIA $n = 20$	EXPOSITIU	4'29 (2'59)	4'64 (2'45)
	NARRATIU	4'22 (2'34)	4'85 (2'91)
SECUNDÀRIA $n = 19$	EXPOSITIU	5'17 (2'80)	5'86 (0'62)
	NARRATIU	5'17 (2'47)	5'24 (2'44)
BATXILLERAT $n = 20$	EXPOSITIU	5'94 (0'60)	6'24 (1'62)
	NARRATIU	5'33 (1'27)	6'33 (0'74)
UNIVERSITAT $n = 20$	EXPOSITIU	6'68 (0'62)	6'93 (0'72)
	NARRATIU	6'22 (1'01)	6'40 (1'03)

Tal com esperàvem, a mesura que els nens es fan grans, els adjectius són més llargs, per tant hi ha un efecte significatiu de l'edat ($F(3, 75) = 11'23, p < 0'001$). Les anàlisis del test Bonferroni mostren que les diferències significatives es donen entre Primària i els dos grups majors, i també entre Secundària i Universitat, com mostra la figura 3.7.

Figura 3.7. Efecte de l'edat per a llargada de l'adjectiu.

Els textos expositius tenen adjectius més llargs que els narratius, però no de manera significativa. Com havíem previst, hi ha un efecte de la modalitat: els textos escrits contenen adjectius significativament més llargs que els orals ($F(1, 75) = 5.50$, $p < 0.05$). No s'han trobat interaccions.

3.5.3.2. Complexitat del radical

La taula 3.8 presenta les dades de la complexitat del radical adjectival. Totes les anàlisis s'han dut a terme en mitjanes proporcionals comparant cada tipus d'adjectiu amb el nombre d'adjectius per text. Els més usats són els 257 *lemmas* adjectivals amb radical simple, un 56.7% de tots els adjectius ($M = 0.57$), seguits pels 447 *lemmas* adjectivals amb radical derivat, un 35.2% ($M = 0.35$) i finalment els 25 *lemmas* adjectivals amb radical compost, els menys usats, només un 1.2% ($M = 0.01$). Donat que esperem un increment dels adjectius derivats amb l'edat, hem focalitzat l'anàlisi en aquest tipus.

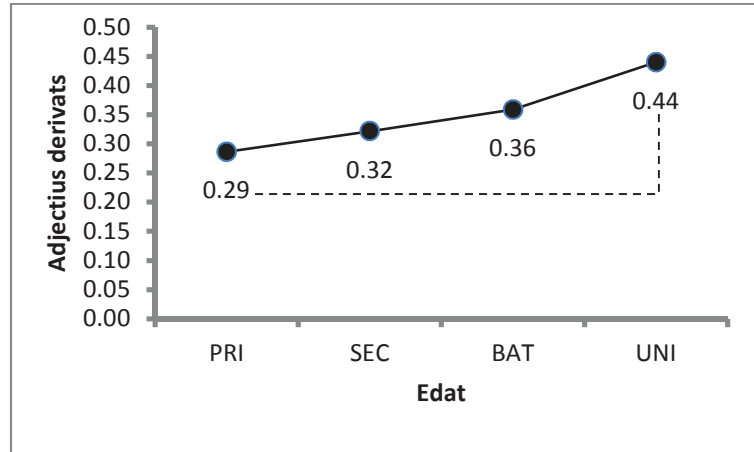
Taula 3.8. Mitjanes i desviacions estàndard per a adjectius derivats per edat, gènere i modalitat.

Edat	Gènere	SIMPLE		DERIVAT		COMPOST	
		ORAL	ESCRIT	ORAL	ESCRIT	ORAL	ESCRIT
PRIMÀRIA	EXPOSITIU	0.41	0.57	0.37	0.26	0.02	0.03
		(0.40)	(0.42)	(0.41)	(0.33)	(0.09)	(0.11)
$n = 20$	NARRATIU	0.59	0.51	0.24	0.28	0.02	0.02
		(0.39)	(0.41)	(0.32)	(0.36)	(0.07)	(0.07)

SECUNDÀRIA	EXPOSITIU	0'61 (0'36)	0'66 (0'22)	0'23 (0'26)	0'34 (0'22)	0 (0)	0 (0)
	NARRATIU	0'48 (0'37)	0'59 (0'38)	0'41 (0'36)	0'31 (0'34)	0 (0)	0 (0)
BATXILLERAT	EXPOSITIU	0'61 (0'16)	0'52 (0'20)	0'39 (0'17)	0'42 (0'18)	0'01 (0'02)	0'01 (0'01)
	NARRATIU	0'72 (0'24)	0'63 (0'17)	0'28 (0'24)	0'35 (0'18)	0'00 (0'00)	0'02 (0'06)
UNIVERSITAT	EXPOSITIU	0'59 (0'14)	0'50 (0'14)	0'39 (0'13)	0'50 (0'13)	0'03 (0'04)	0'01 (0'03)
	NARRATIU	0'63 (0'21)	0'45 (0'21)	0'36 (0'21)	0'52 (0'21)	0'01 (0'04)	0'04 (0'07)

3.5.3.3. Adjectius derivats

Com havíem previst, els participants de major edat utilitzen significativament més adjectius derivats que els més joves ($F(3, 75) = 3'42, p < 0'05$). Les anàlisis post-hoc Bonferroni mostren que les diferències només són significatives entre el grup de Primària i el d'Universitat, com podem veure a la figura 3.8.

Figura 3.8. Efecte de l'edat per a adjectius derivats.

Els textos expositius i els escrits contenen més adjectius derivats que els seus complementaris, però no de manera significativa. No s'han trobat interaccions.

Taula 3.9. Mitjanes i desviacions estàndard per a tipus de base per edat, gènere i modalitat.

Edat	Gènere	DENOMINAL		DEVERBAL		DEADJECTIVAL		DEPREPOSICIONAL		DEADVERBIAL	
		ORAL	ESCRIT	ORAL	ESCRIT	ORAL	ESCRIT	ORAL	ESCRIT	ORAL	ESCRIT
PRIMÀRIA <i>n</i> = 20	EXPOSITIU	0'05 (0'13)	0'10 (0'17)	0'46 (0'38)	0'41 (0'31)	0'28 (0'36)	0'34 (0'30)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	0 (0)
	NARRATIU	0'05 (0'14)	0'09 (0'19)	0'30 (0'34)	0'31 (0'39)	0'50 (0'40)	0'40 (0'40)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	0 (0)
SECUNDÀRIA <i>n</i> = 19	EXPOSITIU	0'10 (0'15)	0'17 (0'25)	0'38 (0'27)	0'36 (0'23)	0'34 (0'28)	0'44 (0'20)	0 (0)	0 (0)	0'01 (0'04)	0'03 (0'06)
	NARRATIU	0'09 (0'15)	0'15 (0'22)	0'42 (0'38)	0'35 (0'38)	0'37 (0'37)	0'39 (0'38)	0 (0)	0 (0)	0'01 (0'06)	0 (0)
BATXILLERAT <i>n</i> = 20	EXPOSITIU	0'27 (0'20)	0'23 (0'16)	0'33 (0'17)	0'48 (0'23)	0'38 (0'15)	0'19 (0'16)	0 (0)	0'01 (0'04)	0'02 (0'05)	0'04 (0'11)
	NARRATIU	0'20 (0'18)	0'22 (0'18)	0'26 (0'21)	0'42 (0'18)	0'52 (0'25)	0'34 (0'21)	0 (0)	0'00 (0'01)	0'02 (0'05)	0'02 (0'03)
UNIVERSITAT <i>n</i> = 20	EXPOSITIU	0'31 (0'12)	0'29 (0'14)	0'43 (0'14)	0'44 (0'14)	0'25 (0'13)	0'25 (0'11)	0'00 (0'01)	0'01 (0'02)	0'01 (0'01)	0'01 (0'03)
	NARRATIU	0'23 (0'12)	0'26 (0'18)	0'36 (0'22)	0'44 (0'26)	0'39 (0'19)	0'27 (0'17)	0 (0)	0 (0)	0'02 (0'06)	0'04 (0'07)

3.5.3.4. Tipus de base

La taula 3.9 presenta les dades dels tipus de base dels adjectius. Totes les anàlisis s'han dut a terme en mitjanes proporcionals comparant cada tipus d'adjectius amb el total d'adjectius per text. Hi ha 400 *lemmas* deverbals, els més numerosos i usats, un 38'5% de tots els adjectius ($M = 0'39$), seguits de prop pels 149 *lemmas* deadjectivals, un 35'4% del total ($M = 0'35$). A continuació trobem els 165 *lemmas* denominals, que representen un 17'6% ($M = 0'18$). Finalment, els 3 *lemmas* deadverbials ($M = 0'01$) i els 12 *lemmas* depreposicionals ($M = 0'00$) tenen un ús residual, arribant a un 1'6% entre tots dos. Amb previsió que els adjectius denominals s'incrementin amb l'edat, l'anàlisi s'ha centrat en ells.

3.5.3.5. Adjectius denominals

Com esperàvem, l'edat té un efecte significatiu en aquest tipus d'adjectius: el seu ús s'incrementa amb l'edat ($F(3, 75) = 17'31, p < 0'001$). El test post-hoc Bonferroni mostra, altra vegada, diferències significatives entre els dos grups més joves i els dos més grans, com es pot veure a la figura 3.9.

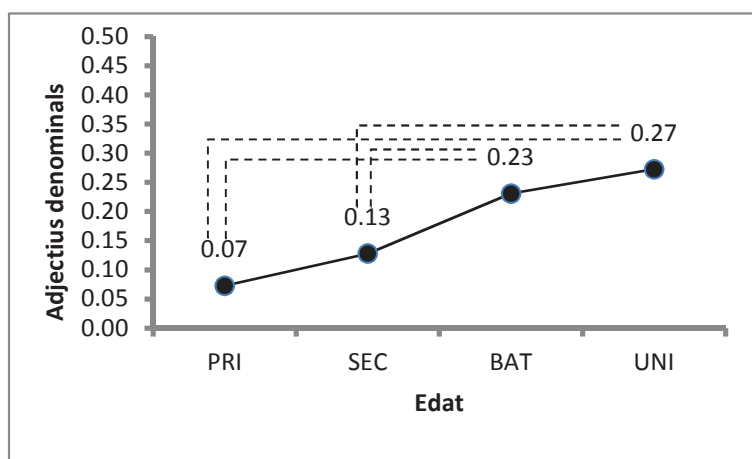

Figura 3.9. Efecte de l'edat per a adjectius denominals.

Pel que fa al gènere i la modalitat, els textos expositius, així com els escrits, tenen més adjectius denominals, tot i que no de manera significativa. No s'han trobat interaccions.

3.6. Discussió

L'objectiu d'aquest estudi era caracteritzar l'ús dels adjectius des dels nou anys fins a l'edat adulta, i examinar l'efecte del gènere discursiu (expositiu/narratiu) i la modalitat de producció (oral/escrita) en la freqüència d'ús i l'estructura morfològica intraparaula.

La principal troballa és que, tal com havíem predit, la categoria adjectiu té un desenvolupament que s'estén al llarg de l'edat escolar. Aquest creixement es dona no només en l'ocurrència d'adjectius, sinó també en la seva diversitat (Llauradó & Tolchinsky, 2013; Ravid & Levie, 2010; Cordero, 2002). Hi ha un efecte significatiu de l'edat en totes les mesures (adjectius per text, adjectius per clàusula, freqüència d'ús, llargada de l'adjectiu, ús d'adjectius derivats i ús d'adjectius denominals). Les diferències relatives a l'ús dels adjectius s'han trobat principalment entre els dos grups més joves (Primària i Secundària) i els dos grups de més edat (Batxillerat i Universitat), mostrant un salt important entre l'escolaritat obligatòria i la no obligatòria, és a dir, entre Secundària i Batxillerat.

El creixement quantitatiu dels adjectius està moderat pel gènere discursiu, com esperàvem. Els textos expositius contenen significativament més adjectius per text i clàusula, que són d'una freqüència més baixa, que els narratius (Ravid & Levie, 2010). Això no obstant, els tipus d'adjectius usats (derivats, denominals) pels participants no s'han vist afectats significativament pel gènere.

La llengua escrita és vista per als parlants/escriptors com a més formal que la llengua oral. Aquesta suposició influeix en les seves seleccions lèxiques, donat que prefereixen utilitzar lèxic avançat en la modalitat escrita. En línia amb troballes anteriors, en els textos escrits hi ha més adjectius per text i clàusula, que són significativament de més baixa freqüència i més llargs que en els textos orals (Ravid & Berman, 2006; Ravid & Levie, 2010; Ravid, Van Hell, Rosado, & Zamora, 2002).

El coneixement del contrast entre els quatre tipus de text encara està desenvolupant-se durant l'edat escolar, apuntant a un consolidament tardà de l'arquitectura textual a l'adolescència i fins i tot més enllà (Ravid & Berman, 2009; Tolchinsky, 2004). La interacció entre edat i gènere no ha resultat ser mai significativa, mentre que la interacció entre edat i modalitat és significativa per a adjectius per text i clàusula, indicant que la diferenciació entre gèneres és anterior a la distinció entre modalitats.

La freqüència d'ús dels adjectius mostra un increment amb l'edat, en línia amb estudis anteriors (Biber, 1995; Ravid & Berman, 2009). Com esperàvem, els adjectius de baixa freqüència són més usats en els textos expositius i en els escrits. A més a més, també són qualitativament diferents. Els adjectius d'alta freqüència són més curts i morfològicament més simples, mentre que els de baixa freqüència són més llargs i morfològicament més complexos.

La llargada de l'adjectiu és representativa de la seva complexitat morfològica. S'incrementa amb l'edat, les transicions més marcades es fan evidents després de Primària i després de Secundària. La influència de l'alfabetització i una major experiència amb el discurs acadèmic poden jugar un paper crucial en l'augment de la complexitat (Tolchinsky, 2004; Anglin, 1993). Tot i això, a diferència d'un estudi previ sobre el mateix corpus en què es va trobar un efecte del gènere en la llargada de paraula lèxica (Cutillas et al., 2014), aquest cas el gènere discursiu no té efecte significatiu en la llargada de l'adjectiu: només la modalitat de producció l'afecta significativament. Com havíem predit, els textos escrits tenen adjectius més llargs que els orals. Altra vegada, el principal factor diferencial per a la tria del lèxic, en aquest cas el tipus d'adjectiu, és la modalitat i no el gènere, perquè la distinció entre gèneres està ja establerta a Primària. Per contra, hi ha una creixent conscienciació dels trets del discurs escrit durant l'edat escolar, perquè la diferenciació entre modalitats té un desenvolupament prolongat.

Un patró diferent s'ha observat per als adjectius derivats, una classe complexa que inclou diferents tipus d'adjectius (denominal, deverbals, etc.). En línia amb estudis previs (Nippold & Sun, 2008; Anglin, 1993), els adjectius derivats s'incrementen amb l'edat. Això no obstant, només són significatives les diferències entre els dos grups més joves i els dos més grans, i la presència d'adjectius derivats en els textos expositius i en els escrits és menor de la que esperàvem.

Finalment, l'ús dels adjectius denominals mostra un efecte de l'edat, amb diferències significatives entre els dos grups menors i els dos majors. No s'ha trobat efecte ni del gènere ni de la modalitat. Els adjectius denominals són una categoria de desenvolupament tardà, mostrant el major creixement de Batxillerat enllà (Ravid & Levie, 2010).

3.7. Conclusions

Els usos lèxics són sensibles als propòsits i les circumstàncies de la comunicació. Estudis previs en diferents llengües han demostrat que indicadors com ara la diversitat lèxica, la densitat lèxica o la llargada de paraula es veuen afectats significativament per l'edat, el gènere i/o la modalitat, demostrant que els parlants/escriptors adapten el seu vocabulari a diferents tipus de text (Berman & Verhoeven, 2002; Cutillas et al., 2014; Llauradó, Martí, & Tolchinsky, 2012; Strömqvist et al., 2002).

Els adjectius són un paràmetre per a mesurar la riquesa lèxica. Aquest estudi ha mostrat que, a mesura que els parlants/escriptors progressen pels diferents nivells educatius i més enllà encara, aprenen a ajustar l'ús dels adjectius a un tipus de text donat. El gènere i la modalitat també influeixen en la quantitat d'adjectius. Els textos expositius i els escrits tenen significativament més adjectius. D'altra banda, l'ús de diferents tipus d'adjectius no es veu afectat pel gènere, i només la modalitat té un efecte significatiu en l'ús d'adjectius de baixa freqüència i en la llargada dels adjectius.

La distinció entre gèneres discursius és ja present des de Primària, i s'incrementa marcadament a mesura que els nens van avançant pel sistema escolar, mentre que la diferenciació entre modalitats de producció té un desenvolupament més llarg que es fa evident a partir de Batxillerat. Així doncs, la distinció entre els diferents tipus de text no és òbvia fins a l'adolescència, i especialment a l'edat adulta. Per tant, el salt entre la infantesa i l'adolescència és crucial i marca la diferència entre ser un aprenent i esdevenir un usuari expert d'una determinada llengua.

L'anàlisi dels usos dels adjectius en català mostra que són una mesura informativa per tal de caracteritzar el desenvolupament del llenguatge, i, més específicament, el desenvolupament tardà. Tot i que aquest estudi apunta evidències rellevants pel que fa a l'ús dels adjectius i la relativa influència de l'edat, el gènere i la modalitat en la freqüència d'ús i la complexitat morfològica, també planteja noves qüestions. Per exemple, són els parlants/escriptors conscients de la composicionalitat dels adjectius que utilitzen? Quina és la realitat psicològica de la complexitat morfològica? Això és el que intentarem esbrinar en el proper estudi.⁶

---

⁶ Publicat a la revista *First Language*, de l'Editorial Sage Publications (Cutillas & Tolchinsky, 2017).

La composicionalitat dels adjectius

Resum

En la formació de paraules, el terme composicionalitat es refereix a la mesura amb la qual el significat d'una expressió pot deduir-se a partir del significat de les parts que la componen i de la manera com es combinen. Tot i això, els parlants normalment no són conscients del fet que el significat d'una paraula composicional prové de les parts que la componen, i per tant no perceben que la paraula (el significat de la qual poden comprendre) està formada per parts morfològicament diferents. A més a més, no totes les paraules composicionals tenen un significat transparent per als catalanoparlants. Existeixen paraules morfològicament complexes el significat de les quals no es pot preveure a partir de les parts que les componen, cosa que es deu principalment al fet que estan lexicalitzades. Per tant, es podria suposar que els tipus morfològics de paraules no són dicotòmics (simples o complexos), sinó que més aviat hi ha un contínuum en la descomponibilitat, de paraules poc descomponibles a paraules molt descomponibles.

El nostre objectiu és identificar les característiques d'ús i els trets morfològics que expliquin millor la percepció que tenen els catalanoparlants de la composicionalitat dels adjectius. Amb aquesta finalitat, hem dut a terme dos subestudis: en el primer, hem avaluat el judici de descomponibilitat dels parlants pel que fa a una sèrie d'adjectius i, en el segon, hem volgut determinar quines característiques seleccionades de les paraules expliquen aquest judici. Els resultats mostren que hi ha un contínuum pel que fa a la percepció de la composicionalitat per part dels catalanoparlants. Els predictors més importants són la llargada de l'adjectiu, el nombre de morfemes que té la paraula des d'un punt de vista sincrònic, la presència d'un prefix productiu i la freqüència relativa. Tot això suggereix que la complexitat morfològica és una construcció lingüística que afecta a l'ús, però a la qual no s'accedeix explícitament.

Paraules clau: adjectiu, català, composicionalitat, contínuum de descomponibilitat, freqüència d'ús, corpus GRERLI-CAT1, lexicalització, descomposició morfològica

4.1. Introducció general

En la formació de paraules, el terme composicionalitat es refereix a la mesura amb la qual el significat d'un tot pot derivar-se del significat de les parts que el formen i la manera com es combinen. Per exemple, la paraula *happiness* 'felicitat' està formada per l'adjectiu *happy* 'feliç' i el sufix nominal *-ness* '-itat'. El seu significat complet, "la capacitat abstracta per ser feliç", pot derivar-se de les parts concatenades que la componen (Daland, 2009; Hay, 2003). Les paraules morfològicament complexes (o polimorfèmiques) formades mitjançant les regles habituals de formació de paraules són composicionals. A més a més, les paraules complexes són descomponibles, és a dir, es poden dividir en subparts morfològiques, no així les paraules simples (o monomorfèmiques).

Alguns estudis psicolingüístics han demostrat que els parlants poden processar les paraules de manera holística (com un tot) o bé composicional (dividint-la en les parts que la componen). Les teories de llistat complet (*full listing theories*) (Butterworth, 1983) defensen un procés holístic tant per a les paraules simples com per a les paraules compostes lexicalitzades, mentre que les teories de segmentació (*parsing theories*) (Taft & Forster, 1975) parlen d'un procés de descomposició morfològica obligatori a la fase prelèxica, amb la qual cosa només s'emmagatzemen al lèxic les unitats morfèmiques i les seves restriccions combinatories. Més recentment, els models de ruta dual (*dual-route models*) combinen aquestes dues hipòtesis (Baayen, 1992; Caramazza, Laudanna, & Romani, 1988; Hay, 2003; Marslen-Wilson & Zhou, 1999; Schreuder & Baayen, 1995). Aquests models plantegen que es pot accedir a les representacions lèxiques a través de dues rutes contraposades: una ruta d'accés directe a la paraula sencera o una ruta d'accés composicional. Les propietats lingüístiques i distribucionals de la paraula, com ara la freqüència, la transparència semàntica i formal, la productivitat morfèmica,

la lexicalitat, etc., són les encarregades de determinar quina ruta activarà la unitat lèxica (Schreuder & Baayen, 1995).

Des del punt de vista de la morfologia basada en els morfemes (*morpheme-based morphology*), el significat distintiu dels morfemes pot ajudar la descomponibilitat de les paraules, donat que els morfemes són el “*minimal meaningful element of language*” (Bauer, 1988; Bloomfield, 1933). Aquesta darrera definició és certa pel que fa als morfemes lliures, és a dir, els morfemes que també són paraules per si mateixos. Tanmateix, pot resultar difícil per als parlants aplicar aquest principi en algunes paraules morfològicament complexes com, per exemple, les formades a partir dels anomenats morfemes Cranberry, que són components generadors de paraules provinents del grec o del llatí que només apareixen com a subpart d’una paraula, i que han perdut sincrònicament el seu significat com a resultat d’un procés de gramaticalització (Aronoff, 1976; Fábregas, 2013; Spencer, 1991). La major part de paraules que provenen del llatí, com ara *innocent* (formada pel prefix *in-* ‘no’ i el participi present del verb *noceo* ‘danyar’) s’han lexicalitzat. És possible que els parlants anglesos o catalans identifiquin el prefix *in-* perquè es tracta d’un prefix negatiu molt utilitzat (p.ex. *incomplete* ‘incomplet’, *insufficient* ‘insuficient’), però l’altre element morfològic, *nocent*, és un morfema Cranberry que la gran majoria de parlants desconeixen, ja que no és una paraula independent en anglès o català. “*Some morphologically complex words are inherently highly decomposable, others are not*” (Hay, 2003, p. 3).

El procés de lexicalització pot afectar la percepció que els parlants tenen de la naturalesa composicional de les paraules. Com explica Villalva (2008):

Quanto à lexicalização, trata-se de um processo de perda da composicionalidade, que actua de forma aleatória e imprevisível, sempre que pelo menos um dos constituintes morfológicos sofre alterações semânticas ou formais ou é desconhecido para os falantes. A lexicalização pode, pois, afectar a interpretação da palavra, a sua forma, as suas

propriedades gramaticais ou uma conjugação destes factores (p. 30).

És possible que els parlants no puguin aïllar paraules formades per morfemes que no apareixen mai sols: els morfemes lligats. La pèrdua del significat a causa de la lexicalització pot fer que resulti més difícil per als parlants separar morfemes lligats i, per tant, que no siguin conscients de la composicionalitat de les paraules formades per aquest tipus de morfemes. És per això que aquest tipus de paraules, entre altres, poden ser un bon mètode per a avaluar els models de ruta dual, ja que alguns parlants accediran al seu significat a través de la ruta directa (reconeixent la paraula sencera) mentre que d'altres ho faran mitjançant la ruta composicional (descomposant la paraula en morfemes). El nivell de desacord entre els informants pot donar-nos pistes sobre si utilitzen la mateixa ruta d'accés o no.

Definir el morfema com “la unitat més petita amb significat de la llengua” pot ser problemàtic, doncs, perquè com hem vist hi ha alguns morfemes sense significat (p.ex., els morfemes Cranberry) i, en altres casos, la relació entre forma i significat a nivell morfològic no és unívoca, sinó que, més aviat, hi ha moltes formes per a un significat i molts significats per a una forma. A més a més, trobem unitats mínimes que són polimorfèmiques (p.ex., les paraules compostes o les frases fetes). Tot i que tant la forma com el significat de les paraules es poden dividir en components, la relació sembla sostenir-se a nivell de la paraula sencera, en lloc de localitzar-se només als morfemes (Anderson, 1992). Per tant, des del punt de vista de la morfologia basada en la paraula (*word-based morphology*) (Anderson, 1992; Aronoff, 1976; Katamba, 1993; Spencer, 1991), el paper de la unitat mínima de significat ha de pujar un nivell fins al nivell de la paraula, ja que separar els morfemes d'un mot pot no ser possible per als parlants, degut al fet que alguns morfemes no es distingeixen perquè no tenen significat. Per aquest motiu, podem dir que la “unitat més petita amb significat de la llengua” ha de

ser la paraula i no el morfema.

Segons Veloso i Martins, “*words that combine different etyma (i.e. morfemes) do not correspond necessarily to morphologically complex words. We argue that the main property for classifying a word as morphologically complex is its compositional processing*” (Veloso & Martins, 2011, p. 558). Per tant, podem suposar que els tipus morfològics de paraules no són dicotòmics (simples o complexos), sinó que hi ha d’haver un contínuum de descomponibilitat de les paraules, de paraules menys descomponibles a paraules més descomponibles (Baayen, 1992; Daland, 2009; Hay, 2003). La pregunta és fins a quin punt els catalanoparlants estarien d’acord en un contínuum d’aquest tipus.

4.1.1. Composicionalitat dels adjectius

Els adjectius en català poden derivar de diferents classes de paraules (noms, verbs, adjectius, adverbis i preposicions), llavors és possible que els parlants s’adonin que hi ha processos composicionals que permeten la derivació dels adjectius, la majoria dels quals estan formats per morfemes que poden ser recursius (prefixos, sufixos, arrels) cosa que pot ajudar als catalanoparlants a distingir els constituents morfològics de la paraula analitzada. Hi ha altres factors que també poden contribuir en aquesta tasca tan difícil. Factors de segmentació, com ara la fonotàctica probabilística a l’etapa prelèxica o la competició en base a la freqüència a l’etapa lèxica, tenen una influència important en el processament de les paraules afixades i en molts aspectes de la seva representació.

La freqüència de la forma derivada relativa a la seva base afecta la descomponibilitat d’una forma complexa. Quan la base és més freqüent que la forma derivada, aquesta darrera s’avalua com a més complexa que l’anterior, amb la qual cosa la freqüència relativa sembla desenvolupar un paper més important que no pas la freqüència absoluta (Hay, 2003; Hay & Baayen, 2002). A més a més, la freqüència relativa és un millor

predictor del canvi semàntic que la freqüència absoluta, tant per a les formes prefixades com per a les sufixades. La freqüència absoluta d'una forma derivada no es correlaciona amb la transparència semàntica (Hay, 2003, p. 186).

També s'ha demostrat que la fonotàctica està involucrada en el procés de descomponibilitat morfològica, ja que els parlants utilitzen la informació fonotàctica per a segmentar paraules sense significat en components 'morfològics' (Hay, 2003, p. 185). De fet, la fonotàctica conjuntural és un determinant molt potent de les fronteres de paraules en les llengües naturals (Daland, 2009, p. 183).

Donades les diverses propietats que es correlacionen entre elles per a distingir entre paraules molt o poc descomponibles (la freqüència relativa, la fonotàctica conjuntural, la transparència semàntica, la força fonètica de l'afix i la productivitat de l'afix) s'ha proposat que una clina de productivitat (*productivity cline*, i.e. contínuum de descomponibilitat) defineix millor el tipus morfològic de les paraules que no pas una distinció dicotòmica (Baayen, 2003; Daland, 2009; Hay, 2003; Hay & Baayen, 2002; Schreuder & Baayen, 1995).

Tot i que algunes d'aquestes propietats, com ara la fonotàctica conjuntural i la força fonètica de l'afix, afecten a la percepció de la composicionalitat que té el parlant només en la modalitat oral, hi ha altres propietats que també poden ser rellevants per als lectors per a decidir la descomponibilitat de les paraules escrites. Per exemple, la freqüència relativa, la transparència semàntica i la productivitat de l'afix es poden aplicar a les dues modalitats de producció. A més a més, les propietats quantitatives com el nombre de morfemes i la llargada de la paraula, les quals destaquen més en la modalitat escrita, també poden donar pistes rellevants als parlants sobre la descomponibilitat. Per això, hem triat un conjunt de propietats relacionades amb la freqüència d'ús i els trets morfològics per tal de descobrir quins d'aquests factors permeten als catalanoparlants

reconèixer una paraula escrita com a descomponible.

4.1.2. Objectius

El nostre objectiu és doble: examinar fins a quin punt els catalanoparlants perceben la descomponibilitat de les paraules en català i identificar les característiques d'ús i els trets morfològics de les paraules que influencien el judici de descomponibilitat dels parlants. Per a assolir aquests objectius hem dut a terme dos subestudis: en el primer, hem volgut avaluar la percepció de la composicionalitat que tenen els parlants nadius de català pel que fa a una sèrie d'adjectius extrets del corpus GRERLI-CAT1 i, en el segon, hem volgut determinar si la freqüència d'ús i els trets morfològics d'una sèrie d'adjectius determinen les decisions dels parlants i, dins d'una sèrie de característiques seleccionades, quines són les que millor expliquen aquest judici.

Hem tingut en compte la freqüència d'ús (freqüència relativa) i els trets morfològics (nombre de morfemes, llargada de l'adjectiu, complexitat del radical, transparència semàntica i productivitat de l'afix) com a possibles candidats per a explicar el judici de descomponibilitat dels parlants. La nostra hipòtesi és que la llargada de l'adjectiu i el nombre de morfemes des d'un punt de vista sincrònic seran els indicadors de composicionalitat més adequats, ja que en la modalitat escrita aquestes característiques poden proporcionar pistes a simple vista als parlants. Els altres candidats també poden ajudar a explicar els judicis dels parlants, però en menor mesura.

La percepció que tenen els catalanoparlants de la composicionalitat dels adjectius

4.2. Introducció

Tradicionalment, la literatura sobre morfologia defensa que existeixen dos tipus morfològics diferents de paraules: les paraules simples o monomorfèmiques i les paraules complexes o polimorfèmiques. Mentre que alguns investigadors defensen aquesta visió dicotòmica (Anglin, 1993; Nippold & Sun, 2008; Villalva, 2008), d'altres mantenen que hi ha un contínuum de descomponibilitat que va de paraules menys descomponibles a paraules més descomponibles (Baayen, 2003; Daland, 2009; Hay, 2003; Hay & Baayen, 2002). Tal com afirma Hay, “*we are dealing not with two classes of words (parsed and not parsed) but a continuum, on which we have placed a relatively arbitrary dividing point for reasons of convenience*” (Hay, 2003, p. 156). Per tant, les paraules poden ser vistes com a simples o complexes des del punt de vista de la descripció lingüística, però la percepció de la composicionalitat que tenen els parlants es descriu millor a través d'un contínuum de descomponibilitat. Els parlants poden estar més d'acord en els dos extrems d'aquest contínuum, és a dir, en les paraules menys i més descomponibles, mentre que les paraules que es troben al mig d'aquest contínuum poden mostrar un acord menor entre els parlants.

Tal com hem vist anteriorment, hi ha diferents propostes psicolingüístiques pel que fa al processament de paraules: que poden processar-se com un tot (Butterworth, 1983), com a compostes de parts diferenciables (Taft & Forster, 1975), o per la ruta dual, sigui a través de la ruta directa, sigui a través de la ruta composicional (Baayen, 1992;

Caramazza, Laudanna, & Romani, 1988; Hay, 2003; Marslen-Wilson & Zhou, 1999). Hi ha diferències individuals en el processament de les paraules. Per exemple, quan es processa una mateixa paraula, una persona pot accedir-hi holísticament mentre que una altra hi pot accedir composicionalment. El nivell d'adquisició de la llengua escrita pot ser un factor diferencial.

L'adquisició de la llengua escrita està relacionada amb la consciència metalingüística. “*Basic linguistic constructs – phoneme, morpheme, word, sentence, grammar, language and so on – are all largely, and variously, determined by the written mode of linguistic expression*” (Bugarski, 1993, p. 15). Scholes i Willis (1986; 1987) van avaluar persones anglòfones, adults lletrats i il·letrats i també nens prealfabetitzats respecte a tasques metalingüístiques com ara la segmentació morfològica. Els resultats van demostrar que tant els adults il·letrats com els nens que encara no estaven alfabetitzats utilitzaven una gramàtica d'un nivell més simple, menys abstracte i menys madur que els lletrats (Scholes & Willis, 1986; Scholes & Willis, 1987). Per tant, les diferències en les habilitats morfològiques, com ara la capacitat de veure relacions morfològiques entre paraules, el coneixement dels sufixos derivatius o l'habilitat per a crear paraules noves a través de regles de formació, poden ser l'arrel d'aquestes diferències individuals a l'hora de processar les paraules. Així doncs, per tal de controlar els efectes del nivell d'adquisició de la llengua escrita, la nostra mostra està formada exclusivament per estudiants universitaris, que tenen el nivell més elevat de coneixement de la llengua catalana.

L'objectiu d'aquest estudi és avaluar el judici de descomponibilitat que tenen els parlants en relació amb 729 *lemmas* adjectivals del corpus GRERLI-CAT1. Preveiem una relació directa entre el nivell d'acord i el nivell de composicionalitat de la paraula, donat que esperem trobar els nivells més elevats d'acord entre els informants en els

adjectius menys i més descomponibles. Un resultat així demostraria l'existència del contínuum.

4.3. Mètode

4.3.1. Informants

Els informants són parlants bilingües castellà/català, que tenen el català com a llengua habitual d'ús. En total hi ha 224 informants, dels quals 177 són dones, estudiants o graduats universitaris amb un rang d'edat d'entre 21 i 58 anys.

4.3.2. Materials

La mostra dels 729 adjectius analitzats en aquest estudi s'ha extret del corpus GRERLI-CAT1 mitjançant l'etiqueta EAGLES, com ja s'ha explicat a l'apartat 3.3.2.

4.3.3. Tasques

Es va demanar als informants d'avaluar la descomponibilitat dels adjectius amb una escala Likert, mitjançant una enquesta en línia en la qual hi havia 11 llistes diferents, cadascuna amb 66 o 67 *lemmas* adjectivals escollits aleatòriament. En primer lloc, a la pàgina d'inici, els informants havien d'escollir una de les 11 llistes diferents. A la pàgina següent, havien de d'omplir un qüestionari sociolingüístic (sexe, lloc i data de naixement, llengua habitual d'ús a casa, nivell educatiu i especialitat). Finalment, la tercera pàgina era l'enquesta en si, on els informants havien de puntuar els adjectius en una escala Likert de 0 a 3. Concretament, la instrucció que es donava era la següent:

- Qualifica aquestes paraules segons sigui possible dividir-les en unitats menors (compte! no es tracta de dividir en síl·labes). Utilitza 0 per a les paraules que no es puguin descompondre (p.ex., 'taronja'), 3 per a les que siguin clarament

descomponibles (p.ex., ‘incapaç’), i qualsevol dels altres números per a les que consideris que estan en una posició intermèdia en el rang.

4.3.4. Estratègia d’anàlisi

Es van recollir un total de 30 respostes de cada llista. Les respostes de les 11 llistes es van ajuntar per tal de veure la relació entre tots els 729 adjectius. Les valoracions dels informants han estat sotmeses a una anàlisi de conglomerats jeràrquics (*hierarchical cluster analysis*, HCA) per tal d’establir com s’agrupen els adjectius segons el seu nivell de composicionalitat i el nivell de desacord entre els informants. L’HCA tracta d’identificar grups homogenis de casos, generant una sèrie de models amb solucions de conglomerats des d’1 (tots els casos en un únic conglomerat) fins a n (cada cas és un conglomerat individual, en la nostra mostra $n = 729$). Està basat en el mètode d’enllaç intergrup, i la distància euclidiana al quadrat s’ha usat per tal d’escalonar les dades.

L’HCA ordena els adjectius a l’eix vertical identificant grups homogenis, d’acord amb els perfils de les valoracions dels informants a l’enquesta. Els adjectius han estat valorats per a composicionalitat des d’1 (a dalt de tot, els menys descomponibles) fins a 729 (a baix de tot, els més descomponibles). L’HCA també ordena el nivell de desacord entre els informants a l’eix horitzontal segons la distància a la qual els conglomerats comencen a ajuntar-se, valorat des d’1 (a l’esquerra de tot, el menor desacord) fins a 19 (a la dreta de tot, el major desacord).

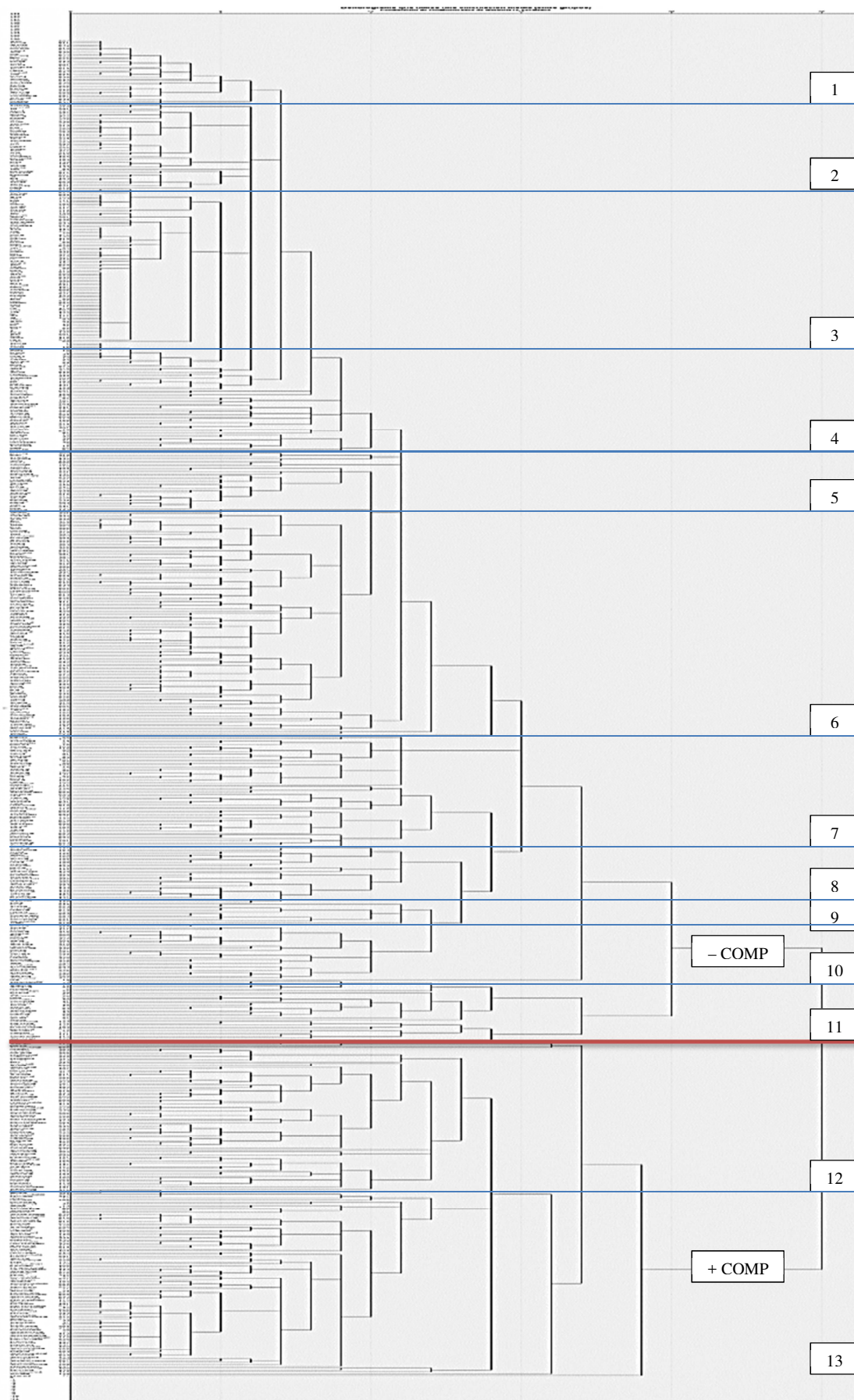

Figura 4.1. Dendrograma dels 729 adjectius.

4.4. Resultats

La figura 4.1 mostra el dendograma resultant de l'HCA. S'ha dut a terme una correlació del coeficient del producte-moment de Pearson per tal d'avaluar la relació entre el nivell de composicionalitat i el nivell de desacord. Hi ha una correlació significativa positiva, que és moderada (Evans, 1996), entre les dues variables ($r = 0'40$, $n = 729$, $p < 0'001$), reflectint una relació directa entre l'augment del nivell de composicionalitat i el del nivell de desacord. En general, els informants tenen un nivell inferior de desacord en les paraules menys composicionals i un nivell superior de desacord per a les paraules més composicionals. Dit d'una altra manera, hi ha un major acord en les paraules que són menys composicionals, mentre que l'acord decreix en les més composicionals.

Com podem veure a la figura 4.1, hi ha dos grans conglomerats (separats per la línia vermella). El primer conglomerat s'ha caracteritzat com a – Composicional (643 ítems) i el segon com a + Composicional (86 ítems). Dins d'aquests dos grans conglomerats hi ha un total de 13 conglomerats més (separats per línies blaves), pels quals s'han computat els coeficients de correlació de Pearson entre composicionalitat i desacord. La taula 4.1 en mostra els resultats.

Taula 4.1. Correlacions per als 13 conglomerats.

Congl.	CORRELACIÓ	ÍTEMS	SIGN.	COMPOSIC.	DESACORD
1	$r = 0'563$	$n = 35$	$p = 0'000$	$M = 18'00$	$M = 1'89$
2	$r = 0'338$	$n = 46$	$p = 0'021$	$M = 58'50$	$M = 1'83$
3	$r = -0'356$	$n = 84$	$p = 0'001$	$M = 123'50$	$M = 1'19$
4	$r = 0'676$	$n = 60$	$p = 0'000$	$M = 195'50$	$M = 3'65$
5	$r = -0'711$	$n = 33$	$p = 0'000$	$M = 242'00$	$M = 4'45$
6	$r = 0'508$	$n = 122$	$p = 0'000$	$M = 319'50$	$M = 3'51$
7	$r = 0'036$	$n = 60$	$p = 0'787$	$M = 410'50$	$M = 5'33$
8	$r = -0'359$	$n = 31$	$p = 0'047$	$M = 456'00$	$M = 4'65$
9	$r = 0'201$	$n = 13$	$p = 0'511$	$M = 478'00$	$M = 5'54$
10	$r = 0'515$	$n = 29$	$p = 0'004$	$M = 499'00$	$M = 4'59$

11	$r = 0'385$	$n = 33$	$p = 0'027$	$M = 530'00$	$M = 7'21$
12	$r = 0'414$	$n = 86$	$p = 0'000$	$M = 595'14$	$M = 5'12$
13	$r = -0'313$	$n = 97$	$p = 0'002$	$M = 676'00$	$M = 3'37$

Els adjectius s'han valorat consecutivament per a composicionalitat des d'1 fins a 729, d'acord amb els resultats de l'HCA, per tant el valor de composicionalitat creix constantment, mentre que el nivell de desacord no té un patró clar: puja i baixa a través dels diferents conglomerats. Hi ha una correlació significativa entre composicionalitat i desacord en tots els conglomerats excepte dos. En els conglomerats 1, 2, 4, 6, 10, 11 i 12, un creixement en la composicionalitat es correlaciona positivament amb un creixement en el desacord, mentre que als conglomerats 3, 5, 8 i 13 la correlació és negativa: una creixement en la composicionalitat es correlaciona amb un decreixement del desacord

Pel que fa a les correlacions positives, les dels conglomerats 1, 4 i 6 són fortes i molt significatives, mentre que la del conglomerat 10 també és forta, però menys significativa. Les correlacions moderades dels conglomerats 2 i 11 són significatives, i la del conglomerat 12 és també moderada però més significativa. Els conglomerats 7 i 9 tenen la correlació més dèbil, la qual no és significativa. Això mostra que era molt difícil per als parlants posar-se d'acord en el nivell de composicionalitat d'aquests adjectius situats al mig, als conglomerats centrals (7 i 9).

En relació a les correlacions negatives, la del conglomerat 5 és moderada i molt significativa, mentre que les dels conglomerats 3, 8 i 13 també són moderades però menys significatives. Contràriament al que ha passat amb les correlacions positives, el conglomerat central (5) és el que té la correlació negativa més forta, cosa que mostra que, en aquest conglomerat, com més composicionals eren els adjectius menys desacord hi havia entre els informants.

Com havíem predit, els nivells més baixos de desacord s'han trobat en els

conglomerats del principi i del final: 1-3 i 13, mostrant que hi va haver més acord entre els informants als extrems del contínuum de descomponibilitat: els ítems més i els menys composicionals.

4.5. Discussió

Els resultats suggereixen que hi ha un contínuum en la percepció de la composicionalitat, des d'adjectius que són percebuts com poc descomponibles (conglomerats 1-3) fins als adjectius que són percebuts com molt descomponibles (conglomerat 13). Els informants estan més d'acord jutjant la composicionalitat dels ítems que són els menys i els més composicionals, mentre que el nivell de desacord és major per a aquells ítems situats al mig (conglomerats 4-12).

Una possible interpretació és que els parlants estan guiats per la llargada de paraula en els seus judicis de descomponibilitat. En una llengua morfològicament complexa com el català és difícil separar la llargada de paraula de la complexitat morfològica: com més llarga és una paraula, més morfemes té. Els adjectius més descomponibles són els més llargs, la majoria tenen entre 9 i 15 lletres i estan formats per 3 o més morfemes. En canvi, els adjectius menys descomponibles, aquells situats en els conglomerats 1-3, semblen tenir en comú la seva poca llargada, la major part tenen 6 lletres o menys i estan formats per pocs morfemes: molts són monomorfèmics.

No obstant això, fins i tot per a alguns adjectius monomorfèmics no hi va haver un acord total. Per tant, sembla que el nombre de morfemes *per se* no és suficient per tal d'explicar la percepció dels parlants sobre la complexitat morfològica de les paraules. Hi ha d'haver altres factors en joc, com ara la freqüència de la paraula derivada relativa a la seva base, l'habilitat del parlant per a veure relacions morfològiques entre paraules, la familiaritat amb els sufixos derivatius o la capacitat de crear noves paraules per mitjà de regles de formació.

Amb tot, els judicis sobre la descomponibilitat dels adjectius varien considerablement fins i tot entre adults lletrats amb un nivell educatiu i una situació lingüística similars. A més a més, aquesta variabilitat no pot ser jutjada per la llargada o el nombre de morfemes d'una paraula donada. Cal, doncs, examinar les propietats dels adjectius que poden influenciar en els judicis dels parlants sobre la descomponibilitat d'una manera més acurada. El subestudi 3.2 s'ha plantejat per tal d'examinar més profundament aquestes propietats.

SUBESTUDI 3.2

La contribució de la freqüència d'ús i dels trets morfològics a la percepció que tenen els catalanoparlants de la composicionalitat dels adjectius

4.6. Introducció

Des del punt de vista dels catalanoparlants, en general, els adjectius no són o simples o complexos, sinó que són jutjats en funció de diferents graus de composicionalitat. El subestudi 3.1 ha demostrat que, si demanem als parlants que valorin la descomponibilitat dels adjectius, estan d'acord en el fet que hi ha alguns adjectius que són clarament descomponibles i n'hi ha d'altres que clarament no ho són, però molts dels adjectius no són ni descomponibles ni no descomponibles. La millor manera de descriure la percepció de la composicionalitat dels parlants és a través d'un contínuum, ja que els informants estan més d'acord en els que clarament són poc composicionals o molt composicionals, mentre que el nivell d'acord descendeix quan es tracta d'adjectius situats en un punt mig. A partir dels resultats del subestudi 3.1 no ha estat possible determinar quines de les moltes propietats dels adjectius, incorporats en diferents conglomerats, influenciaven el judici dels parlants.

Hay (2003) va explorar els possibles efectes de les estratègies de percepció del discurs en les estructures morfològiques, triant dos factors rellevants: un a nivell prelèxic (la fonotàctica probabilística, que inclou estratègies utilitzades pels oients per tal de facilitar l'accés a aquestes entrades lèxiques) i un altre a nivell lèxic (la freqüència

lèxica, que consisteix en la selecció d'entrades lèxiques apropiades a l'anàlisi. Les bases del processament del discurs són les responsables de determinar la probabilitat que una forma morfològicament complexa es descompongui durant l'accés. Es pot accedir a les paraules afixades de dues maneres: a través d'una ruta directa, en la qual s'accedeix directament a la paraula sencera, o d'una ruta composicional, en la qual s'accedeix a la paraula a través de les parts que la componen. És important destacar que no hi ha les mateixes probabilitats d'accedir a totes les paraules afixades a través d'una ruta composicional: si una paraula afixada té propietats que porten als parlants a la hipòtesi que hi ha una frontera a nivell morfològic, això facilitarà la ruta composicional; mentre que si una paraula afixada no té aquestes propietats no es plantejaran fronteres intraparaula, la qual cosa facilitarà la ruta directa.

Hay va demostrar que aquests dos factors (la fonotàctica probabilística i la freqüència lèxica) exerceixen una forta influència en el procés de la descomposició morfològica, la qual cosa té conseqüències profundes en la transparència semàntica i la descomponibilitat de les formes afixades (Hay, 2003, p. 4-6). En aquest estudi, pretenem adaptar aquesta anàlisi a la modalitat de producció escrita per a una llengua morfològicament complexa com és el català.

L'objectiu de l'estudi és examinar la contribució d'un conjunt de propietats lingüístiques i distribucionals seleccionades dels adjectius per tal de precisar quines d'elles poden explicar el judici de descomponibilitat dels informants. Examinarem la freqüència d'ús dels adjectius i certs trets morfològics com a possibles factors per a explicar el judici de descomponibilitat dels parlants. Presumiblement, aquestes propietats permeten als parlants separar les subparts morfològiques de les paraules, amb la qual cosa podrien considerar-les descomponibles (Baayen, 2003; Daland, 2009; Hay, 2003).

4.6.1. Freqüència d'ús

Les propietats distribucionals de les paraules, com ara la freqüència d'ús, afecten tant a la velocitat de l'accés al lèxic com a la percepció de la composició morfològica. S'ha defensat que els parlants accedeixen a les formes d'alta freqüència com un tot i que no són fàcilment descomponibles, mentre que les formes de baixa freqüència requereixen una segmentació (Baayen, 1992; Baayen, 1993). Per exemple, en el cas de les paraules morfològicament complexes, “*high frequency words undergo less analysis, and are less dependent on their related base words than low-frequency words*” (Bybee, 1985, p. 118). A més a més, les paraules que s'utilitzen amb més freqüència són més fàcilment accessibles i recognoscibles (Bybee, 1988, p. 131).

Frauenfelder i Schreuder (1992) proposen un model de ruta dual en el qual les dues rutes (directa o composicional) corren en paral·lel. Aquests investigadors sostenen que les paraules d'alta freqüència es reconeixen a través de la ruta directa, independentment de la seva estructura morfològica, mentre que per a les paraules de mitja o baixa freqüència, les dues rutes tenen possibilitats de guanyar. Llavors, la freqüència relativa de la paraula sencera i de les seves parts farà inclinar la balança cap a una ruta o cap a l'altra (Frauenfelder & Schreuder, 1992).

D'altra banda, Hay (2003) afirma que el paper de la freqüència absoluta és més dèbil que el de la freqüència relativa entre la forma derivada i la seva base. En altres paraules, les formes derivades que són més freqüents que les seves bases (p.ex. *illegible* ‘il·legible’ és més freqüent que *legible* ‘llegible’) tenen més tendència a l'accés directe, sense importar la freqüència absoluta de la forma derivada. “*Maximally decomposable forms should be those which are much less frequent than the parts they contain. Non-decomposable forms should be those which are more frequent than the parts they contain*” (Hay, 2003, p. 71-72). Aquesta investigadora ha dut a terme un experiment

sobre la freqüència relativa i la complexitat morfològica utilitzant paraules amb prefixos i sufixos, per tal de comprovar si les paraules que eren més freqüents que les seves bases semblaven més fàcilment descomponibles que les paraules que no eren més freqüents que les seves bases. Els resultats assenyalen que hi ha forts indicis que demostren que la freqüència de la forma base està relacionada amb la facilitat de descomponibilitat (Hay, 2003, p. 85-88).

Així doncs, en el nostre estudi hem triat la freqüència relativa, en lloc de la freqüència absoluta, perquè esperem que interactuï més amb la composicionalitat que no pas la freqüència absoluta, facilitant als parlants descompondre les paraules derivades amb bases molt freqüents i que són, per tant, més perceptibles.

4.6.2. Trets morfològics

A part de les propietats distribucionals, les propietats lingüístiques de les paraules en si també poden determinar quina ruta s'activarà durant l'accés al lèxic (Schreuder & Baayen, 1995). S'han escollit diversos trets morfològics dels adjectius per tal d'analitzar la seva contribució a l'avaluació de descomponibilitat per part dels parlants. Com que la tasca es va dur a terme amb paraules escrites, hem seleccionat dues mesures quantitatives: el nombre de morfemes i la llargada de l'adjectiu. A més a més, com que la composicionalitat està estrictament lligada a la construcció morfològica de les paraules, hem triat dues mesures interrelacionades: la complexitat del radical i la transparència semàntica. Finalment, les paraules morfològicament complexes són afixades, per tant, també analitzarem les diferències en la productivitat dels afixos: la productivitat de prefixos i de sufixos.

Les mesures quantitatives, com ara el nombre de morfemes i la llargada de l'adjectiu, haurien de ser indicis visuals directes sobre la descomponibilitat per als parlants. El nombre de morfemes hauria de donar-los pistes per a avaluar la descomponibilitat d'una

paraula, ja que la composicionalitat està estrictament lligada al nombre de morfemes. Com a llengua romànica, el lèxic del català té moltes paraules que provenen del llatí (o del grec antic), moltes de les quals han sofert un procés de lexicalització. La major part d'elles estan formades per morfemes Cranberry (Aronoff, 1976; Fàbregas, 2013; Katamba, 1993; Mascaró, 2002; Spencer, 1991), és a dir, morfemes lligats. Així doncs, es pot comptar el nombre de morfemes d'aquest tipus de paraules des de dos punts de vista diferents: diacrònicament (el nombre etimològic de morfemes) i sincrònicament (el nombre actual de morfemes). *“The average listener has no access to the diachronic history of a word and will only mentally represent it as morphologically complex if this gives the right compositional semantics. Any linguistic analysis of the morphology of English must, therefore, be filtered through this synchronic criterion before it can be interpreted in terms of actual mental representations of words in the language”* (Marslen-Wilson, Tyler, Waksler, & Older, 1994, p. 27). Per tant, en la tasca d'avaluar la descomponibilitat, se suposa que els parlants podran reconèixer millor el nombre de morfemes des d'un punt de vista sincrònic, més que no pas des d'un punt de vista diacrònic, degut al fet que pocs parlants tenen coneixements sobre etimologia (Veloso & Martins, 2011).

El nombre de morfemes està directament relacionat amb la llargada de la paraula. Les paraules més llargues són suposadament paraules més complexes a nivell derivatiu, per això la llargada de la paraula és una mesura adequada de complexitat lèxica: com més complexa és la paraula, més llarga és (Strömquist et al., 2002, p. 48). Aquest descobriment també funciona en una llengua morfològicament rica com és el català (Cordero, 2002; Cutillas et al., 2014; Llauredó & Tolchinsky, 2013). Llauredó i Tolchinsky (2013), en un estudi *corpus-based* sobre el corpus CesCa, que inclou diferents tipus de textos, han descobert que en les definicions s'utilitzen paraules més

llargues, ja que es tracta d'una tasca escolar que requereix una estructura textual específica i un nivell més elevat de vocabulari. “*Word length in definitions involves the use of long, low-frequency, sophisticated (morphologically) complex words such as nominalized verbs*” (Llauradó & Tolchinsky, 2013, p. 638). Per tant, plantejem que la llargada de la paraula o, en aquest cas, la llargada de l'adjectiu, pot suggerir el nivell de complexitat d'una paraula als parlants, amb la qual cosa seria un predictor fiable de composicionalitat.

Tant el nombre de morfemes com la llargada de la paraula mostren la naturalesa morfològica de les paraules: les paraules morfològicament simples són monomorfèmiques i més curtes, mentre que les paraules morfològicament complexes són polimorfèmiques i més llargues. El nombre i el tipus de morfemes (lliures o lligats) que conté la paraula i la presència o absència de diferents tipus d'afixos (productius o no productius) contrasten entre els diferents tipus de radicals: simples, lligats, derivats i compostos. Els adjectius de radical simple estan formats per un morfema lliure sense afixos, els adjectius de radical lligat estan formats per un morfema lligat amb afixos no productius, els adjectius de radical derivat estan formats per un morfema lliure amb un o més afixos productius i els adjectius de radical compost estan formats per dos morfemes lliures (amb un o més afixos productius). Per tant, la complexitat del radical reflecteix com estan formats morfològicament els adjectius i, per consegüent, el seu nivell de complexitat (Cutillas & Tolchinsky, 2017). La complexitat del radical sembla ser un clar predictor de composicionalitat, atès que mostra el procés morfològic utilitzat per a formar una paraula concreta. Tot i això, molts parlants no són conscients d'aquest tipus d'informació (Veloso & Martins, 2011, p. 559), amb la qual cosa és possible que aquesta mesura no sigui útil a l'hora de predir els judicis dels parlants.

La descomposició morfològica és un fenomen d'alt nivell limitat pel coneixement

semàntic (McCormick, Rastle, & Davis, 2008). La complexitat del radical també pot proporcionar-nos informació sobre la transparència semàntica. D'una banda, els radicals simples i lligats són semànticament opacs, ja que no tenen subparts discernibles. El canvi semàntic (i.e. lexicalització) descriu el procés diacrònic mitjançant el qual paraules que prèviament estaven relacionades perden la seva connexió morfològica, quan la paraula derivada original pren una representació semàntica imprevisible (Bybee, 1988, p. 132). Aquest és el cas dels radicals lligats, que són paraules morfològicament complexes en el sentit que tenen més d'un morfema, però que es representen com a morfològicament simples a nivell d'entrada lèxica (Marslen-Wilson et al., 1994). D'altra banda, els radicals derivats i compostos haurien de ser semànticament transparents, ja que s'han format a través d'un procés de formació regular i tenen una relació semàntica previsible amb la seva paraula base (Daland, 2009; Hay, 2003). A diferència de la complexitat del radical, la transparència semàntica pot ser una bona mesura per a predir els judicis dels parlants, perquè quan una paraula està formada per parts distingibles és més fàcil per als parlants descompondre-la. Hi ha una relació directa entre la transparència semàntica i la productivitat i, per tant, les probabilitats de descompondre una paraula determinada. Les paraules generades a partir de regles més productives són semànticament més previsibles, mentre que les formades amb regles no productives es caracteritzen per tenir interpretacions imprevisibles (Aronoff, 1976).

Finalment, la productivitat dels afixos es relaciona amb la possibilitat de segmentació durant el processament (Hay, 2003, p. 17). Quan un afix és productiu, és més fàcil per als parlants identificar-lo com a tal: com més productiu és un afix, més descomponible serà la paraula, perquè hi ha una relació molt estreta entre productivitat i segmentació, mentre que la freqüència amb la qual un afix és activat durant el processament afecta directament al seu grau de productivitat (Hay & Baayen, 2002, p. 2). Per això, podem

esperar que el tipus d'afix, depenent de la seva productivitat, pot donar pistes als parlants sobre la composicionalitat d'una paraula.

4.7. Mètode

4.7.1. Criteris de codificació

Cada adjectiu del corpus GRERLI-CAT1 ha estat classificat per a diferents categories, puntuades per mitjà d'escala dicotòmiques o contínues, vegeu l'annex 6.1. Els trets analitzats són els següents: per una banda, el valor de composicionalitat, i per l'altra, una sèrie de característiques de freqüència d'ús (freqüència relativa) i de trets morfològics dels adjectius (nombre de morfemes, llargada de l'adjectiu, complexitat del radical, transparència semàntica i productivitat de l'afix). Expiquem a continuació el criteri de codificació de totes les mesures.

4.7.2. Valor de composicionalitat

Com a resultat de l'HCA que hem dut a terme al subestudi 3.1, els adjectius s'han classificat segons el conglomerat al que pertanyen. El valor de composicionalitat s'ha codificat com una variable contínua amb 13 categories, des del conglomerat 1 (menys composicional) fins al conglomerat 13 (més composicional).

4.7.3. Freqüència d'ús

Hem utilitzat el Diccionari de Freqüències (DdF) de l'Institut d'Estudis Catalans (Rafel, 1998) per tal de valorar la freqüència d'ús dels *lemmas* adjectivals i de les bases de les quals deriven. Com ja hem explicat a l'apartat 2.4.5.2, el DdF està construït en base al corpus CTILC, que conté un total de 149.185 *lemmas* i 52.375.044 *tokens* (Rafel & Solanellas, 1986).

La freqüència d'ús dels *lemmas* adjectivals i de les bases dels adjectius derivats i compostos s'ha extret del DdF. La freqüència relativa s'ha codificat com una variable dicotòmica: quan la base és més freqüent que l'adjectiu derivat o compost s'ha codificat com a 1, i quan l'adjectiu derivat o compost és més freqüent que la seva base, s'ha codificat com a 0. Els adjectius de radical simple o lligat sempre s'han codificat com a 0, donat que no tenen una forma base actual.

4.7.4. Nombre de morfemes

El nombre de morfemes de cada *lemma* adjectival s'ha codificat com una variable contínua des de dos punts de vista diferents: diacrònicament i sincrònicament. D'una banda, el nombre de morfemes des d'un punt de vista diacrònic s'ha computat comptant el nombre de morfemes de cada *lemma* adjectival, diacrònicament parlant. El criteri de segmentació per a les paraules lexicalitzades – paraules derivades o compostes en llatí que actualment estan lexicalitzades – és dividir el morfema lligat llatí de l'afix no productiu. Per tant, aquest tipus de paraules té més morfemes des del punt de vista diacrònic que des del punt de vista sincrònic, reflectint així el procés de lexicalització. La segmentació de les paraules s'ha fet utilitzant el Diccionari etimològic català-valencià-balear (Alcover & Moll, 2002), vegeu l'annex 6.2.

D'altra banda, el nombre de morfemes des d'un punt de vista sincrònic s'ha computat comptant el nombre de morfemes de cada *lemma* adjectival, sincrònicament parlant. El criteri de segmentació és que la base ha de ser una paraula existent en català i que l'afix ha de ser productiu, per a reflectir així processos actuals de derivació i composició en català. La segmentació de paraules s'ha fet usant el Diccionari de la llengua catalana (Institut d'Estudis Catalans, 1997), vegeu l'annex 6.3.

4.7.5. Llargada de l'adjectiu

La llargada de l'adjectiu s'ha mesurat comptant el nombre de lletres dels *lemmas* adjectivals.

4.7.6. Complexitat del radical

Els adjectius s'han classificat segons el nivell de complexitat del radical amb diferents variables dicotòmiques: simple, lligat, derivat o compost. Aquests quatre tipus d'adjectius són il·lustrats als exemples (14) a (19).

Adjectius de radical **simple**, codificats 0 per a 'altres' i 1 per a 'radical simple', formats per un morfema lliure, és a dir, un morfema que també pot ser paraula per si sol, sense cap afix derivatiu, p.ex., 'blau' (14):

(14) [blau]_A

Adjectius de radical **lligat**, codificats 0 per a 'altres' i 1 per a 'radical lligat', tenen una arrel que sempre ocorre amb algun altre element adjunt, per tant és un morfema lligat que s'ha lexicalitzat i no té significat independent en català actual. La majoria són morfemes Cranberry, p.ex., 'here-' d' 'inherent'. Aquest tipus de paraules tenen dues possibles anàlisis depenent del punt de vista.

Diacrònicament, 'inherent' està format pel prefix no productiu 'in-' 'dins' més el participi de present del verb *hereo* 'fixar, unir', per tant, en llatí era una paraula derivada. Encara avui manté el significat verbal, 'unit a dins'. Per tant, l'anàlisi diacrònica seria com a (15).

(15) [in [[[her]_v e]_v nt]_A]_A

Sincrònicament, 'inherent' significa 'lligat inseparablement' i s'ha d'analitzar com un tot a causa de la lexicalització. És possible que alguns parlants puguin reconèixer el radical lligat 'inhere-', ja que forma part d'altres paraules relacionades ('inherència',

‘inherentment’), però no pas l’arrel ‘here-’ sola. Llavors, l’anàlisi per a ‘inherent’ és el proposat a (16):

(16) [in+here+nt]_A

Adjectius de radical **derivat**, codificats 0 per a ‘altres’ i 1 per a ‘radical derivat’, formats per un morfema lliure i afix(os) derivatiu(s) productiu(s). Es poden derivar a partir de diferents tipus de base, p.ex., ‘raonable’ (17) format per l’arrel nominal ‘raó’, la qual és la base del verb ‘raonar’, que amb amb el sufix adjectival ‘-ble’ constitueix el radical derivat ‘raonable-’:

(17) [[[raon]_N a]_v ble]_A

Adjectius amb radical **compost**, codificats 0 per a ‘altres’ i 1 per a ‘radical compost’, tenen un radical format per dos morfemes lliures, i poden també tenir algun tipus d’afix, p.ex., ‘corprès’ (18) està format per dues arrels, la nominal ‘cor-’ i el participi del verb ‘prendre’, ‘-près’, que constitueix el radical compost ‘corpre-’:

(18) [[[cor]_N + [prè]_v]_v s]_A

4.7.7. *Transparència semàntica*

La transparència semàntica es pot inferir de la complexitat del radical, com hem explicat a l’apartat 4.6.2, i és una variable dicotòmica. Els radicals simples i lligats s’han codificat com a 0, mentre que els derivats i els compostos s’han codificat com a 1.

4.7.8. *Productivitat de l’afix*

La productivitat de l’afix s’ha codificat amb una sèrie de variables dicotòmiques (sense afix/afix no productiu/afix productiu) seguint els criteris de la Gramàtica Catalana (Institut d’Estudis Catalans, 2016, p. 413-419, 439-444) pel que fa a la seva productivitat.

La **productivitat del prefix** s’ha codificat segons l’absència o la presència d’un

prefix, i, quan hi és, la seva productivitat. Els adjectius sense prefix s'han codificat 0 per a 'altres' i 1 per a 'sense prefix'. Els adjectius amb prefixos erudits llatins (ab-, ad-, con-, de-, ex-, in- (i.e. 'dins'), ne-, ob-, se-) o grecs (cata-, sin-, hipo-) s'han codificat 0 per a 'altres' i 1 per a 'prefix no productiu'. Els adjectius amb prefixos catalans (a-, anti-, con-, des-, dis-, en-, extra-, in- (i.e. 'no'), inter-, intra-, intro-, per-, pre-, pro-, re-, sobre-, sub-, super-, trans-) s'han codificat 0 per a 'altres' i 1 per a 'prefix productiu'.

La **productivitat del sufix** s'ha codificat segons l'absència o la presència d'un sufix, i, quan hi és, la seva productivitat. Els adjectius sense sufix s'han codificat 0 per a 'altres' i 1 per a 'sense sufix'. Els adjectius amb sufixos erudits llatins o grecs (-e, -i, -ic, -id, -il, -im, -ior, -ll, -n, -(d)or, -st, -s) s'han codificat 0 per a 'altres' i 1 per a 'sufix no productiu'. Els adjectius amb sufixos catalans (-à, -aire, -al, -ar, -ari, -at, -ble, -er, -ès, -eu, -iu, -ista, -nt, -ós, -or, -t, -tiu, -tori, -ut) o sufixos apreciatius (-et, -o, -ol, -íssim) s'han codificat 0 per a 'altres' i 1 per a 'sufix productiu'.

4.8. Resultats

El nostre objectiu era determinar la contribució relativa de la freqüència d'ús i els trets morfològics dels adjectius a la percepció dels catalanoparlants de la composicionalitat dels adjectius. A aquesta finalitat, hem dut a terme una correlació entre el valor de composicionalitat obtingut al subestudi 3.1 i la freqüència d'ús i els trets morfològics dels adjectius analitzats al subestudi 3.2. Després hem realitzat una regressió per tal de determinar quins d'aquests trets expliquen millor els judicis de descomponibilitat.

4.8.1. Correlació

S'ha computat una correlació del coeficient del producte-moment de Pearson entre el valor de composicionalitat i la freqüència d'ús i els trets morfològics. Podem veure els resultats a la taula 4.2. Com es pot veure, totes les correlacions entre el valor de

composicionalitat i la freqüència d'ús i els trets morfològics, excepte dos, són molt significatives. S'han trobat correlacions positives entre el valor de composicionalitat (VALOR COMPO.) i la freqüència relativa (FREQ. REL.), el nombre de morfemes des d'un punt de vista diacrònic (MORF. DIAC.) o sincrònic (MORF. SINC.), la llargada de l'adjectiu (LLARG. ADJ.), el radical derivat (RADICAL DERIVAT), el radical compost (RADICAL COMP.), la transparència semàntica (TRANS. SEM.), el prefix no productiu (PREFIX NO PROD.), el prefix productiu (PREFIX PROD.), i el sufix productiu (SUFIX NO PROD.). Com esperàvem, per a la freqüència relativa, quan la base és més freqüent que el radical, el valor de composicionalitat creix. A més, quan la llargada de l'adjectiu i el nombre de morfemes – tant diacrònicament com sincrònicament parlant – s'incrementen també hi ha increments en el valor de composicionalitat. Els adjectius amb un radical derivat o compost – aquells que són semànticament transparents – incrementen el valor de composicionalitat, per tant la transparència semàntica també hi correlaciona. Finalment, la presència de qualsevol tipus de prefix o d'un sufix productiu en un adjectiu també correlaciona amb un increment en el valor de composicionalitat.

En canvi, s'han trobat correlacions negatives entre el valor de composicionalitat i els adjectius de radical simple (RADICAL SIMPLE) o lligat (RADICAL LLIGAT), l'absència de prefix (SENSE PREFIX) i de sufix (SENSE SUFIX), o la presència d'un sufix no productiu (SUFIX NO PROD.). És a dir, quan aquestes característiques són presents, decreix el valor de composicionalitat.

Taula 4.2. Correlacions entre el nivell de composicionalitat, la freqüència d'ús i els trets morfològics.

Variable	FREQ. REL.	MORF. DIAC.	MORF. SINC.	LLARG. ADJ.	RADICAL SIMPLE	RADICAL LLIGAT	RADICAL DERIVAT	RADICAL COMP.	TRANS. SEM.	SENSE PREFIX	PREFIX NO PROD	PREFIX PROD.	SENSE SUFIX	SUFIX NO PROD	SUF PROD.
VALOR COMPO.	0'323*	0'545*	0'593*	0'641*	-0'292*	-0'407*	0'479*	0'163*	0'550*	-0'350*	0'006	0'403*	-0'302*	-0'106	0'313*
FREQ. REL.		0'343*	0'463*	0'251*	-0'298*	-0'550*	0'705*	-0'085	0'686*	-0'193*	0'052	0'177*	-0'301*	-0'187*	0'378*
MORF. DIAC.			0'720*	0'726*	-0'522*	-0'211*	0'489*	0'034	0'511*	-0'613*	0'287*	0'451*	-0'533*	-0'120	0'498*
MORF. SINC.				0'550*	-0'324*	-0'578*	0'682*	0'084	0'727*	-0'361*	0'068	0'359*	-0'386*	-0'243*	0'487*
LLARG. ADJ.					-0'403*	-0'242*	0'392*	0'180*	0'468*	-0'427*	0'104	0'403*	-0'406*	-0'060	0'354*
RADICAL SIMPLE						-0'190*	-0'404*	-0'060	-0'435*	0'262*	-0'153*	-0'166*	0'691*	-0'116	-0'426*
RADICAL LLIGAT							-0'745*	-0'111	-0'802*	0'096	0'032	-0'141*	0'007	0'349*	-0'286*
RADICAL DERIVAT								-0'237*	0'929*	-0'297*	0'096	0'258*	-0'423*	-0'312*	0'570*
RADICAL COMP.									0'139*	0'145*	-0'090	-0'086	0'012	0'182*	-0'155*
TRANS. SEM.										-0'248*	0'064	0'230*	-0'427*	-0'249*	0'522*
SENSE PREFIX											-0'562*	-0'650*	0'227*	0'044	-0'206*
PREFIX NO PROD												-0'263*	-0'109	-0'039	0'113
PREFIX PROD.													-0'165*	-0'015	0'136*
SENSE SUFIX														-0'177*	-0'610*
SUFIX NO PROD															-0'672*
Mitjana	0'46	30'03	20'23	70'46	0'09	0'26	0'61	0'03	0'65	0'58	0'19	0'23	0'14	0'16	0'70
DE	0'499	10'141	10'102	20'330	0'291	0'439	0'487	0'182	0'478	0'494	0'389	0'423	0'346	0'370	0'459

Nota: * $p < 0'001$

4.8.2. Regressió

Per dur a terme la regressió, primer de tot hem exclòs de l'anàlisi aquells trets que tenen una correlació negativa amb la variable dependent: radical simple, radical lligat, sense prefix, sense sufix i sufix no productiu. Després, també hem exclòs aquells trets que tenen una correlació dèbil amb el valor de composicionalitat: radical compost, prefix no productiu i sufix productiu.

Els set trets restants tenen una correlació positiva, moderada o forta, amb la variable dependent: freqüència relativa, nombre de morfemes tant del punt de vista diacrònic com sincrònic, llargada de l'adjectiu, radical derivat, transparència semàntica i prefix productiu. No obstant això, alguns trets jutgen característiques similars: el nombre de morfemes des d'un punt de vista diacrònic i la llargada de paraula tenen una correlació alta ($r = 0'726$). De la mateixa manera, el radical derivat i la transparència semàntica estan molt correlacionats amb el nombre de morfemes des d'un punt de vista sincrònic ($r = 0'682$ i $r = 0'727$, respectivament). És per això que hem decidit excloure de l'anàlisi aquelles variables menys explicatives (nombre de morfemes des d'un punt de vista diacrònic, radical derivat i transparència semàntica), per tal d'evitar la colinearitat.

Finalment, doncs, hem seleccionat quatre de les 15 variables: la llargada de l'adjectiu, el nombre de morfemes des d'un punt de vista sincrònic, el prefix productiu i la freqüència relativa. Hem dut a terme una anàlisi de regressió lineal múltiple usant el mètode d'introducció per a desenvolupar un model per tal de predir el valor de composicionalitat dels adjectius utilitzant aquestes quatre variables seleccionades. Les dades estadístiques descriptives bàsiques i els coeficients de la regressió es mostren a la taula 4.3.

Taula 4.3. Valor de composicionalitat en relació als trets seleccionats dels adjectius (N = 729).

Variable	<i>r</i> Ordre Zero					β	ES B	B
	LLARG. ADJ	MORF. SINC.	PREFIX PROD.	FREQ. REL.	VALOR COMPO			
LLARG. ADJ		0'550*	0'403*	0'251*	0'641*	0'417*	0'054	0'696
MORF. SINC.			0'359*	0'463*	0'593*	0'293*	0'122	1'034
PREFIX PROD.				0'177*	0'403*	0'119*	0'266	1'095
FREQ. REL.					0'323*	0'062	0'229	0'484
						Intercepció = -0'776		
Mitjana	7'46	2'23	0'23	0'46	7'20			
DE	2'330	1'102	0'423	0'499	3'893	$R^2 = 0'509^*$		

Nota: ES = Error Estàndard, * $p < 0'001$.

Cadascuna de les variables predictores tenen una correlació d'ordre zero molt significativa ($p < 0'001$) amb el valor de composicionalitat. La llargada de l'adjectiu, el nombre de morfemes des d'un punt de vista sincrònic i el prefix productiu també tenen efectes parcials molt significatius ($p < 0'001$) en el model complet, mentre que la freqüència relativa té un efecte parcial significatiu ($p < 0'05$) en el model complet. El model amb quatre predictors és capaç de donar compte del 50'9% de la variança en el valor de composicionalitat ($F(4, 724) = 187'495$, $p < 0'001$, $R^2 = 0'509$, $R^2_{\text{ajustada}} = 0'506$, 95%, Intervals de Confiança [-1'469, -0'083]). Els predictors més forts són la llargada de l'adjectiu ($\beta = 0'417$) i el nombre de morfemes des d'un punt de vista sincrònic ($\beta = 0'293$), mentre que el prefix productiu ($\beta = 0'119$) i la freqüència relativa ($\beta = 0'062$) són predictors més dèbils del valor de composicionalitat. A més a més, cada predictor té la major part de la seva variança carregada en una dimensió diferent: el prefix productiu té el 85% de la variança a la dimensió 1, la freqüència relativa té el 81% de la variança a la dimensió 2, el nombre de morfemes des d'un punt de vista sincrònic té el 87% de la variança a la dimensió 3, i la llargada de l'adjectiu té el 97% de la variança a la dimensió 4. Aquest resultat demostra que no hi ha colinealitat.

4.9. Discussió

Els resultats mostren que, com esperàvem, les característiques de les paraules que contribueixen d'una manera més efectiva a predir l'apreciació de la composicionalitat per part dels parlants són els més visuals: la llargada de l'adjectiu i el nombre de morfemes des d'un punt de vista sincrònic. Els trets següents, el prefix productiu i la freqüència relativa, contribueixen a predir el valor de composicionalitat, però en menor grau.

La llargada de l'adjectiu és el millor predictor del valor de composicionalitat perquè la llargada dona pistes a primer cop d'ull de la complexitat morfològica. El nombre de morfemes des d'un punt de vista sincrònic és el següent millor predictor, cosa que també era previsible, donat que la composicionalitat es refereix estrictament a la quantitat de morfemes. La següent característica, la productivitat de l'afix, ha incrementat la variança en un menor grau. De tots els tipus d'afix codificats, el prefix productiu és l'únic que finalment ha estat introduït al model de regressió, tot i que els adjectius amb un prefix productiu són una petita part de la mostra: representen menys d'un quart (23'32%) del total. Finalment, la freqüència relativa incrementa lleugerament la variança, mostrant que el fet que la base sigui més freqüent que el derivat d'alguna manera ajuda als parlants a valorar la forma derivada com a morfològicament complexa.

4.10. Discussió General

En aquest estudi hem dut a terme dos subestudis, el primer per a avaluar els judicis de descomponibilitat dels parlants sobre una mostra d'adjectius, i el segon per a determinar quins d'un conjunt de trets seleccionats dels adjectius tenen un paper en aquests judicis dels parlants.

La principal troballa és que hi ha un contínuum en la percepció de la

composicionalitat (Baayen, 2003; Daland, 2009; Hay, 2003). El subestudi 3.1 mostra que, per als catalanoparlants, la complexitat morfològica no és dicotòmica (monomorfèmica o polimorfèmica) sinó més aviat un contínuum (de menys descomponible a més descomponible). El grau d'acord entre els parlants és major per a aquells adjectius situats als conglomerats dels extrems (conglomerats 1-3 i 13), mentre que l'acord disminueix en els adjectius situats al mig (conglomerats 4-12).

Per una banda, els adjectius situats als conglomerats centrals són una mostra heterogènia, donat que els parlants no es posen d'acord en el seu nivell de composicionalitat (p.ex., 'entremaliat', 'feliç', 'final', 'individualitzat', 'inherent', 'innocent', 'ple' o 'punxegut'). Hi ha adjectius de diferents llargades, des de tres ('ple') fins a 15 lletres ('individualitzat'); i de tots els tipus de complexitat del radical: simple ('feliç', 'ple'), lligat ('inherent', 'innocent'), derivat ('final', 'individualitzat') i compost ('entremaliat', 'punxegut').

Per una altra banda, els adjectius dels conglomerats 1-3 i 13 són més homogenis, donat que hi ha major acord entre els parlants en el seu nivell de composicionalitat. Els parlants perceben els adjectius dels conglomerats 1-3 com a poc descomponibles (p.ex., 'antic', 'bo', 'brillant', 'considerat', 'ràpid' o 'ros'). En aquests conglomerats, hi ha adjectius de diferents llargades, des de dues ('bo') fins a 10 lletres ('considerat'), i amb diferents nivells de complexitat del radical: simple ('bo', 'ros'), lligat ('antic', 'ràpid') i derivat ('brillant', 'considerat'), però no compost. Així mateix, els adjectius del conglomerat 13 són percebuts com a molt descomponibles (p.ex., 'bocabadat', 'caradura', 'indefens', 'inhumà', 'irreconciliable' o 'irrisori'). En aquest conglomerat, hi ha adjectius de diferent llargada, des de sis ('inhumà') fins a 15 lletres ('irreconciliable'), i també amb diferents nivells de complexitat del radical: lligat ('irrisori', 'indefens'), derivat ('irreconciliable', 'inhumà') i compost ('bocabadat',

‘caradura’), però no simple. El fet que no hi hagi adjectius de radical simple caracteritzats com a molt descomponibles, d’una part, ni adjectius de radical compost caracteritzats com a poc descomponibles, de l’altra, mostra que els tipus de radical amb la menor i la major complexitat (simple i compost, respectivament) semblen correlacionar-se d’alguna manera amb els dos extrems del contínuum de composicionalitat (menys i més descomponibles). Per tant, la llargada i el nombre de morfemes d’una paraula pot donar informació vàlida sobre la seva composicionalitat, però també hem de tenir en compte les capacitats i habilitats dels parlants a l’hora de processar les paraules.

Al subestudi 3.2, hem dut a terme una anàlisi més profunda de les propietats dels adjectius que poden haver influenciat els judicis de descomponibilitat dels parlants, per tal de determinar quins trets dels adjectius juguen un paper en aquests judicis. Com esperàvem, la llargada de l’adjectiu és la característica amb un major poder explicatiu per a predir la composicionalitat: com més llarga és la paraula, morfològicament més complexa ha de ser. El segon tret que ajuda a predir la composicionalitat és el nombre de morfemes sincrònicament parlant. També és un resultat esperat, donat que la composicionalitat està directament associada a la quantitat de morfemes des del punt de vista sincrònic. La presència d’un prefix productiu contribueix en menor grau a la predicció dels judicis dels parlants sobre la composicionalitat. La majoria de les paraules derivades amb un prefix productiu són semànticament transparents, i per tant els parlants són més capaços de descompondre-les. A més a més, la natura esquerradreta de la lectura en les llengües de base llatina també pot ajudar a contribuir a la percepció d’una paraula prefixada com a més composicional: quan reconeixen el prefix, els parlants són més propensos a descompondre la paraula en parts. Finalment, la freqüència relativa de la forma derivada en relació a la seva base afecta a la

descomponibilitat d'una forma complexa, tot i que, per als parlants, aquest és el factor menys explicatiu per tal de decidir si una paraula és descomponible o no.

Inesperadament, la complexitat del radical i la productivitat del sufix no han contribuït gens a explicar els judicis dels parlants sobre la composicionalitat. Els quatre tipus de complexitat del radical no han estat útils a l'hora de predir aquests judicis, perquè molts parlants no són conscients d'aquest tipus d'informació morfològica. Per acabar, la productivitat del sufix fa poca o cap contribució a la predicció de la composicionalitat. El fet que més del 85% dels adjectius de la mostra siguin sufixats pot explicar el fracàs d'aquest tret per a predir la composicionalitat.

4.11. Conclusions

Hi ha un contínuum en la percepció dels parlants de la descomponibilitat dels adjectius, donat que el nivell d'acord és major per a aquells adjectius situats als conglomerats dels extrems, mentre que l'acord és menor en aquells adjectius situats als conglomerats centrals. A més a més, la composicionalitat està constreta no només per la llargada o el nombre de morfemes d'una paraula donada, sinó també per altres propietats: aquest és un altre fet que reforça l'existència d'un contínuum en la composicionalitat (Baayen, 2003; Daland, 2009; Hay, 2003).

La llargada de l'adjectiu és la característica que millor prediu la percepció que tenen els catalanoparlants de la composicionalitat. La llargada de paraula és representativa de la complexitat morfològica: com més complexa és una paraula, més llarga ha de ser (Cutillas et al., 2014; Cutillas & Tolchinsky, 2017; Llauradó & Tolchinsky, 2013; Cordero, 2002)

Les paraules que combinen diferents morfemes no necessàriament es corresponen a paraules morfològicament complexes (Veloso & Martins, 2011). El nombre de morfemes *per se* no és suficient per a explicar la percepció dels parlants sobre la

complexitat morfològica de les paraules, tot i que hi ajuda d'alguna manera. El nombre de morfemes des d'un punt de vista sincrònic dona als parlants més informació que no pas el nombre de morfemes des d'una perspectiva diacrònica, donat que els parlants en general poden ser capaços de reconèixer els morfemes actuals però molt pocs parlants tenen coneixements etimològics per tal de reconèixer els morfemes sincrònics.

Els trets més rellevants a l'hora de predir el valor de composicionalitat (i.e., llargada de l'adjectiu, nombre de morfemes des del punt de vista sincrònic) són també els més visuals i, com a tals, estan directament relacionats amb la forma de la paraula. Els altres trets dels adjectius analitzats tenen més a veure amb els coneixements morfològics dels parlants, com ara l'habilitat per a crear noves paraules mitjançant regles de formació (i.e. complexitat del radical), la capacitat de veure relacions morfològiques entre paraules (i.e. transparència semàntica), o el coneixement dels afixos derivatius (i.e. productivitat de l'afix).

Tots els informants que van avaluar la composicionalitat dels adjectius tenen un elevat grau d'alfabetització, donat que són de nivell universitari. Possiblement les diferències individuals en les seves habilitats morfològiques són menors de l'esperat i per això no influencien en les seves avaluacions. El creixement del vocabulari relacionat amb el desenvolupament del coneixement morfològic té lloc durant els primers anys d'escolaritat (Anglin, 1993). Donat que la consciència metalingüística està relacionada amb l'adquisició de la llengua escrita, les diferències individuals en el processament de les paraules (holístic o composicional) possiblement també estan relacionades amb el nivell educatiu.

Els models de ruta dual (Baayen, 1992; Caramazza, Laudanna, & Romani, 1988; Hay, 2003; Marslen-Wilson & Zhou, 1999; Schreuder & Baayen, 1995) semblen ser els més adequats per a descriure l'accés dels parlants a les representacions lèxiques. El

nostre estudi mostra que els parlants tenen major acord en els adjectius menys i més descomponibles, i més desacord en els adjectius situats al mig, per tant usen estratègies diferents quan accedeixen a les representacions lèxiques.

En conclusió, els catalanoparlants poden ser conscients del grau de composicionalitat dels adjectius sense necessitat de tenir una idea precisa de quants morfemes tenen. L'evidència més clara per a avaluar la descomponibilitat de les paraules és la seva llargada. Per tant, descriure les paraules des d'un punt de vista morfològic com a monomorfèmiques o polimorfèmiques pot ser útil per als lingüistes, però no per als parlants, perquè la complexitat morfològica és una construcció lingüística que afecta a l'ús, però a la qual no s'accedeix explícitament.⁷

---

⁷ Article actualment en procés de revisió, enviat a la revista *Morphology*, de l'Editorial Springer (Cutillas & Tolchinsky, enviada).

CAPÍTOL 5 – CONCLUSIÓ

Conclusions i futures línies de treball

En aquest capítol girarem la vista enrere per tal de veure què ens ha aportat aquesta tesi. El nostre treball ha descrit el desenvolupament tardà del català centrant-nos en l'ús dels adjectius, ja que és una categoria que forma part del vocabulari avançat dels parlants, l'aprenentatge de la qual està molt lligada a l'alfabetització. Abans de començar a anar a escola, la major part del vocabulari que dominen els nens prové del llenguatge oral: és el seu lèxic central, format per paraules majoritàriament simples i d'alta freqüència, les que escolten en el seu dia a dia. Gràcies al contacte amb la llengua escrita, poden ampliar enormement el seu vocabulari i construir, poc a poc i al llarg dels anys, el seu lèxic lletrat (Ravid, 2004a).

La instrucció escolar dona als nens la possibilitat d'aprendre paraules menys freqüents i morfològicament més complexes, ja sigui mitjançant l'aprenentatge directe del lèxic a classe, ja sigui per la capacitat de deduir el significat d'una paraula pel context on es troba, o bé per l'habilitat d'inferir el significat a través del coneixement morfològic (Anglin, 1993). És justament aquest últim coneixement el que permet als nens descobrir el significat de paraules que mai havien vist abans, reconeixent arrels i afixos i sabent les regles que en regulen la combinació. No obstant això, no totes les paraules es presten a aquest processament composicional, donat que aquest tipus de coneixement morfològic moltes vegades és implícit per als parlants.

L'enfocament *corpus-based* adoptat en aquesta tesi ens ha permès analitzar tant les formes lèxiques com els seus usos en diferents tipus de text. El corpus utilitzat ens ha proporcionat dades sobre l'ús real de la llengua. El desenvolupament del llenguatge no

consisteix només en adquirir i ampliar el repertori de formes lingüístiques, sinó que també implica saber usar-les de manera correcta en una situació comunicativa concreta (Ravid, 2004b). A més a més, el fet de tenir dades d'informants de diferents nivells educatius ens ha permès descriure l'evolució dels usos lèxics des del final de la infantesa, passant per l'adolescència i fins a l'edat adulta: hem obtingut, doncs, una visió panoràmica del desenvolupament tardà del llenguatge.

En el primer estudi hem dut a terme l'anàlisi quantitativa del lèxic del corpus GRERLI-CAT1, utilitzant quatre mesures lèxiques (diversitat lèxica, densitat lèxica, llargada de paraula i productivitat verbal), cosa que ens ha permès veure de quina manera les variables independents del corpus (edat, gènere i modalitat) influeixen en el lèxic dels textos. Els resultats mostren que la llargada de paraula és el millor diagnòstic del desenvolupament lèxic i de la diferenciació entre gèneres i modalitats. A mesura que es fan grans i adquireixen una major experiència discursiva, els parlants aprenen a adaptar el vocabulari al tipus de text; i, en aquest cas, utilitzen les paraules més llargues i menys freqüents en els textos més formals i complexos; és a dir, els expositius i els escrits. La densitat lèxica és un bon indicador evolutiu i de diferenciació de gènere, però no serveix per a distingir entre modalitats. Al llarg dels diferents nivells educatius, els textos expositius dels parlants/escriptors augmenten la seva densitat: tenen més paraules de contingut, i, per tant, aporten un major grau d'informació que no pas els narratius. En canvi, la diversitat lèxica és un bon indicador dels canvis evolutius i per a diferenciar entre modalitats, però no entre gèneres. Els textos escrits són lèxicament més diversos que els orals degut a les diferències entre aquestes dues modalitats de producció: mentre la llengua oral es veu afectada pel processament *online* de la informació, la llengua escrita ofereix la possibilitat de planificar i anar revisant el text mentre s'escriu per tal de millorar-lo. Finalment, l'ús productiu de la morfologia verbal no és una mesura

apropiada per a caracteritzar el desenvolupament tardà del lèxic, donat que els nens de nou anys i els adults mostren un ús prou similar de la productivitat verbal, possiblement és un desenvolupament gramatical que s'acompleix en edat preescolar, és a dir, durant el desenvolupament primerenc del llenguatge. Així doncs, saber quin és el poder diagnòstic de cadascuna de les quatre mesures analitzades en aquest estudi pot servir per a escollir les mesures més adequades per tal d'analitzar aspectes evolutius, de gènere i de modalitat en futurs treballs sobre el català.

En el segon estudi hem caracteritzat l'ús dels adjectius al llarg de l'escolaritat mitjançant l'anàlisi dels exemplars extrets del corpus GRERLI-CAT1 en tres dimensions: la quantitativa (adjectius per text i adjectius per clàusula), la freqüència d'ús (freqüència absoluta) i l'estructura morfològica intraparaula (llargada de l'adjectiu, complexitat del radical i tipus de base). Gràcies a aquest estudi, hem pogut veure l'evolució en l'ús dels adjectius segons l'edat, i també la influència que hi té el tipus de text. Els resultats assenyalen que l'ús dels adjectius s'incrementa al llarg de l'escolaritat, presentant un patró evolutiu. Les principals diferències les trobem entre els grups de Primària i Secundària, contraposats als de Batxillerat i Universitat. El gènere discursiu i la modalitat de producció també afecten a l'ús d'adjectius. Els textos expositius contenen més adjectius que els textos narratius. Són adjectius d'una freqüència més baixa, cosa que també passa als textos escrits, on a més a més en trobem de més llargs que als textos orals. L'edat interactua amb la modalitat de producció, mostrant que la diferenciació entre modalitats té un llarg desenvolupament. A mesura que creixen, sobretot de Batxillerat enllà, els participants utilitzen en els textos escrits més adjectius, que són més complexos. Finalment, els quatre tipus de text analitzats presenten una gradació en la seva complexitat, des dels expositius escrits fins als narratius orals, passant pels expositius orals i els narratius escrits.

Finalment, en el tercer estudi hem examinat diferents trets dels adjectius del corpus GRERLI-CAT1, per tal d'identificar quines característiques morfològiques (nombre de morfemes – tant des del punt de vista diacrònic com des del sincrònic –, llargada de l'adjectiu, complexitat del radical, transparència semàntica i productivitat dels afixos) i de freqüència d'ús (freqüència de l'adjectiu relativa a la base de la qual deriva) expliquen millor els judicis dels parlants obtinguts mitjançant una enquesta en línia, en la qual es va demanar als participants que fessin una avaluació sobre la composicionalitat dels adjectius en una escala Likert. Els resultats demostren que els parlants jutgen la composicionalitat dels adjectius en termes d'un contínuum i no pas en termes dicotòmics – adjectius simples vs. adjectius complexos –, ja que el nivell d'acord entre els participants és major per a aquells adjectius que estan en els conglomerats dels extrems, és a dir, els menys i els més composicionals; mentre que l'acord és menor per als adjectius situats al mig. Els predictors més forts de la composicionalitat són la llargada de l'adjectiu, el nombre de morfemes comptats des del punt de vista sincrònic, la presència d'un prefix productiu i que la base sigui més freqüent que l'adjectiu derivat. Així doncs, els judicis de composicionalitat no només estan constrets per la llargada de l'adjectiu o el nombre de morfemes que té, sinó també per altres propietats com ara la productivitat del prefix o la freqüència relativa. Aquest fet reforça l'existència d'un contínuum en la percepció de la composicionalitat i suggereix que la complexitat morfològica és un constructe lingüístic que afecta a l'ús, però al qual no s'accedeix explícitament.

Així doncs, els estudis realitzats en el si d'aquesta tesi ens porten a diferents conclusions. L'estudi dels usos lèxics des d'un enfocament *corpus-based* és adequat perquè mostra allò que els parlants diuen o escriuen en una situació comunicativa concreta (Nesselhauf, 2004). Analitzar les produccions autèntiques dels parlants tenint

en compte les circumstàncies específiques en què es van realitzar ens permet aprofundir en aspectes tant quantitius com qualitius de l'adquisició del llenguatge. L'anàlisi del lèxic i dels adjectius del corpus GRERLI-CAT1 demostra com els subjectes de diferents nivells escolars adapten els usos lèxics als gèneres discursius i les modalitats de producció estudiades. Les característiques del corpus utilitzat en el nostre estudi ens han permès, doncs, veure com la lectura i l'escriptura influeixen en l'aprenentatge del vocabulari en el context del discurs.

El contacte amb la llengua escrita és de vital importància per al desenvolupament del lèxic. L'*input* primari que reben els nens en edat preescolar és el llenguatge oral, i no és fins a l'etapa escolar que la llengua escrita esdevé crucial en l'adquisició del llenguatge. Gràcies al contacte amb el llenguatge escrit, els nens expandeixen enormement el seu vocabulari i aprenen a adaptar els usos lèxics a gèneres discursius i registres diversos, que han de dominar per tal d'adequar les seves produccions tant al receptor com al context. D'aquesta manera, van prenent consciència de la variació lingüística, cosa que els permet ajustar les seves produccions a un propòsit comunicatiu concret. Esdevenir usuaris competents del llenguatge consisteix en adaptar-se a una diversitat de circumstàncies comunicatives mitjançant la diversificació dels recursos lingüístics (Tolchinsky et al., 2005), i en aquest procés l'escolarització i el contacte amb el llenguatge escrit hi juga un paper clau.

L'estudi del desenvolupament lèxic més enllà de la primera infància és rellevant, ja que durant l'adolescència i fins a l'edat adulta es donen canvis substancials en els usos lingüístics (Cutillas et al., 2014). Al llarg de la vida escolar, els parlants aprenen a utilitzar les formes lingüístiques de forma apropiada al context comunicatiu. Qualsevol producció lingüística, tant en la modalitat oral com en l'escripta, es realitza sempre en un gènere discursiu (Tolchinsky, 2004). És, per tant, indispensable estudiar el

desenvolupament del lèxic en el marc d'una situació comunicativa específica, en un gènere discursiu i una modalitat de producció concretes, donat que aquestes circumstàncies afecten directament a la distribució de freqüències i a les característiques morfològiques de les peces lèxiques utilitzades.

Els adjectius són un bon criteri per a mesurar la riquesa lèxica en català. L'anàlisi dels adjectius del corpus GRERLI-CAT1 mostra com, a mesura que els informants avancen a través dels diferents nivells escolars i més enllà, aprenen a adaptar l'ús dels adjectius a un determinat tipus de text (Cutillas & Tolchinsky, 2017). Els adjectius, tot i no ser una categoria universal, tenen un valor diagnòstic del desenvolupament lèxic, no només per al català, sinó possiblement també per a altres llengües amb un sistema adjectival tipològicament similar.

El desenvolupament de la morfologia i, més concretament, de la morfologia derivativa permet als parlants expandir el seu vocabulari durant l'escolaritat. Tot i això, aquest coneixement moltes vegades és implícit, ja que els parlants l'utilitzen però no de manera conscient. L'estudi de la composicionalitat dels adjectius en català corrobora que els parlants no perceben les paraules com a morfològicament simples o complexes, sinó a través d'un contínuum: des de paraules que són poc descomponibles fins a paraules que són molt descomponibles (Cutillas & Tolchinsky, enviada).

Les categories lèxiques són conceptualment complexes i tenen límits difusos (García-Miguel, 2013). Des del punt de vista descriptiu, parlar de paraules morfològicament simples o complexes pot ser útil per als lingüistes, però no ho sembla tant per als parlants, donat que les paraules que combinen diferents morfemes no necessàriament es corresponen a paraules morfològicament complexes (Cutillas & Tolchinsky, enviada; Veloso & Martins, 2011). Com exposa Bybee: *“If language were a fixed mental structure, it would perhaps have discrete categories; but since it is a*

mental structure that is in constant use and filtered through processing activities that change it, there is variation and gradation” (Bybee, 2010, p. 6). Així doncs, potser ens podríem plantejar reconsiderar les categories lèxiques basant-nos més en el seu ús i no tant en una perspectiva taxonòmica.

En resum, mitjançant els tres estudis realitzats hem aconseguit tenir una perspectiva general sobre el desenvolupament del lèxic i, específicament, de la categoria adjectiu en català. En primer lloc, mitjançant l’anàlisi quantitativa del lèxic hem pogut veure de quina manera les tres variables independents del corpus s’interrelacionen entre elles. A mesura que avancen pels nivells escolars, els informants utilitzen un lèxic més complex en els textos expositius i en la modalitat escrita. A continuació, gràcies a l’anàlisi de l’ús dels adjectius, hem obtingut una visió evolutiva de la riquesa lèxica. Arribar a usar adequadament els adjectius segons la situació comunicativa concreta és un procés llarg que està molt relacionat amb l’ús del llenguatge escrit. Finalment, per mitjà de l’estudi sobre la composicionalitat dels adjectius, hem pogut concloure que la complexitat morfològica de les paraules afecta a l’ús del lèxic, però que és un coneixement al qual els parlants no accedeixen explícitament. Així doncs, el present estudi proveeix a la comunitat acadèmica d’una descripció acurada de l’ús dels adjectius al llarg del desenvolupament tardà del català.

Els estudis presentats s’han centrat en les característiques morfològiques i de freqüència d’ús de la categoria adjectiu. Com ja hem explicat, les diferents tipologies dels adjectius catalans proposades tenen en compte no només la morfologia, sinó també la classe semàntica i el comportament sintàctic. Per acabar d’arrodonir la feina, doncs, serà necessari analitzar de nou els adjectius del corpus GRERLI-CAT1, descrivint les característiques semàntiques i els contextos d’ús en què apareixen, per tal de veure com es relacionen entre si tots aquests trets amb els que ja hem analitzat en aquest treball.

D'aquesta manera, serem capaços de proposar una tipologia dels adjectius catalans basada en el seu ús en diferents contextos comunicatius. A més a més, l'estudi del lèxic en general i dels adjectius en particular del corpus GRERLI-CAT1 aporta dades d'una nova llengua al projecte marc d'investigació internacional, en el qual van ser recollides dades en set llengües més, per la qual cosa els resultats obtinguts en el aquest treball podran ser comparats en el futur amb els de les altres llengües participants en el projecte. Queda, doncs, un llarg camí per recórrer.

ANNEXOS

6.1. Clau de codificació dels adjectius

Dim.	Pos.	Categoria (tipus variable)	Codi = Valor	Significat
@Ús@	1	Freq Absoluta (contínua)	x = x ocurrencies	Número d'ocurrencies del <i>lemma</i> al corpus GRERLI-CAT1
	2	Freq Relativa (dicotòmica)	0 = Radical més freq	El radical és més freqüent que la base al DdF
1 = Base més freq			La base és més freqüent que el radical al DdF	
#Estructura morfològica intraparaula#	3	Llargada (contínua)	x = x lletres	Lletres del <i>lemma</i>
	4	Arrel (nominal)	1 = Nom	L'arrel és un nom
			2 = Verb	L'arrel és un verb
			3 = Adjectiu	L'arrel és an adjectiu
			4 = Adverbi	L'arrel és an adverbi
			5 = Preposició	L'arrel és una preposició
	5	Base (nominal)	1 = Denominal	Derivat d'una base nominal, p. ex. broma > bromista
			2 = Deverbal	Derivat d'una base verbal, p. ex. comparar > comparatiu
			3 = Deadjectival	Derivat d'una base adjectival, p. ex. bell > bellíssim
			4 = Deadverbial	Derivat d'una base adverbial, p. ex. lluny > llunyà
			5 = Deprepositional	Derivat d'una base prepositional, p. ex. prop > proper
	6	Radical (nominal)	1 = Morfema lliure	Radical simple, p. ex. ros, blanc
			2 = Morf. lligat+afix	Radical lligat, p. ex. dràstic (*dràst)
			3 = Morf. lliure+afix	Radical derivat, p. ex. agradar > agradable > desagradable
			4 = 2 morf. lliures	Radical compost, p. ex. cor + prendre > corprès
	7	M. diacrònics (contínua)	x = x morfemes punt de vista diacrònic	Número de morfemes del <i>lemma</i> , des d'un punt de vista diacrònic
	8	M. sincrònics (contínua)	x = x morfemes punt de vista sincrònic	Número de morfemes del <i>lemma</i> , des d'un punt de vista sincrònic
	9	Prefix (nominal)	0 = Sense prefix	Radical sense prefix, p. ex. alt, baix
			1 = Prefix no prod.	Radical amb prefix no productiu, p. ex. de-, cata-, ob-
			2 = Prefix productiu	Radical amb prefix productiu, p. ex. des-, in-, inter-, intra-
10	Sufix (nominal)	0 = Sense sufix	Radical sense sufix, p. ex. alt, baix	
		1 = Sufix no prod.	Radical amb sufix no productiu, p. ex. -ic, -ífic, -ior	
		1 = Sufix productiu	Radical amb sufix productiu, p. ex. -al, -ble, -tiu, -t, -nt, -et	

Dim.	Pos.	Categoria (tipus variable)	Codi = Valor	Significat
#Estructura morfològica intraparaula#	11	Valor de compositionalitat (ràtio)	1 = Conglomerat 1	Ítem del conglomerat 1, p. ex. antic, senzill
			2 = Conglomerat 2	Ítem del conglomerat 2, p. ex. concret, ridícul
			3 = Conglomerat 3	Ítem del conglomerat 3, p. ex. petit, brut
			4 = Conglomerat 4	Ítem del conglomerat 4, p. ex. secret, sever
			5 = Conglomerat 5	Ítem del conglomerat 5, p. ex. exacte, difús
			6 = Conglomerat 6	Ítem del conglomerat 6, p. ex. aparent, contrari
			7 = Conglomerat 7	Ítem del conglomerat 7, p. ex. expectant, competitiu
			8 = Conglomerat 8	Ítem del conglomerat 8, p. ex. empipat, emprenyat
			9 = Conglomerat 9	Ítem del conglomerat 9, p. ex. innat, avesat
			10 = Conglomerat 10	Ítem del conglomerat 10, p. ex. immediat, enconstipat
			11 = Conglomerat 11	Ítem del conglomerat 11, p. ex. espectacular, empipador
			12 = Conglomerat 12	Ítem del conglomerat 12, p. ex. antipàtic, excepcional
			13 = Conglomerat 13	Ítem del conglomerat 13, p. ex. irreconciliable, escolaritzat

6.2. Segmentació diacrònica

abandonat (* <i>a ban donner</i>)	[[[[a] _{PR} + [ban] _N + [don] _V]V a]V t] _A	arquejat (arc _N)	[[[[arqu] _N ej] _V a]V t] _A
abocat (a, boca _N)	[[a [boc] _N a]V t] _A	arquetípic (<i>ἀρχέ</i> _A + <i>τυπος</i> _N)	[[[arque] _A + [típ] _N] _N ic] _A
absolut (pp <i>ab, solvo</i> _V)	[[ab [sol] _V u]V t] _A	arreglat (a, regla _N)	[[a [rregl] _N a]V t] _A
absurd (<i>ab, surdus</i> _A)	[ab [surd] _A] _A	arrelat (arrel _N)	[[[arrel] _N a]V t] _A
acabat (<i>caput</i> _N > * <i>accapo</i> _V)	[[a [cab] _N a]V t] _A	asqueroso (<i>eschära</i> _N > <i>asco</i> _N)	[[asquer] _N oso] _A
acadèmic (<i>Ἀκαδημία</i> _N)	[[acadèm] _N ic] _A	assegut (pps * <i>ad, sēdēre</i> _V)	[[a [sseg] _V u]V t] _A
accelerat (<i>ad, celero</i> _V)	[[ac [celer] _V a]V t] _A	assentat (pp <i>ad, sedento</i> _V)	[[a [ssent] _V a]V t] _A
acceptat (pp <i>ad, capio</i> _V)	[[ac [cept] _V a]V t] _A	atent (pps <i>ad, tendo</i> _V)	[[a [te] _V]V nt] _A
acompanyat (a, company _N)	[[a [company] _N a]V t] _A	atès (pps <i>ad, tendo</i> _V)	[[a [tè] _V]V s] _A
acostumat (a, costum _N)	[[a [costum] _N a]V t] _A	atlètic (<i>ἀθλητής</i> _N)	[[atlèt] _N ic] _A
actual (pp <i>ago</i> _V)	[[[act] _V u] _N al] _A	atrassat (<i>trans</i> > <i>tras</i> _{PR})	[[[a [trass] _{PR}] _{ADV} a]V t] _A
adaptat (<i>ad, apto</i> _V)	[[ad [apt] _V a]V t] _A	autèntic (<i>αὐθ-έντης</i> _N)	[[aut [ènt] _N] _N ic] _A
adequat (<i>ad, æquo</i> _V)	[[ad [equ] _V a]V t] _A	autista (<i>αὐτός-ισμός</i> _N)	[[aut] _P ista] _A
adient (<i>ad, dico</i> _V)	[[a [di] _V e]V nt] _A	automòbil (<i>αὐτός</i> _P + <i>mōveo</i> _V)	[[auto] _P + [[[mòb] _V i]V l] _A] _A
administratiu (pp <i>ad, ministro</i> _V)	[[ad [ministr] _V a]V t] _A	autònom (<i>αὐτός</i> _P + <i>νομος</i> _N)	[[autò] _P + [nom] _N] _A
admissible (pp <i>ad, mitto</i> _V)	[[ad [miss] _V i]V ble] _A	avançat (* <i>ab, ante</i> _{PR})	[[[av [anç] _{PR}] _V t] _A
adolescent (ppr <i>ad, alesco</i> _V)	[[ad [olesc] _V e]V nt] _A	avergonyit (a, vergonya _N)	[[a [vergony] _N i]V t] _A
adquisitiu (pp <i>ad, quæro</i> _V)	[[ad [quis] _V i]V t] _A	avesat (* <i>ad, vitium</i> _N)	[[a [ves] _N a]V t] _A
adult (pp <i>ad, alesco</i> _V)	[[ad [ul] _V]V t] _A	avorrit (<i>ab, horreo</i> _V)	[[av [(h)orr] _V i]V t] _A
afectat (<i>ad, facio</i> _V)	[[a [fect] _V a]V t] _A	baix (* <i>bassius</i> _A)	[baix] _A
afirmatiu (pp <i>ad, firmo</i> _V)	[[a [firm] _V a]V t] _A	baixet (* <i>bassius</i> _A)	[[baix] _A et] _A
agosarat (a, gosar _V)	[[a [gosar] _V a]V t] _A	barroer (* <i>Berry</i> _N)	[[barro] _N er] _A
agradable (a, grat _N)	[[a [grad] _N a]V ble] _A	barrut (barra _N)	[[barr] _N ut] _A
agraït (a, grair _V)	[[a [gra] _V]V t] _A	basat (<i>βαίνω</i> _V)	[[[[ba] _V s] _N a]V t] _A
agressiu (pp <i>ad, gradior</i> _V)	[[a [gress] _V]V (t)iu] _A	bàsic (<i>βαίνω</i> _V)	[[[[bà] _V s] _N ic] _A
aïllat (a, illa _N)	[[a [ill] _N a]V t] _A	bast (bastar _V)	[[bast] _V] _A
aixecat (* <i>ex, sicco</i> _A)	[[ai [xec] _A] _V t] _A	bavat (<i>baba</i> _N)	[[[bav] _N a]V t] _A
alegre (* <i>alēcris</i> _A)	[alegre] _A	bellíssim (bell _A)	[[bell] _A íssim] _A
allotjat (a, llotja _N)	[[a [llotj] _N a]V t] _A	benestant (ben _{ADV} + estar _V)	[[[ben] _{ADV} + [[est] _V a]V] _N nt] _A
allunyat (a, lluny _{ADV})	[[a [lluny] _{ADV} a]V t] _A	bèstia (<i>bestia</i> _N)	[bèstia] _A
alt (<i>altus</i> _A)	[alt] _A	blanc (<i>blank</i> _A)	[blanc] _A
alternatiu (<i>alter</i> _A)	[[[[alter] _A n] _A a]V t] _A	blau (<i>blāo</i> _A)	[blau] _A
amable (<i>amo</i> _V)	[[[am] _V a]V ble] _A	bo (<i>bonus</i> _A)	[bo] _A
amagat (a, * <i>magus</i> _N)	[[a [mag] _N a]V t] _A	bocabadat (boca _N + badar _V)	[[[boca] _N + [bad] _V a]V t] _A
amè (* <i>amo</i> _V > <i>amoenus</i> _A)	[[am] _V è] _A	brètol (<i>blityri</i> > * <i>brituli</i> _A)	[brètol] _A
amic (<i>amicus</i> _A)	[amic] _A	breu (<i>brevis</i> _A)	[breu] _A
ampli (<i>amplo</i> _V)	[[ampli] _V] _A	brillant (ppr <i>brillo</i> _V)	[[[brill] _V a]V nt] _A
angoixat (<i>angustia</i> _N)	[[[angoix] _N a]V t] _A	bromista (<i>βρωμα</i> _N)	[[brom] _N ista] _A
animal (<i>anima</i> _N)	[[anim] _N al] _A	brut (<i>brūtus</i> _A)	[brut] _A
anterior (cp <i>ante</i> _{PR})	[[anter] _{PR} ior] _A	brutal (<i>brūtus</i> _A)	[[brut] _N al] _A
antic (<i>antiquus</i> _A)	[antic] _A	cabrejat (cabra _N)	[[[[cabr] _N ej] _V a]V t] _A
antipàtic (<i>ἀντί, πάθος</i> _N)	[[anti [pàt] _N] _N ic] _A	cabrón (<i>capra</i> > <i>cabra</i> _N)	[[cabr] _N ón] _A
aparegut (pps <i>ad, parēscō</i> _V)	[[a [pare-g] _V u]V t] _A	calladet (<i>χαλάω</i> > * <i>callo</i> _V)	[[[[call] _V a]V d] _A et] _A
aparent (ppr <i>ad, pareo</i> _V)	[[a [par] _V e]V nt] _A	callat (<i>χαλάω</i> > * <i>callo</i> _V)	[[[call] _V a]V t] _A
apartat (a, part _N)	[[a [part] _N a]V t] _A	cansat (* <i>campso</i> _V)	[[[cans] _V a]V t] _A
apreciat (<i>ad, pretium</i> _N)	[[a [preci] _N a]V t] _A	canviant (<i>cambio</i> _V)	[[[canvi] _V a]V nt] _A
apropiat (a, propi _A)	[[a [propi] _A] _V t] _A	capaç (<i>capax</i> _A)	[capaç] _A
aprovat (<i>ad, probō</i> _V)	[[a [prov] _V a]V t] _A	capacitat (<i>capax</i> _A)	[[[[capac] _A it] _V a]V t] _A
apuntat (a, punt _N)	[[a [punt] _N a]V t] _A	caradura (cara _N + dura _A)	[[cara] _N + [dura] _A] _A
arbitrari (<i>arbiter</i> _N)	[[arbitr] _N ari] _A	carregadíssim (<i>carrus</i> _N)	[[[[[carr] _N eg] _V a]V d] _A íssim] _A

carregat (<i>carrus</i> N)	[[[carr]N eg]V a]V t]A	controlat (<i>contre</i> PR + <i>rôle</i> N)	[[[cont]PR + [rol]N]N a]V t]A
carroñero (<i>caro</i> > <i>carroña</i> N)	[[[carr]N oñ]N ero]A	convençut (<i>cum, vinco</i> V)	[[con [venç]V u]V t]A
castigat (<i>castigo</i> V)	[[[castig]V a]V t]A	convenient (ppr <i>cum, venio</i> V)	[[con [ven]V i]V -e-nt]A
català (Catalunya N)	[[catal]N à]A	copiat (còpia N)	[[[copi]N a]V t]A
catalogat (<i>κατά, λέγω</i> V)	[[[cata [log]V]N a]V t]A	coquet (<i>coq</i> N)	[[coqu]N et]A
categoritzat (<i>κατά, ἄγω</i> V)	[[[[cat [egor]V]N itz]V a]V t]A	corprès (cor N + prendre V)	[[[cor]N + [prè]V]V s]A
catòlic (<i>κατά, ὄλος</i> N)	[[cat [òl]N]N ic]A	correcte (pps <i>cum, rego</i> V)	[[cor [rect]V]V e]A
causat (<i>causo</i> V)	[[[caus]V a]V t]A	corregit (<i>cum, rego</i> V)	[[cor [reg]V]V t]A
censurable (censura N)	[[[censur]N a]V ble]A	corrent (ppr <i>curro</i> V)	[[[corr]V e]V nt]A
cenyit (<i>cingo</i> V)	[[[ceny]V i]V t]A	cosit (<i>cum, suo</i> V)	[[co [s]V]V t]A
cerebral (<i>cerebrum</i> N)	[[cerebr]N al]A	cregudet (<i>credo</i> V)	[[[[cre-g]V u]V d]A et]A
cert (<i>certus</i> A)	[cert]A	creixent (ppr <i>cresco</i> V)	[[[creix]V e]V nt]A
chulo (<i>šúlo</i> A > <i>chulo</i> A)	[chulo]A	cremat (<i>cremo</i> V)	[[[crem]V a]V t]A
citat (<i>cito</i> V)	[[[cit]V a]V t]A	cradat (<i>quiñis</i> N > * <i>crīto</i> V)	[[[crad]N a]V t]A
clar (<i>clārus</i> A)	[clar]A	crític (<i>κριτής</i> N)	[[crít]N ic]A
clàssic (<i>classis</i> N)	[[clàss]N ic]A	cru (<i>crūdus</i> A)	[cru]A
clau (<i>clāvis</i> A)	[clau]N	cruel (<i>crūdus</i> A)	[[cru]A el]A
cleptòman (<i>κλέπτω</i> + <i>μανία</i> N)	[[cleptò]V + [man]N]A	cruent (<i>cruor</i> N)	[[[cru]N e]V nt]A
coherent (ppr <i>cum, hæro</i> V)	[[co [her]V e]V nt]A	culpable (<i>culpo</i> V)	[[[culp]V a]V ble]A
cohesionat (<i>cum, hæro</i> +> <i>cohaesus</i>)	[[co [hesion]V a]V t]A	curiós (<i>cūra</i> N)	[[[curi]N ós]A
col·lectiu (pp <i>cum, lego</i> V)	[[col· [lec]V]V tiu]A	curt (<i>curtus</i> A)	[curt]A
còmode (<i>cum, modus</i> N)	[cò [[mod]N e]A]A	dèbil (<i>de, bilis</i> N)	[dè [bil]N]A
comparat (<i>cum, paro</i> V)	[[com [par]V a]V t]A	deformat (<i>de, formo</i> V)	[[de [form]V a]V t]A
comparatiu (pp <i>cum, paro</i> V)	[[com [par]V a]V tiu]A	degut (<i>de, habeo</i> V)	[[de [(ha)g]V u]V t]A
compartit (<i>cum, pars</i> N)	[[com [part]N]V t]A	delicat (<i>de, laco</i> V)	[[de [lic]V a]V t]A
competitiu (pp <i>cum, peto</i> V)	[[com [pet]V]V tiu]A	demacrat (<i>de, macresco</i> V)	[[de [macr]V a]V t]A
complet (pps <i>cum, pleo</i> V)	[[com [ple]V]V t]A	depenent (ppr <i>de, pendeo</i> V)	[[de [pen(d)]V e]V nt]A
complex (pp <i>cum, plecto</i> V)	[[com [ple]V]V x]A	depressiu (pp <i>de, prēmo</i> V)	[[de [press]V]V (t)iu]A
complicat (<i>cum, plico</i> V)	[[com [plic]V a]V t]A	desagradable (des, grat N)	[[des [a [grad]N]V a]V ble]A
comprensible (<i>cum,prehendo</i> V)	[[com [prens]V]V ble]A	desapercebut (<i>des, per, capio</i> V)	[des [[a [per [ceb]V]V u]V t]A]A
comprensiu (pp <i>cum,prehendo</i> V)	[[com [prens]V]V (t)iu]A	desautoritzat (des, <i>augeo</i> V)	[[[des[[[aut]V or]N itz]V]V a]V t]A
compprès (pp <i>cum,prehendo</i> V)	[[com [prè]V]V s]A	desbordat (des, <i>borda</i> N)	[[des [bord]N a]V t]A
comú (<i>cum, mūnia</i> N)	[co [mú]N]A	descarat (des, cara N)	[[des [car]N a]V t]A
concertat (<i>cum, certo</i> V)	[[con [cert]V a]V t]A	descerebrat (des, <i>cerebrum</i> N)	[[des [cerebr]N a]V t]A
concret (pp <i>cum, cresco</i> V)	[[con [cre]V]V t]A	descompensat (des, <i>cum, penso</i> V)	[[des [com [pens]V]V a]V t]A
confiat (con, fiar V)	[[con [fi]V a]V t]A	desconegut (des, <i>cum, (g)nosco</i> V)	[[des [co [neg]V]V u]V t]A
conflictiu (pp <i>cum, fligo</i> V)	[[con [flict]V]V (t)iu]A	desconnectat (des, <i>cum, necto</i> V)	[[des [con [nect]V]V a]V t]A
conforme (<i>cum, formo</i> V)	[con [[form]V e]A]A	descontent (des, ppr <i>cum, teneo</i> V)	[des [[con [te]V]V nt]A]A
conjunt (pp <i>cum, iugo</i> V)	[[con [jun]V]V t]A	descriu (<i>de, scribo</i> V)	[[de [scr]V]V t]A
connectat (<i>cum, necto</i> V)	[[con [nect]V a]V t]A	desencoratjat (des, <i>cor</i> N)	[[des [en [[cor]N atj]N]V a]V t]A
conscient (ppr <i>cum, scio</i> V)	[[con [sci]V e]V nt]A	desesperant (des, esperar V)	[[des [esper]V a]V nt]A
consentit (<i>cum, sentio</i> V)	[[con [sent]V]V t]A	desestabilitzat (des, <i>sto</i> V)	[[des [[[est]V a]V bil]A itz]V a]V t]A
conseqüent (ppr <i>cum, sequor</i> V)	[[con [seqü]V e]V nt]A	desestructurat (des, pp <i>struo</i> V)	[des [[[estruct]V ur]N a]V t]A]A
considerat (<i>cum, sidus</i> N)	[[con [sider]N a]V t]A	desfasat (des, fase N)	[[des [fas]N a]V t]A
constant (ppr <i>cum, sto</i> V)	[[con [st]V a]V nt]A	desgraciat (des, gràcia N)	[[[des [graci]N]N a]V t]A
consternat (<i>cum, sterno</i> V)	[[con [stern]V a]V t]A	deshonest (des, <i>honos</i> N)	[des [[hone]N st]A]A
contat (<i>cum, puto</i> V)	[[con [(pu)t]V a]V t]A	deshumanitzat (des, <i>homo</i> N)	[[des [[[hum]N an]A] itz]V a]V t]A
content (pps <i>cum, teneo</i> V)	[[con [te]V]V nt]A	desitjat (<i>dēsīdia</i> >* <i>desēdium</i> N)	[[[desit]N a]V t]A
continu (<i>cum, teneo</i> V)	[[con [tin]V]V u]A	deslligat (des, <i>ligo</i> V)	[[des [llig]V a]V t]A
contrari (cp <i>com</i> PR > <i>contra</i> PR)	[[[con]PR tr]PR ari]A	desmotivats (des, pp <i>moveo</i> V)	[[des [[mot]V]V a]V t]A

desorientat (des, orior _v)	[[des [[[[ori]v e]v nt]A]v a]v t]A	enemic (in, amicus _A)	[en [emic]A]A
despenjat (des, *pendĭco _v)	[[des [penj]v a]v t]A	enfadat (en, hado _N)	[[en [fad]N a]v t]A
desplaçat (des, placer _v)	[[des [plaç]v a]v t]A	enganxat (en, ganxo _N)	[[en [ganx]N a]v t]A
desquiciat (des, quicio _N)	[[des [quici]N a]v t]A	enregistrat (en, pps re, gero _v)	[[en [[re [gis]v]v tr]N a]v t]A
destructor (de, struo _v)	[[de [struct]v]v or]A	enrotllat (en, rotlle _N)	[[en [rotll]N a]v t]A
determinat (de, termino _v)	[[de [termin]v a]v t]A	ensenyat (en, senya _N)	[[en [seny]N a]v t]A
diari (diēs _N)	[[di]N ari]A	entremaliat (entre _{PR} + malea _N)	[[entre]PR + [[mali]N at]A]A
dictatorial (pp dicto _v)	[[[[[dict]v a]v]v tor]N -i-al]A	entrenat (en, traîner _v)	[[en [tren]v a]v t]A
diferent (dis, fero _v)	[[di [fer]v e]v nt]A	equivocat (aequus _A + voco _v)	[[[equi]A + [voc]v a]v t]A
difícil (dis, facio _v)	[[di [fíc]v]v il]A	escàs (pp *ex, carpo _v)	[[es [cà]v]v s]A
difícilíssim (dis, facio _v)	[[[di [fíc]v]v il]A íssim]A	escolar (schola _N)	[[[escol]N ar]A
difús (pp dis, fundo _v)	[[di [fú]v]v s]A	escolaritzat (schola _N)	[[[[[escol]N ar]A itz]v a]v t]A
directe (pp dis, rego _v)	[[di [rect]v]v e]A	escrit (pps scrĭbo _v)	[[[escri]v i]v t]A
dirigit (dis, rego _v)	[[di [rig]v i]v t]A	esmentat (pp *ex, mens _N)	[[[es [ment]N]N a]v t]A
disciplinari (disco _v)	[[[[[disc]v i]v]v pl]N in]N ari]A	espantat (pp *ex, paveo _v)	[[es [pant]v a]v t]A
discriminat (dis, cerno _v)	[[dis [crimin]v a]v t]A	espanyol (Hispania _N)	[[[espany]N ol]A
discutible (dis, quatio _v)	[[dis [cut]v i]v ble]A	espatllat (dm spatha _N)	[[[[[espat]N ll]N a]v t]A
distribuït (dis, tribuo _v)	[[dis [tribu]v i]v t]A	especial (speciēs _N)	[[[especi]N al]A
dit (pps dĭco _v)	[[di]v t]A	espectacular (specto _v)	[[[[[espect]v a]v]v cul]N ar]A
divers (pps dis, verto _v)	[[di [ver]v]v s]A	esperat (spĕro _v)	[[[esper]v a]v t]A
divertit (pp dis, verto _v)	[[di [vert]v i]v t]A	espontani (sponte _{ADV})	[[[espontan]ADV i]A
divinitzat (dĭvus _A)	[[[[[div]N in]A itz]v a]v t]A	esportiu (sport _N)	[[[esport]N iu]A
docent (ppr doceo _v)	[[[doc]v e]v nt]A	estable (sto _v)	[[[est]v a]v ble]A
doctrinari (doceo _v)	[[[[[doc]v tr]N in]N ari]A	establert (sto _v)	[[[[[est]v a]v]v bl]A e]v -r-t]A
dolent (ppr doleo _v)	[[[dol]v e]v nt]A	estès (pps ex, tendo _v)	[[es [tè]v]v s]A
donat (dōno _v)	[[[don]v a]v t]A	estimulant (stimulo _v)	[[[estimul]v a]v nt]A
dràstic (δρᾶω _v)	[[[dràs]v t]N ic]A	estranger (extrā _{PR} > étranger _A)	[[[estra]PR ng]A er]A
dret (pp dirigo _v)	[[dre]v t]A	estrany (extrā _{PR})	[[[estra]PR ny]A
dubtoset (dubte _N)	[[[dubt]N os]A et]A	estressat (stress _N)	[[[estress]N a]v t]A
dur (dūrus _A)	[dur]A	estricte (pp stringo _v)	[[[estric]v t]v e]A
econòmic (oīko _N + vĕμω _v)	[[[eco]N + [nòm]v]N ic]A	estúpido (stupeo _v)	[[[estúp]v id]A
edificant (ppr aedes _N + facio _v)	[[[edi]N + [fic]v a]v nt]A	esvalotat (*volūto _v)	[[[es [valot]v]N a]v t]A
educacional (ex, dūco _v)	[[[e [duc]v a]v]v cion]N al]A	esverat (*ex, vario _v)	[[[es [ver]v a]v t]A
educat (ex, dūco _v)	[[e [duc]v a]v t]A	ètic (ἠθικός _N)	[[[èt]N ic]A
educatiu (pp ex, dūco _v)	[[e [duc]v at]v (t)iu]A	europèu (Εὐρώπη _N)	[[[europ]N eu]A
efectista (pp ex, facio _v)	[[[e [fec]v]v t]N ista]A	evident (ppr ex, video _v)	[[[e [vid]v e]v nt]A
eficient (ppr ex, facio _v)	[[e [fici]v e]v nt]A	exacte (pp ex, ago _v)	[[[ex [ac]v]v t]v e]A
egocèntric (ego _P + κεντρον _N)	[[ego]P + [[cèntr]N ic]A]A	exagerat (ex, (ad, gero _v))	[[[ex [a [ger]v]v a]v t]A
egoista (ego _P)	[[ego]P ista]A]A	exaltat (ex, altus _A)	[[[ex [alt]A a]v t]A
eixerit (*ex, auricula _v)	[[[eix [er]N]v i]v t]A	excel·lent (ppr ex, cello _v)	[[[ex [cel·l]v e]v nt]A
elevadíssim (ex, levo _v)	[[[e [lev]v a]v]v d]A íssim]A	excepcional (ex, capio _v)	[[[ex [cep]v]v cion]N al]A
elevat (ex, levo _v)	[[e [lev]v a]v t]A	exclòs (ex, claudio _v)	[[[ex [clò]v]v s]A
embadalit (en, badat _A > badal _A)	[[em [[bad]v a]v]v l]A i]v t]A	excusable (ex, causo _v)	[[[ex [cus]v a]v ble]A
emocionat (ex, moveo _v)	[[e [mocion]N a]v t]A	expectant (ppr ex, specto _v)	[[[ex [pect]v a]v nt]A
empipador (en, pipa _N)	[[em [pip]N a]v dor]A	expectatiu (pp ex, specto _v)	[[[ex [pect]v at]v (t)iu]A
empipat (en, pipa _N)	[[em [pip]N a]v t]A	explicat (ex, plico _v)	[[[ex [plic]v a]v t]A
empollón (en, pollo _v)	[[em [poll]N]v ón]A	explícit (pp ex, plico _v)	[[[ex [plíc]v i]v t]A
emprenyat (en, prenys _A)	[[em [preny]A a]v t]A	exposat (ex, pōno > *ex-pauso _v)	[[[ex [pos]v a]v t]A
encallat (en, call _N)	[[en [call]N a]v t]A	expressat (pp ex, premo _v)	[[[ex [press]v a]v t]A
enconstipat (en, cum, stĭpo _v)	[[en [con [stip]v]v a]v t]A	expulsat (ex, pulso _v)	[[[ex [puls]v a]v t]A

exterior (cp <i>ex</i> _{PR} > cp <i>exterus</i> _A)	[[[ex] _{PR} ter] _A ior] _A	hàbil (<i>habeo</i> _V)	[[hàb] _V il] _A
extern (cp <i>ex</i> _{PR} > <i>exterus</i> _A)	[[[ex] _{PR} ter] _A n] _A	habitual (pp <i>habeo</i> _V)	[[[habit] _V u] _N al] _A
extra (cp <i>ex</i> _{PR} > <i>exterus</i> _A)	[[ex] _{PR} tra] _A	habituat (pp <i>habeo</i> _V)	[[[[habit] _V u] _N a] _V t] _A
extraordinari (<i>extrā, ordo</i> _A)	[[[ex] _{PR} tra] _A + [[ordin] _N ari] _A] _A	happy (<i>happy</i> _A)	[happy] _A
fàcil (<i>facio</i> _V)	[[fàc] _V il] _A	hipòcrita (<i>ὑπο, κρίνομαι</i> _V)	[[hipò [cri] _V] _V ta] _A
fals (pp <i>fallo</i> _V)	[[fal] _V s] _A	hipotètic (<i>ὑπο, θεοις</i> _N)	[[hipo [tèt] _N] _N ic] _A
familiar (<i>famulus</i> _N)	[[[famil] _N i] _N ar] _A	histèric (<i>ὑστέρα</i> _N)	[[histèr] _N ic] _A
famós (<i>fāma</i> _N)	[[fam] _N ós] _A	honest (<i>honos</i> _N)	[[hone] _N st] _A
fantàstic (<i>φαντάζομαι</i> _V)	[[[fantàs] _V t] _N ic] _A	horrorós (<i>horror</i> _N)	[[horror] _N ós] _A
fart (pps <i>farcio</i> _V)	[[far] _V t] _A	humà (<i>homo</i> _N)	[[hum] _N à] _A
fastigós (fàstic _N)	[[fastig] _N ós] _A	humiliat (<i>humilio</i> _V)	[[[humili] _V a] _V t] _A
fatal (<i>fatum</i> _N)	[[fat] _N al] _A	ideal (<i>idea</i> _N)	[[ide] _N al] _A
feble (pp <i>fleo</i> _V)	[[f(l)e] _V ble] _A	ideològic (<i>ιδέα</i> _N + <i>λογία</i> _N)	[[[ideo] _N + [lòg] _N] _N ic] _A
feliç (<i>fēlix</i> _A)	[feliç] _A	ignorant (ppr <i>in, gnārus</i> _A)	[[[i gnor] _A] _V a] _V nt] _A
ferm (<i>firmus</i> _A)	[ferm] _A	igual (<i>aequus</i> _N)	[[igu] _N al] _A
fet (pps <i>facio</i> _V)	[[fe] _V t] _A	il·legible (<i>in, lego</i> _V)	[il· [[leg] _V i] _V ble] _A] _A
fi (<i>finis</i> _A)	[fi] _A	il·limitat (<i>in, limito</i> _V)	[il· [[limit] _V a] _V t] _A] _A
fidel (<i>fides</i> _N)	[[fide] _N (a)] _A	il·lògic (<i>in, λόγος</i> _N)	[il· [[lòg] _N ic] _A] _A
final (<i>fīnis</i> _N)	[[fin] _N al] _A	imaginari (<i>imāgo</i> _N)	[[[imag] _N in] _V ari] _A
físic (<i>φύσις</i> _N)	[[fīs] _N ic] _A	imaginatiu (<i>imāgo</i> _N)	[[[[imag] _N in] _V a] _V t] _{iu}] _A
fitxat (<i>*figico</i> _V > <i>fiche</i> _N)	[[[fitx] _N a] _V t] _A	imbècil (<i>in, baculum</i> _N)	[im [bècil] _N] _A
flexible (<i>flecto</i> _V)	[[[flex] _V i] _V ble] _A	immediat (<i>in, pp medio</i> _V)	[im [[[medi] _V a] _V t] _A] _A
fluix (pp <i>fluo</i> _V)	[[flui] _V x] _A	immers (pps <i>in, mergo</i> _V)	[[im [mer] _V] _V s] _A
fonamental (<i>fundo</i> _V)	[[[fona] _V ment] _N al] _A	immune (<i>in, mūnus</i> _N)	[im [[mun] _N e] _A] _A
formal (<i>forma</i> _N)	[[form] _N al] _A	implicat (<i>in, plico</i> _V)	[[im [plic] _V a] _V t] _A
format (pps <i>formo</i> _V)	[[[[form] _V a] _V t] _A	important (ppr <i>in, porto</i> _V)	[[im [port] _V a] _V nt] _A
fort (<i>fortis</i> _A)	[fort] _A	importantíssim (ppr <i>in, porto</i> _V)	[[[im [port] _V a] _V nt] _A íssim] _A
fotut (<i>futuo</i> _V)	[[[fot] _V u] _V t] _A	impossible (<i>in, potis+sum</i> _V)	[im [[pos [s] _V i] _V ble] _A] _A
fracassat (<i>(in)fra, quasso</i> _V)	[[fra [cass] _V a] _V t] _A	imprescindible (<i>in, præ, scindo</i> _V)	[im [[pre [scind] _V i] _V ble] _A] _A
fred (<i>frīgidus</i> _A)	[fred] _A	impressionant (<i>in, premo</i> _V)	[[[im [[press] _V i] _V on] _N] _N a] _V nt] _A
freqüent (<i>frequens</i> _A)	[freqüent] _A	impune (<i>in, pœna</i> _N)	[im [[pun] _N e] _A] _A
frustrat (<i>frustrā</i> _{ADV})	[[[frustr] _{ADV} a] _V t] _A	inadmissible (pp <i>in, ad, mitto</i> _V)	[in [[ad [miss] _V i] _V ble] _A] _A
general (<i>genus</i> _N)	[[gener] _N al] _A	incapaç (<i>in, capax</i> _A)	[in [capaç] _A] _A
generalitzat (<i>genus</i> _N)	[[[[[gener] _N al] _A itz] _V a] _V t] _A	inclòs (pp <i>in, claudio</i> _V)	[[in [clò] _V] _V s] _A
generós (<i>genus</i> _N)	[[gener] _N ós] _A	incòmode (<i>in, cum, modus</i> _A)	[in [cò [mode] _N] _N a] _A
genial (<i>genus</i> _N)	[[geni] _N al] _A	inconscient (ppr <i>in, cum, scio</i> _V)	[in [[con [sci] _V e] _V nt] _A] _A
girat (<i>γυρός</i> _N)	[[[gir] _N a] _V t] _A	incontrolat (<i>in, contra, rotulus</i> _N)	[in [[[[cont] _{ADV} + [rol] _N] _N a] _V t] _A] _A
global (<i>globus</i> _N)	[[glob] _N al] _A	incorrecte (pps <i>in, cum, rigo</i> _V)	[in [[cor [rect] _V] _V e] _A] _A
gordet (<i>gurdus > gordo</i> _A)	[[gord] _A et] _A	increïble (<i>in, crēdo</i> _V)	[in [[cre] _V i] _V ble] _A] _A
gordo (<i>gurdus > gordo</i> _A)	[gordo] _A	indefens (pp <i>in, de, fendo</i> _V)	[in [[de [fen] _V] _V s] _A] _A
graciós (<i>grātia</i> _N)	[[graci] _N ós] _A	indiferent (ppr <i>in, dis, fero</i> _V)	[in [[di [fer] _V e] _V nt] _A] _A
gran (<i>grandis</i> _A)	[gran] _A	indignat (<i>in, dignus</i> _A)	[[in [[dign] _A] _V a] _V t] _A
gras (<i>crassus</i> _A)	[gras] _A	individual (<i>in, dīvido</i> _V)	[[in [[divid] _V u] _N] _N al] _A
grassonet (<i>crassus</i> _A)	[[[grass] _A on] _A et] _A	individualitzat (<i>in, dīvido</i> _V)	[[[[[in [[divid] _V u] _N] _N al] _A itz] _V a] _V t] _A
greu (<i>gravis > grēvis</i> _A)	[greu] _A	inestable (<i>in, sto</i> _V)	[in [[est] _V a] _V ble] _A] _A
gros (<i>grossus</i> _A)	[gros] _A	inevitable (<i>in, ex, vito</i> _V)	[in [[e [vit] _V a] _V ble] _A] _A
gruixut (gruix _N)	[[gruix] _N ut] _A	inexplicable (<i>in, ex, plico</i> _V)	[in [[ex [plic] _V a] _V ble] _A] _A
grupal (<i>grupo</i> _N)	[[grup] _N al] _A	infantil (ppr <i>in, for</i> _V)	[[in [[fa] _V nt] _A] _A il] _A
guai (<i>wai</i> _I)	[guai] _A	inferior (<i>infra</i> _{PR} > cp <i>inferus</i> _A)	[[[inf] _{PR} er] _A ior] _A
guapo (<i>vappa > guapo</i> _A)	[guapo] _A	influenciat (ppr <i>in, fluo</i> _V)	[[[[[in [flu] _V e] _V n(t)] _A ci] _N a] _V t] _A

influit (pp <i>in, fluo</i> v)	[[[in [flu]v]v i]v t]A	lligat (<i>ligo</i> v)	[[[llig]v a]v t]A
informal (<i>in, forma</i> N)	[in [[form]N al]A]A	lliure (<i>liber</i> A)	[lliure]A
ingovernable (<i>in, guberno</i> v)	[in [[[govern]v a]v ble]A]A	llogat (pp <i>loco</i> v)	[[[lllog]v a]v t]A
ingressat (pp <i>in, gradior</i> v)	[[in [gress]v a]v t]A	llunyà (lluny ADV)	[[lluny]ADV à]A
inherent (ppr <i>in, hæreo</i> v)	[[in [her]v e]v nt]A	lògic (<i>λόγος</i> A)	[[lòg]N ic]A
inhumà (<i>in, homo</i> A)	[in [[hum]N à]A]A	maco (<i>majo</i> A)	[maco]A
injust (<i>in, ius</i> N)	[in [[ju]N st]A]A	madur (<i>mātūrus</i> A)	[madur]A
innat (pps <i>in, nascor</i> v)	[[in [na]v]v t]A	magnífic (<i>magnus</i> A + <i>facio</i> v)	[[magn]A + [fic]v]A
innocent (ppr <i>in, noceo</i> v)	[in [[[noc]v e]v nt]A]A	major (cp <i>magnus</i> A)	[[maj]A (i)or]A
inqüestionable (pp <i>in, quæro</i> v)	[in [[[[qüesti]v on]v a]v ble]A]A	mal (<i>malus</i> A)	[mal]A
insolidari (<i>in, solidus</i> A)	[in [[solid]N ari]A]A	màquina (<i>μηχανή</i> N)	[màquina]N
insultat (pp <i>in, salio</i> > <i>insilio</i> v)	[[in [sult]v a]v t]A	marginal (<i>margo</i> N)	[[margin]N al]A
insuportable (<i>in, sub, porto</i> v)	[in [[su [port]v a]v ble]A]A	marginat (<i>margino</i> v)	[[[margin]v a]v t]A
intel·lectual (pp <i>inter, lego</i> v)	[[[intel· [lect]v]v u]N al]A	marrano (<i>marrano</i> A)	[marrano]A
intel·ligent (ppr <i>inter, lego</i> v)	[[intel· [lig]v e]v nt]A	mateix (<i>met, ipse</i> p)	[mat+eix]A
intempestiu (<i>in, tempestās</i> N)	[in [[tempest]N iu]A]A	material (<i>māteria</i> N)	[[materi]N al]A
intens (pp <i>in, tendo</i> v)	[[in [ten]v]v s]A	màxim (sp <i>magnus</i> A)	[[màx]A im]A
interessant (ppr <i>inter, sum</i> v)	[[inter [ess]v a]v nt]A	mediterrani (<i>medius</i> A + <i>terra</i> N)	[[medi]A + [terran]N i]A]A
interessat (<i>inter, sum</i> v)	[[inter [ess]v a]v t]A	menjat (<i>mando</i> > <i>mandūco</i> v)	[[[menj]v a]v t]A
intern (cp <i>in</i> PR > <i>interus</i> A)	[[[in]PR ter]A n]A	menor (cp <i>parvus</i> A)	[[men]A (i)or]A
interpersonal (<i>inter, persōna</i> N)	[inter [[person]N al]A]A	mental (<i>mens</i> N)	[[ment]N al]A
intersubjectiu (<i>inter, sub, iacio</i> v)	[inter [[sub [ject]v]v (t)iu]A]A	mentider (pp <i>mentior</i> v)	[[[ment]v i]v d]N er]A
íntim (cp <i>in</i> PR > sp <i>interus</i> A)	[[[in]PR t]A im]A	merescut (pps * <i>meresco</i> v)	[[[meresc]v u]v t]A
intocable (<i>in, *tocco</i> v)	[in [[[toc]v a]v ble]A]A	metòdic (<i>μέθοδος</i> N)	[[metòd]N ic]A
intrapersonal (<i>intra, persōna</i> N)	[intra [[person]N al]A]A	mig (<i>medius</i> A)	[mig]A
introvertit (pps <i>intro, verto</i> v)	[[intro]PR + [[vert]v i]v t]A]A	migrat (<i>mièvre</i> A)	[[[migr]v a]v t]A
inútil (<i>in, utor</i> v)	[in [[út]v il]A]A	millor (cp <i>bonus</i> A)	[[mill]A (i)or]A
inventat (pp <i>in, venio</i> v)	[[in [vent]v a]v t]A	mitjà (<i>medius</i> A)	[[mitj]A à]A
irracional (<i>in, ratio</i> N)	[ir [[racion]N al]A]A	mixt (pp <i>misceo</i> v)	[[mix]v t]A
irreal (<i>in, rēs</i> N)	[ir [[re]N al]A]A	mòbil (<i>moveo</i> v)	[[mòb]v il]A
irreconciliable (<i>in, re, concilio</i> v)	[ir [[re [concili]v a]v ble]A]A	modern (<i>modus</i> N)	[[moder]N n]A
irrespectuós (<i>in, pp re, specio</i> v)	[ir [[re [spect]v]v -u-ós]A]A	molest (<i>mōlēs</i> N)	[[mole]N st]A
irresponsable (<i>in, pp re, spondeo</i> v)	[ir [[re [spons]v a]v ble]A]A	moral (<i>mos</i> N)	[[mor]N al]A
irrisori (<i>in, rīdeo</i> v)	[[ir [ris]v]v ori]A	morat (<i>móra</i> N)	[[mor]N at]A
japonés (<i>Japón</i> N)	[[japon]N és]A	moreno (<i>moro</i> N)	[[mor]N eno]A
jove (<i>iuvenis</i> A)	[jove]A	mostrat (<i>monstrum</i> > <i>monstro</i> v)	[[[mostr]N a]v t]A
junt (pp <i>iungo</i> v)	[[jun]v t]A	motivat (pp <i>moveo</i> v)	[[[mot]v iv]A a]v t]A
just (<i>ius</i> N)	[[ju]N st]A	mullat (<i>mollio</i> v)	[[[mull]v a]v t]A
juvenil (<i>iuvenis</i> A)	[[juven]N il]A	múltiple (<i>multus</i> A + <i>plico</i> v)	[[múlti]A + [ple]v]A
laboral (<i>labor</i> N)	[[labor]N al]A	musical (<i>μουσica</i> N)	[[[mus]N ic]N al]A
latent (ppr <i>lateo</i> v)	[[[lat]v e]v nt]A	nacional (pp <i>nascor</i> v)	[[[naci]v on]N al]A
lector (<i>lego</i> v)	[[lect]v or]A	natural (<i>nātūra</i> N)	[[natur]N al]A
lícit (pp <i>licet</i> A)	[[[líc]v i]v t]A	necessari (<i>ne, cēdo</i> v)	[[ne [cess]v]v ari]A
líder (<i>lead</i> v)	[[líd]v er]A	negat (<i>nego</i> v)	[[[neg]v a]v t]A
limitat (pp <i>limito</i> v)	[[[limit]v a]v t]A	negatiu (pp <i>nego</i> v)	[[[neg]v a]v tiu]A
listo (*pps <i>lego</i> v)	[[lis]v to]A	negre (<i>niger</i> A)	[negre]A
llarg (<i>largus</i> A)	[llarg]A	nerviós (<i>nervus</i> N)	[[nervi]N ós]A
lleig (<i>laig</i> A)	[lleig]A	net (<i>nitor</i> v)	[[ne]v t]A
llest (pps <i>lego</i> v)	[[lles]v t]A	neurològic (<i>νευρο</i> N + <i>λογία</i> N)	[[[neuro]N + [lòg]N]N ic]A
lleu (<i>lēvis</i> A)	[lleu]A	nord-americà (<i>nord</i> N + <i>Amèrica</i> N)	[[[nord]N + [americ]N]N à]A

normal (<i>norma</i> N)	[[norm]N al]A	podrit (<i>putresco</i> V)	[[[podr]V i]V t]A
normatiu (pp <i>normo</i> V)	[[[norm]V at]V (t)iu]A	popular (<i>populus</i> N)	[[popul]N ar]A
notable (<i>noto</i> V)	[[[not]V a]V ble]A	porc (<i>porcus</i> N)	[porc]N
nou (<i>novus</i> A)	[nou]A	posat (<i>pausa</i> N)	[[[pos]N a]V t]A
obert (pp <i>aperio</i> V)	[[ober]V t]A	positiu (pp <i>pono</i> V)	[[[pos]V i]V tiu]A
objectiu (pp <i>ob, iacio</i> V)	[[ob [ject]V]N iu]A	possible (<i>potis, sum > possum</i> V)	[[[pos [s]V i]V ble]A
oblidat (pp <i>ob, lēvis</i> A)	[[[ob [lid]A]V a]V t]A	posterior (<i>post</i> PR > cp <i>posterus</i> A)	[[[post]PR er]A ior]A
obligatori (pp <i>ob, ligo</i> V)	[[ob [lig]V a]V tori]A	potent (ppr <i>potis, sum</i> V)	[[pot [e]V]V nt]A
observat (<i>ob, servo</i> V)	[[ob [serv]V a]V t]A	precoç (<i>præ, coquo</i> V)	[[pre [co]V]V ç]A
occidental (ppr <i>ob, cado</i> V)	[[[oc [cid]V e]V nt]N al]A	preocupant (ppr <i>præ, ob, capio</i> V)	[[pre [o [cup]V]V a]V nt]A
olímpic (<i>Όλυμπος</i> N)	[[olímp]N ic]A	preocupat (<i>præ, ob, capio</i> V)	[[pre [o [cup]V]V a]V t]A
ondulant (dm <i>unda</i> N)	[[[ond]N ul]N a]V nt]A	preparat (pp <i>præ, paro</i> V)	[[pre [par]V a]V t]A
optatiu (pp <i>opto</i> V)	[[[opt]V a]V tiu]A	present (ppr <i>præ, sum</i> V)	[[pre [s]V e]V nt]A
ordinari (<i>ordo</i> N)	[[ordin]N ari]A	prim (sp <i>prior</i> A)	[[pr]A im]A
orfe (<i>όρφος</i> A)	[[orf]N e]A	primari (sp <i>prior</i> A)	[[[pr]A im]A ari]A
orgullós (<i>urgoli</i> N)	[[orgull]N ós]A	principal (sp <i>prior</i> A + <i>capio</i> V)	[[[pr]A in]A + [cip]N]N al]A
orientat (ppr <i>orior</i> V)	[[[ori]V e]V nt]A a]V t]A	privat (<i>privus</i> A)	[[[priv]A a]V t]A
originari (<i>orior</i> V)	[[[ori]V gin]N ari]A	probable (<i>probo</i> V)	[[[prob]V a]V ble]A
pacient (ppr <i>pateor</i> V)	[[[paci]V e]V nt]A	problemàtic (<i>πρό, βάλλω</i> N)	[[[pro [ble]V]V màt]N ic]A
pagat (<i>pax</i> N > <i>pāco</i> V)	[[[pag]N a]V t]A	productiu (pp <i>pro, dūco</i> V)	[[pro [duct]V]V (t)iu]A
paradet (<i>paro</i> V)	[[[par]V a]V d]A et]A	professional (pp <i>pro, fateor</i> V)	[[[pro [fessi]V]V on]N al]A
particular (dm <i>pars</i> N)	[[[parti]N cul]N ar]A	profund (<i>pro, fundus</i> N)	[pro [fund]N]A
partidari (<i>partior</i> V)	[[[parti]V d]N ari]A	prohibit (pp <i>pro, habeo</i> V)	[[pro [hib]V i]V t]A
pasmat (<i>pasmar</i> V)	[[[pasm]V a]V t]A	propri (<i>pro, prīno</i> V)	[pro [pi]V]A
passat (<i>passus</i> > <i>*passo</i> V)	[[[pass]N a]V t]A	propiciat (pp <i>pro, peto</i> V)	[[pro [pici]V a]V t]A
passional (pp <i>patior</i> V)	[[[passi]V on]N al]A	proporcional (<i>pro, pars</i> N)	[[pro [[porci]N on]N]N al]A
passota (<i>pasar</i> V)	[[pass]V ota]A	protegit (pp <i>pro, tego</i> V)	[[pro [teg]V i]V t]A
patern (<i>pater</i> N)	[[pater]N n]A	provocatiu (pp <i>pro, voco</i> V)	[[pro [voc]V a]V tiu]A
patoso (<i>pato</i> N)	[[pat]N oso]A	pròxim (sp <i>prope</i> A)	[[pròx]A im]A
pausat (<i>παύω</i> V)	[[paus]V at]A	próximo (sp <i>prope</i> A)	[[próx]A imo]A
pendent (ppr <i>pendeo</i> V)	[[[pend]V e]V nt]A	psicològic (<i>ψυχή</i> N + <i>λόγια</i> N)	[[[psico]N + [lòg]N]N ic]A
penjat (<i>pendeo</i> > <i>*pendico</i> V)	[[[penj]V a]V t]A	psicopedagògic (<i>παῖς</i> N + <i>ἄγω</i> V)	[[[psico]N + [[ped]N + [[ag]V og]N]N]N ic]A
pensant (<i>penso</i> V)	[[[pens]V a]V nt]A	psiquiàtric (<i>ψυχή</i> N + <i>ιατήρ</i> N)	[[[psiqu]N + [iàtr]N]N ic]A
pensat (<i>penso</i> V)	[[[pens]V a]V t]A	psíquic (<i>ψυχή</i> N)	[[psíqu]N ic]A
pentinat (<i>pectino</i> V)	[[[pentin]V a]V t]A	públic (<i>populus</i> > <i>populus</i> N)	[[públ]N ic]A
perfecte (pp <i>per, facio</i> V)	[[per [fect]V]V e]A	puntual (<i>punt</i> N)	[[punt]N -u-al]A
perillós (dm <i>peri</i> N)	[[[peri]N ll]N ós]A	punxegut (<i>punxa</i> N + <i>agut</i> A)	[[punx]N + [egut]A]A
perjudicat (pp <i>præ, ius</i> N + <i>dico</i> V)	[[per [[ju]N + [dic]V]V a]V t]A	puta (<i>*puttus</i> A)	[puta]A
personal (<i>persōna</i> N)	[[person]N al]A	quotidià (<i>quotus</i> ADV + <i>dies</i> N)	[[[quoti]ADV + [di]N]ADV à]A
pesat (<i>pendo</i> > <i>penso</i> V)	[[[pes]V a]V t]A	racial (<i>race</i> N)	[[raci]N al]A
petit (<i>*pittitu</i> A)	[petit]A	racional (<i>ratio</i> N)	[[racion]N al]A
pitjor (cp <i>malus</i> A)	[[pitj]A (i)or]A	racista (<i>raça</i> N)	[[rac]N ista]A
plàcid (<i>plāco</i> V)	[[plàc]V id]A	raonable (<i>raó</i> N)	[[[raon]N a]V ble]A
plantat (<i>planto</i> V)	[[[plant]V a]V t]A	rapat (<i>*hrapōn</i> V)	[[[rap]V a]V t]A
plantejat (planta N)	[[[plant]N ej]V a]V t]A	ràpid (<i>rapio</i> V)	[[ràp]V id]A
plàstic (<i>πλάσσω</i> V)	[[[plàs]V t]N ic]A	rar (<i>rārus</i> A)	[rar]A
ple (<i>plēnus</i> A)	[ple]A	raro (<i>rārus</i> A)	[raro]A
plegat (<i>plico</i> V)	[[[pleg]V a]V t]A	real (<i>res</i> N)	[[re]N al]A
plorós (plorar V)	[[[plor]V]N ós]A	rebotat (<i>re, *botan</i> V)	[[re [bot]V a]V t]A
pobre (<i>pauper</i> A)	[pobre]A	rebregat (<i>re, plīco</i> > <i>reblegar</i> V)	[[re [breg]V a]V t]A

rebut (<i>re, capio > recipio</i> v)	[[re [(ca)b]v u]v t]A	social (<i>socius</i> N)	[[soci]N al]A
rebutjat (* <i>re, pēs</i> N> <i>repudio</i> v)	[[re [butj]N a]v t]A	socioeconòmic (<i>oíkon+vémw</i> N)	[[[socio]N + [eco]N + [nòm]N]N ic]A
reduït (<i>re, dūco</i> v)	[[re [du]v i]v t]A	socràtic (<i>Sócrates</i> N)	[[sòcrat]N ic]A
reflectit (<i>re, flecto</i> v)	[[re [flect]v i]v t]A	sol (<i>sōlus</i> A)	[sol]A
reflexat (pp <i>re, flecto</i> v)	[[re [flex]v a]v t]A	solidari (<i>solidus</i> A)	[[solid]A ari]A
regular (<i>rēgula</i> N)	[[[regul]N a]v t]A	somniador (<i>somnio</i> v)	[[[somni]v a]v dor]A
relacionat (pp <i>re, fero</i> v)	[[[[re [laci]v]v on]N a]v t]A	sorprenent (sobre, prendre v)	[[sor [pren]v e]v nt]A
relatiu (pp <i>re, fero</i> v)	[[re [la]v]v tiu]A	sorprès (sobre, prendre v)	[[sor [prè]v]v s]A
religiós (<i>re, ligo</i> v)	[[re [ligi]v]N ós]A	sospitós (<i>sub, specto</i> v)	[[so [spit]v]v ós]A
renovador (<i>re, novus</i> A)	[[re [nov]A a]v dor]A	sotmès (pps <i>sub, mitto</i> v)	[[sot [mè]v]v s]A
repartit (<i>re, partir</i> v)	[[re [part]v i]v t]A	subjecte (pp <i>sub, iacio</i> v)	[[sub [ject]v]v e]A
representatiu (pp <i>re, præ, sum</i> v)	[[re [pre [sent]v]v a]v tiu]A	subtil (<i>sub, tela</i> N)	[sub [til]N]A
reproduït (<i>re, pro, dūco</i> v)	[[re [pro [du]v]v i]v t]A	suelto (pp <i>solvo</i> v)	[[suel]v to]A
resignat (<i>re, signo</i> N)	[[re [sign]N a]v t]A	suficient (ppr <i>sub, facio</i> v)	[[su [fici]v e]v nt]A
resistent (ppr <i>re, sisto</i> v)	[[re [sist]v e]v nt]A	superat (<i>supero</i> v)	[[[super]v a]v t]A
respectat (pp <i>re, specio</i> v)	[[re [spect]v a]v t]A	superbaix (super, baix A)	[super [baix]A]A
respectuós (<i>re, specio</i> v)	[[re [spect]v]v -u-ós]A	superdotat (super, dotar v)	[super [[[dot]v a]v t]A]A
responsable (pp <i>re, spondeo</i> v)	[[re [spons]v a]v ble]A	superficial (<i>super, facies</i> N)	[[super [fici]N]N al]A
resumit (<i>re, sub, emo</i> v)	[[re [su [m]v]v i]v t]A	superior (<i>super</i> PR>CP <i>superus</i> A)	[[[super]PR (us)]A ior]A
revés (pp <i>re, verto</i> v)	[[re [vé]v]v s]A	tallat (<i>talĕa</i> N)	[[[tall]N a]v t]A
ric (<i>reiks</i> A)	[ric]A	tancat (* <i>tanko</i> v)	[[[tanc]v a]v t]A
ridícul (<i>rīdeo</i> v)	[[ridi]v cul]A	tecnificat (<i>τέχνη</i> N + <i>facio</i> v)	[[[tecn]N + [fic]v a]v t]A
ros (<i>russus</i> A)	[ros]A	telefònic (<i>τῆλε</i> ADV + <i>φωνή</i> N)	[[[tele]ADV + [fòn]N]N ic]A
sacrificat (<i>sacer</i> N + <i>facio</i> v)	[[[sacri]N + [fic]v a]v t]A	tendent (ppr <i>tendo</i> v)	[[[tend]v e]v nt]A
satisfactori (<i>satis</i> ADV + pp <i>facio</i> v)	[[[satis]ADV + [fac]v]v tori]A	terrible (<i>terreo</i> v)	[[[terr]v i]v ble]A
secret (pp <i>se, cerno</i> v)	[[se [cre]v]v t]A	tímid (<i>timeo</i> v)	[[tími]v d]A
secundari (pp <i>sequor</i> v)	[[[secu]v nd]N ari]A	tip (<i>tibar</i> v)	[[tip]v]A
següent (ppr <i>sequor</i> v)	[[[segü]v e]v nt]A	típic (<i>τύπος</i> N)	[[típ]N ic]A
seguit (<i>sequor</i> v)	[[[segu]v i]v t]A	tirat (* <i>tīro</i> v)	[[[tir]v a]v t]A
segur (<i>se, cūra</i> N)	[se [gur]N]A	tocat (* <i>tocco</i> v)	[[[toc]v a]v t]A
selectiu (pp <i>se, lego</i> v)	[[se [lect]v]v (t)iu]A	tolerant (ppr <i>tolero</i> v)	[[[toler]v a]v nt]A
semblant (<i>similis</i> A)	[[[sembl]A a]v nt]A	tontet (<i>tonto</i> A)	[tont]A et]A
sencer (<i>sem, cresco</i> v)	[sen [cer]v]A	tonto (<i>tonto</i> A)	[tonto]A
sensible (pp <i>sentio</i> v)	[[[sens]v i]v ble]A	tope (* <i>top</i> N)	[[top]N e]A
sentat (ppr <i>sedeo</i> >* <i>sedento</i> v)	[[[sent]v a]v t]A	total (<i>tōtus</i> N)	[[tot]N al]A
senzill (dm <i>sīngŭlus</i> > <i>sencillo</i> A)	[senzi]A II]A	tou (<i>tōfus</i> A)	[tou]A
separador (<i>se, paro</i> v)	[[se [par]v a]v dor]A	tractat (<i>tracto</i> v)	[[[tract]v a]v t]A
separat (<i>se, paro</i> v)	[[se [par]v a]v t]A	tradicional (<i>trans, do</i> v)	[[[tra [dic]v i]v on]N al]A
serio (<i>serĭus</i> A)	[serio]A	tranquil (* <i>trans, quies</i> N)	[tran [quil]N]A
seriós (<i>serĭus</i> A)	[[seri]A ós]A	tranquilo (* <i>trans, quies</i> N)	[tran [quilo]N]A
sever (* <i>se, vērus</i> A)	[se [ver]A]A	traumàtic (<i>τραῦμα</i> N)	[[traumàt]N ic]A
significatiu (<i>signus</i> N + pp <i>facio</i> v)	[[[signi]N + [fic]v a]v tiu]A	trencat (* <i>trenco</i> v)	[[[trenc]v a]v t]A
similar (<i>similis</i> A)	[[simil]A ar]A	trist (<i>tristis</i> A)	[trist]A
simpàtic (<i>σύν, πάθος</i> N)	[[sim [pàt]N]N ic]A	trivial (<i>tri</i> A + <i>viā</i> N)	[[[tri]A + [vi]N]N al]A
simple (<i>sem, pp plecto</i> v)	[sim [ple]v]A	únic (<i>unus</i> N)	[[ún]N ic]A
sistemàtic (<i>σύν, ἴσθημι</i> v)	[[[si [ste]v]v màt]N ic]A	unit (<i>unus</i> N)	[[[un]N i]v t]A
situat (<i>situs</i> N)	[[[situ]N a]v t]A	universal (<i>unus, pp verto</i> v)	[[[uni]A + [vers]v]N al]A
sobrehumà (sobre, humà A)	[sobre [[hum]N à]A]A	universitari (<i>unus, pp verto</i> v)	[[[[uni]A + [vers]v]N it]N ari]A
sobtat (pp <i>sub, eo</i> v)	[[sob [t]v a]v t]A	urbà (<i>urbs</i> N)	[[urb]N à]A
sociable (<i>socius</i> N)	[[[soci]N a]v ble]A	útil (<i>utor</i> v)	[[út]v il]A

utòpic (<i>oú</i> _{ADV} + <i>τοπος</i> _N)	[[[u] _{ADV} + [tòp] _N] _N ic] _A	visceral (<i>viscus</i> _N)	[[viscer] _N al] _A
valent (ppr <i>valeo</i> _V)	[[[val] _V e] _V nt] _A	viscut (<i>vīvo</i> _V)	[[[visc] _V u] _V t] _A
vàlid (<i>valeo</i> _V)	[[[vəl] _V id] _A	vist (<i>video</i> _V)	[[vis] _V t] _A
valorat (<i>valeo</i> _V)	[[[[val] _V or] _N a] _V t] _A	visual (pp <i>video</i> _V)	[[[vis] _V u] _N al] _A
variable (<i>varius</i> _A)	[[[vari] _A a] _V ble] _A	viu (<i>vīvo</i> _A)	[[vi] _V u] _A
variat (<i>varius</i> _A)	[[[vari] _A a] _V t] _A	xacrós (<i>aččakká</i> _N > <i>achaque</i> _N)	[[xacr] _N ós] _A
vell (dm <i>vetus</i> _N)	[[ve] _N ll] _A	xafarder (<i>safareig</i> _N > <i>xafaretger</i> _N)	[[xafard] _N er] _A
venjatiu (pp <i>vindico</i> _V)	[[[venj] _V a] _V tiu] _A	xerraire (<i>xerrar</i> _V)	[[xerr] _V aire] _A
verd (<i>viridis</i> _A)	[verd] _A	xinès (Xina _N)	[[xin] _N ès] _A
vergonyós (<i>vero</i> _V > <i>verecundia</i> _N)	[[[ver] _V gony] _N ós] _A	xivato (<i>givar</i> _V > <i>chivar</i> _V)	[[xiv] _V ato] _A
vermell (dm <i>vermis</i> _N)	[[verme] _N ll] _A	xop (<i>xopar</i> _V)	[[xop] _V] _A
vestit (<i>vestio</i> _V)	[[[vest] _V i] _V t] _A	xulillo (<i>šúlo</i> _A > <i>chulo</i> _A)	[[xul] _A illo] _A
vigilant (<i>vigil</i> _N)	[[[vigil] _N a] _V nt] _A	xulo (<i>šúlo</i> _A > <i>chulo</i> _A)	[xulo] _A
vigilat (<i>vigil</i> _N)	[[[vigil] _N a] _V t] _A	xungo (<i>chungo</i> _A)	[xungo] _A
violent (<i>vis</i> _N > ppr <i>violo</i> _V)	[[[viol] _V e] _V nt] _A		

LLEGENDA (segmentació diacrònica)

castellanismes	pp = part. passat	(n) = fonema desaparegut	V = Verb
l·latínismes (stem inexistent en català)	ppr = part. present	* = etimologia incerta	N = Nom
hel·lenismes	pps = part. passiu	[[xx] + [xx]] = compost	A = Adjectiu
comp. heterogenis llatí-grec	dm = diminutiu	xxx = past participle stem	P = Pronom
gal·licismes	cp = comparatiu		ADV = Adverbi
anglicismes	sp = superlatiu		PR = Preposició
germanismes			I = Interjecció
celtismes			

6.3. Segmentació sincrònica

abandonat (abandonar _v)	[[[abandon] _v a] _v t] _A	arquejat (arc _N)	[[[arqu] _N ej] _v a] _v t] _A
abocat (boca _N)	[[a [boc] _N a] _v t] _A	arquetípic (<i>arque</i> _A + <i>tip</i> _N)	[[[arque] _A + [típ] _N] _N ic] _A
absolut (absolut _A)	[absolut] _A	arreglat (regla _N)	[[a [rregl] _N a] _v t] _A
absurd (absurd _A)	[absurd] _A	arrelat (arrel _N)	[[[arrel] _N a] _v t] _A
acabat (acabar _v)	[[[acab] _v a] _v t] _A	asqueroso (asco _N)	[[asquer] _N oso] _A
acadèmic (acadèmia _N)	[[acadèm] _N ic] _A	assegut (seure _v)	[[a [sse-g] _v u] _v t] _A
accelerat (accelerar _v)	[[[acceler] _v a] _v t] _A	assentat (<i>sentar</i> _v)	[[a [ssent] _v a] _v t] _A
acceptat (acceptar _v)	[[[accept] _v a] _v t] _A	atent (atent _A)	[atent] _A
acompanyat (company _N)	[[a [company] _N a] _v t] _A	atès (atendre _v)	[[atè] _v s] _A
acostumat (costum _N)	[[a [costum] _N a] _v t] _A	atlètic (atleta _N)	[[atlèt] _N ic] _A
actual (actual _A)	[actual] _A	atrassat (<i>atrás</i> _{ADV})	[[[atrass] _{ADV} a] _v t] _A
adaptat (adaptar _v)	[[[adapt] _v a] _v t] _A	autèntic (autèntic _A)	[autèntic] _A
adequat (adequar _v)	[[[adequ] _v a] _v t] _A	autista (autista _A)	[autista] _A
adient (dir _v)	[[a [di] _v e] _v nt] _A	automòbil (<i>auto</i> _P + <i>mòbil</i> _A)	[[auto] _P + [mòbil] _A] _A
administratiu (administrar _v)	[[[administr] _v a] _v tiu] _A	autònom (<i>auto</i> _P + <i>nom</i> _N)	[[autò] _P + [nom] _N] _A
admissible (admetre _v)	[[[admiss] _v i] _v ble] _A	avançat (avançar _v)	[[[avanç] _v a] _v t] _A
adolescent (adolescent _A)	[adolescent] _A	avergonyit (vergonya _N)	[[a [vergony] _N i] _v t] _A
adquisitiu (adquirir _v)	[[[adquis] _v i] _v tiu] _A	avesat (avesar _v)	[[[aves] _v a] _v t] _A
adult (adult _A)	[adult] _A	avorrit (avorrir _v)	[[[avorr] _v i] _v t] _A
afectat (afectar _v)	[[[afect] _v a] _v t] _A	baix (baix _A)	[baix] _A
afirmatiu (afirmar _v)	[[[afirm] _v a] _v tiu] _A	baixet (baix _A)	[[baix] _A et] _A
agosarat (gosar _v)	[[a [gosar] _v a] _v t] _A	barroer (barroer _A)	[barroer] _A
agradable (grat _N)	[[a [grad] _N a] _v ble] _A	barrut (barra _N)	[[barr] _N ut] _A
agraït (agrair _v)	[[[agra] _v i] _v t] _A	basat (base _N)	[[[bas] _N a] _v t] _A
agressiu (agressiu _A)	[agressiu] _A	bàsic (base _N)	[[bàs] _N ic] _A
aïllat (illa _N)	[[a [ill] _N a] _v t] _A	bast (bastar _v)	[[bast] _v] _A
aixecat (aixecar _v)	[[[aixec] _v a] _v t] _A	bavat (bava _N)	[[[bav] _N a] _v t] _A
alegre (alegre _A)	[alegre] _A	bellíssim (bell _A)	[[bell] _A íssim] _A
allotjat (llotja _N)	[[a [llotj] _N a] _v t] _A	benestant (ben _{ADV} + estar _v)	[[[ben] _{ADV} + [[est] _v a] _v] _N nt] _A
allunyat (lluny _{ADV})	[[a [lluny] _{ADV} a] _v t] _A	bèstia (bèstia _N)	[bèstia] _A
alt (alt _A)	[alt] _A	blanc (blanc _A)	[blanc] _A
alternatiu (alternar _v)	[[[altern] _v a] _v tiu] _A	blau (blau _A)	[blau] _A
amable (amable _A)	[amable] _A	bo (bo _A)	[bo] _A
amagat (amagar _v)	[[[amag] _v a] _v t] _A	bocabadat (boca _N + badar _v)	[[[boca] _N + [bad] _v a] _v t] _A
amè (amè _A)	[amè] _A	brètol (brètol _A)	[brètol] _A
amic (amic _A)	[amic] _A	breu (breu _A)	[breu] _A
ampli (ampliar _v)	[[ampli] _v] _A	brillant (brillar _v)	[[[brill] _v a] _v nt] _A
angoixat (angoixa _N)	[[[angoix] _N a] _v t] _A	bromista (broma _N)	[[brom] _N ista] _A
animal (animal _N)	[animal] _A	brut (brut _A)	[brut] _A
anterior (anterior _A)	[anterior] _A	brutal (brutal _A)	[brutal] _A
antic (antic _A)	[antic] _A	cabrejat (cabra _N)	[[[cabr] _N ej] _v a] _v t] _A
antipàtic (antipatia _N)	[[antipàt] _N ic] _A	cabrón (<i>cabra</i> _N)	[[cabr] _N ón] _A
aparegut (aparèixer _v)	[[[apare-g] _v u] _v t] _A	calladet (callar _v)	[[[call] _v a] _v d] _A et] _A
aparent (*aparer _v /aparèixer _v)	[[[apar] _v e] _v nt] _A	callat (callar _v)	[[[call] _v a] _v t] _A
apartat (part _N)	[[a [part] _N a] _v t] _A	cansat (cansar _v)	[[[cans] _v a] _v t] _A
apreciat (apreciar _v)	[[[apreci] _v a] _v t] _A	canviant (canviar _v)	[[[canvi] _v a] _v nt] _A
apropiat (propi _A)	[[a [propi] _A a] _v t] _A	capaç (capaç _A)	[capaç] _A
aprovat (aprovar _v)	[[[aprov] _v a] _v t] _A	capacitat (capaç _A)	[[[capac] _A it] _v a] _v t] _A
apuntat (punt _N)	[[a [punt] _N a] _v t] _A	caradura (cara _N + dura _A)	[[cara] _N + [dura] _A] _A
arbitrari (àrbitre _N)	[[arbitr] _N ari] _A	carregadíssim (carregar _v)	[[[carreg] _v a] _v d] _A íssim] _A

carregat (carregar _V)	[[[carreg] _V a] _V t] _A	controlat (control _N)	[[[control] _N a] _V t] _A
carroñero (<i>carroña</i> _N)	[[carroñ] _N ero] _A	convençut (convèncer _V)	[[[convenç] _V u] _V t] _A
castigat (castigar _V)	[[[castig] _V a] _V t] _A	convenient (convenient _A)	[convenient] _A
català (Catalunya _N)	[[catal] _N à] _A	copiat (còpia _N)	[[[copi] _N a] _V t] _A
catalogat (catàleg _N)	[[[catalog] _N a] _V t] _A	coquet (coqueta _A)	[coquet] _A
categoritzat (categoria _N)	[[[[categor] _N itz] _V a] _V t] _A	corprès (cor _N + prendre _V)	[[[cor] _N + [prè] _V] _V s] _A
catòlic (catòlic _A)	[catòlic] _A	correcte (correcte _A)	[correcte] _A
causat (causar _V)	[[[caus] _V a] _V t] _A	corregit (corregir _V)	[[[correg] _V i] _V t] _A
censurable (censura _N)	[[[censur] _N a] _V ble] _A	corrent (córrer _V)	[[[corr] _V e] _V nt] _A
cenyit (cenyir _V)	[[[ceny] _V i] _V t] _A	cosit (cosir _V)	[[[cos] _V i] _V t] _A
cerebral (cerebral _A)	[cerebral] _A	cregutet (creure _V)	[[[[cre-g] _V u] _V d] _A et] _A
cert (cert _A)	[cert] _A	creixent (crèixer _V)	[[[creix] _V e] _V nt] _A
chulo (<i>chulo</i> _A)	[chulo] _A	cremat (cremar _V)	[[[crem] _V a] _V t] _A
citat (citar _V)	[[[cit] _V a] _V t] _A	cridat (cridar _V)	[[[crid] _V a] _V t] _A
clar (clar _A)	[clar] _A	crític (crític _A)	[crític] _A
clàssic (clàssic _A)	[clàssic] _A	cru (cru _A)	[cru] _A
clau (clau _N)	[clau] _N	cruel (cruel _A)	[cruel] _A
cleptòman (<i>clepto</i> _V + <i>mania</i> _N)	[[cleptò] _V + [man] _N] _A	cruent (cruent _A)	[cruent] _A
coherent (coherent _V)	[coherent] _A	culpable (culpar _V)	[[[culp] _V a] _V ble] _A
cohesionat (cohesió _N)	[[[cohesion] _N a] _V t] _A	curiós (curiós _A)	[curiós] _A
col·lectiu (col·lectiu _A)	[col·lectiu] _A	curt (curt _A)	[curt] _A
còmode (còmode _A)	[còmode] _A	dèbil (dèbil _A)	[dèbil] _A
comparat (comparar _V)	[[[compar] _V a] _V t] _A	deformat (deformar _V)	[[[deform] _V a] _V t] _A
comparatiu (comparar _V)	[[[compar] _V a] _V tiu] _A	degut (deure _V)	[[[deg] _V u] _V t] _A
compartit (compartir _V)	[[[compart] _V i] _V t] _A	delicat (delicat _A)	[delicat] _A
competitiu (competir _V)	[[[compet] _V i] _V tiu] _A	demacrat (demacrar _V)	[[[demacr] _V a] _V t] _A
complet (complet _A)	[complet] _A	depenent (dependre _V)	[[[depen] _V e] _V nt] _A
complex (complex _A)	[complex] _A	depressiu (depressiu _A)	[depressiu] _A
complicat (complicar _V)	[[[complic] _V a] _V t] _A	desagradable (grat _N)	[[des [a [grad] _N] _V a] _V ble] _A
comprensible (comprensible _A)	[comprensible] _A	desapercebut (percebre _V)	[des [[a [perceb] _V u] _V t] _A] _A
comprensiu (comprensiu _A)	[comprensiu] _A	desautoritzat (autor _N)	[[des [[autor] _N itz] _V a] _V t] _A
compprès (comprendre _V)	[[comprè] _V s] _A	desbordat (borda _N)	[[des [bord] _N a] _V t] _A
comú (comú _A)	[comú] _A	descarat (cara _N)	[[des [car] _N a] _V t] _A
concertat (concertar _V)	[[[concert] _V a] _V t] _A	descerebrat (<i>cerebro</i> _N)	[[des [cerebr] _N a] _V t] _A
concret (concret _A)	[concret] _A	descompensat (compensar _V)	[[des [compens] _V a] _V t] _A
confiat (fiar _V)	[[con [fi] _V a] _V t] _A	desconegut (conèixer _V)	[[des [cone-g] _V u] _V t] _A
conflictiu (conflictiu _A)	[conflictiu] _A	desconnectat (connectar _V)	[[des [connect] _V a] _V t] _A
conforme (conforme _A)	[conforme] _A	descontent (content _A)	[des [content] _A] _A
conjunt (conjunt _A)	[conjunt] _A	descriu (descriure _V)	[[[descr] _V i] _V t] _A
connectat (connectar _V)	[[[connect] _V a] _V t] _A	desencoratjat (cor _N)	[[des [en [[cor] _N atj] _N] _V a] _V t] _A
conscient (conscient _A)	[conscient] _A	desesperant (esperar _V)	[[des [esper] _V a] _V nt] _A
consentit (consentir _V)	[[[consent] _V i] _V t] _A	desestabilitzat (estable _A)	[[des [[estabil] _A itz] _V a] _V t] _A
conseqüent (conseqüent _A)	[conseqüent] _A	desestructurat (estructura _N)	[des [[[estructur] _N a] _V t] _A] _A
considerat (considerar _V)	[[[consider] _V a] _V t] _A	desfasat (fase _N)	[[des [fas] _N a] _V t] _A
constant (constar _V)	[[[const] _V a] _V nt] _A	desgraciat (gràcia _N)	[[[des [graci] _N] _N a] _V t] _A
consternat (consternar _V)	[[[constern] _V a] _V t] _A	deshonest (honest _A)	[des [honest] _A] _A
contat (contar _V)	[[[cont] _V a] _V t] _A	deshumanitzat (home _N)	[[des [[[hum] _N an] _A itz] _V a] _V t] _A
content (content _A)	[content] _A	desitjat (desig _N)	[[[desit] _N a] _V t] _A
continu (continu _A)	[continu] _A	deslligat (lligar _V)	[[des [llig] _V a] _V t] _A
contrari (contra _{PR})	[[contr] _{PR} ari] _A	desmotivats (motiu _A)	[[des [motiv] _A a] _V t] _A

desorientat (orient _N)	[[des [orient] _N a] _V t] _A	enemic (amic _A)	[en [emic] _A] _A
despenjat (penjar _V)	[[des [penj] _V a] _V t] _A	enfadat (enfadar _V)	[[[enfad] _V a] _V t] _A
desplaçat (plaçar _V)	[[des [plaç] _V a] _V t] _A	enganxat (ganxo _N)	[[en [ganx] _N a] _V t] _A
desquiciat (<i>quicio</i> _N)	[[des [quici] _N a] _V t] _A	enregistrat (registre _N)	[[en [registr] _N a] _V t] _A
destructor (destructor _A)	[destructor] _A	enrotllat (rotlle _N)	[[en [rotll] _N a] _V t] _A
determinat (determinar _V)	[[[determin] _V a] _V t] _A	ensenyat (senya _N)	[[en [seny] _N a] _V t] _A
diari (dia _N)	[[di] _N ari] _A	entremaliat (entre _{PR} + malea _N)	[[entre] _{PR} + [[mali] _N at] _A] _A
dictatorial (dictar _V)	[[[[dict] _V a] _V tor] _N -i-a] _A	entrenat (entrenar _V)	[[[entren] _V a] _V t] _A
diferent (diferent _A)	[diferent] _A	equivocat (equivocar _V)	[[[equivoc] _V a] _V t] _A
difícil (difícil _A)	[difícil] _A	escàs (escàs _A)	[escàs] _A
difícilíssim (difícil _A)	[[difícil] _A íssim] _A	escolar (escola _N)	[[[escol] _N ar] _A
difús (difús _A)	[difús] _A	escolaritzat (escola _N)	[[[[[escol] _N ar] a] itz] _V a] _V t] _A
directe (directe _A)	[directe] _A	escrit (escriure _V)	[[[escri] _V i] _V t] _A
dirigit (dirigir _V)	[[[dirig] _V i] _V t] _A	esmentat (ment _N)	[[[es [ment] _N a] _V t] _A
disciplinari (disciplina _N)	[[disciplin] _N ari] _A	espantat (espantar _V)	[[[espant] _V a] _V t] _A
discriminat (discriminar _V)	[[[discrimin] _V a] _V t] _A	espanyol (Espanya _N)	[[[espany] _N ol] _A
discutible (discutir _V)	[[[discut] _V i] _V ble] _A	espatllat (espatlla _N)	[[[espatll] _N a] _V t] _A
distribuït (distribuir _V)	[[[distribu] _V i] _V t] _A	especial (espècie _N)	[[[especi] _N al] _A
dit (dir _V)	[[di] _V t] _A	espectacular (espectacle _N)	[[[espectacul] _N ar] _A
divers (divers _A)	[divers] _A	esperat (esperar _V)	[[[esper] _V a] _V t] _A
divertit (divertir _V)	[[[divert] _V i] _V t] _A	espontani (espontani _A)	[espontani] _A
divinitzat (diví _A)	[[[[divin] _A itz] _V a] _V t] _A	esportiu (esport _N)	[[[esport] _N iu] _A
docent (docent _A)	[docent] _A	estable (estar _V)	[[[est] _V a] _V ble] _A
doctrinari (doctrina _N)	[[doctrin] _N ari] _A	establert (establir _V)	[[[establ] _V e] _V -r-t] _A
dolent (dolent _A)	[dolent] _A	estès (estendre _V)	[[[estè] _V s] _A
donat (donar _V)	[[[don] _V a] _V t] _A	estimulant (estimular _V)	[[[estimul] _V a] _V nt] _A
dràstic (dràstic _A)	[dràstic] _A	estranger (estranger _A)	[estranger] _A
dret (dret _A)	[dret] _A	estrany (extrany _A)	[estrany] _A
dubtoset (dubte _N)	[[[dubt] _N os] _A et] _A	estressat (estrès _N)	[[[estress] _N a] _V t] _A
dur (dur _A)	[dur] _A	estricte (estricte _A)	[estricte] _A
econòmic (<i>eco</i> _N + <i>nomia</i> _N)	[[[eco] _N + [nòm] _V] _N ic] _A	estúpid (estúpid _A)	[estúpid] _A
edificant (edificar _V)	[[[edific] _V a] _V nt] _A	esvalotat (esvalotar _V)	[[[esvalot] _V a] _V t] _A
educacional (educar _V)	[[[[educ] _V a] _V cion] _N al] _A	esverat (esverar _V)	[[[esver] _V a] _V t] _A
educat (educar _V)	[[[educ] _V a] _V t] _A	ètic (ètic _N)	[ètic] _A
educatiu (educar _V)	[[[educ] _V a] _V tiu] _A	europèu (Europa _N)	[[[europ] _N eu] _A
efectista (efecte _N)	[[[efect] _N ista] _A	evident (evident _A)	[evident] _A
eficient (eficient _A)	[eficient] _A	exacte (exacte _A)	[exacte] _A
egocèntric (<i>ego</i> _P + <i>cèntric</i> _A)	[[[ego] _P + [[cènt] _N ic] _A] _A	exagerat (exagerar _V)	[[[exager] _V a] _V t] _A
egoista (<i>ego</i> _P)	[[[ego] _P ista] _A] _A	exaltat (exaltar _V)	[[[exalt] _V a] _V t] _A
eixerit (eixerit _A)	[eixerit] _A	excel·lent (excel·lent _A)	[excel·lent] _A
elevadíssim (elevant _V)	[[[[[elev] _V a] _V d] _A íssim] _A	excepcional (excepció _N)	[[[excepcion] _N al] _A
elevat (elevant _V)	[[[elev] _V a] _V t] _A	exclòs (excloure _V)	[[[exclò] _V s] _A
embadalit (badat _A > badal _A)	[[em [[bad] _V a] _V l] _A i] _V t] _A	excusable (excusar _V)	[[[excus] _V a] _V ble] _A
emocionat (emoció _N)	[[[emocion] _N a] _V t] _A	expectant (expectar _V)	[[[expect] _V a] _V nt] _A
empipador (pipa _N)	[[em [pip] _N a] _V dor] _A	expectatiu (expectar _V)	[[[expect] _V a] _V tiu] _A
empipat (pipa _N)	[[em [pip] _N a] _V t] _A	explicat (explicar _V)	[[[explic] _V a] _V t] _A
empollón (<i>pollo</i> _N)	[[em [poll] _N] _V ón] _A	explícit (explícit _A)	[explícit] _A
emprenyat (prenys _A)	[[em [preny] _A a] _V t] _A	exposat (exposar _V)	[[[expos] _V a] _V t] _A
encallat (call _N)	[[en [call] _N a] _V t] _A	expressat (expressar _V)	[[[express] _V a] _V t] _A
enconstipat (constipar _V)	[[en [constip] _V a] _V t] _A	expulsat (expulsar _V)	[[[expuls] _V a] _V t] _A

exterior (exterior _A)	[exterior] _A	hàbil (hàbil _A)	[hàbil] _A
extern (extern _A)	[extern] _A	habitual (habitual _A)	[habitual] _A
extra (extra _A)	[extra] _A	habituat (habituat _V)	[[[habitu] _V a] _V t] _A
extraordinari (ordinari _A)	[extra [ordinari] _A] _A	happy (happy _A)	[happy] _A
fàcil (fàcil _A)	[fàcil] _A	hipòcrita (hipòcrita _A)	[hipòcrita] _A
fals (fals _A)	[fals] _A	hipotètic (hipotètic _A)	[hipotètic] _A
familiar (família _N)	[[famili] _N ar] _A	histèric (histèric _A)	[histèric] _A
famós (fama _N)	[[fam] _N ós] _A	honest (honest _A)	[honest] _A
fantàstic (fantàstic _A)	[fantàstic] _A	horrorós (horror _N)	[[horror] _N ós] _A
fart (fart _A)	[fart] _A	humà (home _N)	[[hum] _N à] _A
fastigós (fàstic _N)	[[fastig] _N ós] _A	humiliat (humiliar _V)	[[[humili] _V a] _V t] _A
fatal (fatal _A)	[fatal] _A	ideal (idea _N)	[[ide] _N al] _A
feble (feble _A)	[feble] _A	ideològic (ideo _N + logia _N)	[[[ideo] _N + [lòg] _N] _N ic] _A
feliç (feliç _A)	[feliç] _A	ignorant (ignorar _V)	[[[ignor] _V a] _V nt] _A
ferm (ferm _A)	[ferm] _A	igual (igual _A)	[igual] _A
fet (fer _V)	[[fe] _V t] _A	il·legible (llegir _V)	[il· [[leg] _V i] _V ble] _A] _A
fi (fi _A)	[fi] _A	il·limitat (limitar _V)	[il· [[limit] _V a] _V t] _A] _A
fidel (fidel _A)	[fidel] _A	il·lògic (lògic _A)	[il· [lògic] _A] _A
final (fi _N)	[[fin] _N al] _A	imaginari (imaginar _V)	[[imagin] _V ari] _A
físic (físic _A)	[físic] _A	imaginatiu (imaginar _V)	[[[imagin] _V a] _V tiu] _A
fitxat (fitxa _N)	[[[fitx] _N a] _V t] _A	imbècil (imbècil _N)	[imbècil] _A
flexible (flexible _A)	[flexible] _A	immediat (mediat _A)	[im [mediat] _A] _A
fluix (fluix _A)	[fluix] _A	immers (immers _A)	[immers] _A
fonamental (fonament _N)	[[fonament] _N al] _A	immune (immune _A)	[immune] _A
formal (forma _N)	[[form] _N al] _A	implicat (implicar _V)	[[[implic] _V a] _V t] _A
format (formar _V)	[[[form] _V a] _V t] _A	important (importar _V)	[[[import] _V a] _V nt] _A
fort (fort _A)	[fort] _A	importantíssim (importar _V)	[[[import] _V a] _V nt] _A íssim] _A
fotut (fotre _V)	[[[fot] _V u] _V t] _A	impossible (possible _A)	[im [possible] _A] _A
fracassat (fracassar _V)	[[[fracass] _V a] _V t] _A	imprescindible (prescindir _V)	[im [[prescind] _V i] _V ble] _A] _A
fred (fred _A)	[fred] _A	impressionant (impressió _N)	[[[impression] _N a] _V nt] _A
freqüent (freqüent _A)	[freqüent] _A	impune (impune _A)	[impune] _A
frustrat (frustrar _V)	[[[frustr] _V a] _V t] _A	inadmissible (admetre _V)	[in [[admiss] _V i] _V ble] _A] _A
general (general _A)	[general] _A	incapaç (capaç _A)	[in [capaç] _A] _A
generalitzat (general _A)	[[[general] _A itz] _V a] _V t] _A	inclòs (cloure _V)	[[in [clò] _V] _V s] _A
generós (generós _A)	[generós] _A	incòmode (còmode _A)	[in [còmode] _A] _A
genial (geni _N)	[[geni] _N al] _A	inconscient (conscient _A)	[in [conscient] _A] _A
girat (gir _N)	[[[gir] _N a] _V t] _A	incontrolat (control _N)	[in [[control] _N a] _V t] _A] _A
global (globus _N)	[[glob] _N al] _A	incorrecte (correcte _A)	[in [correcte] _A] _A
gordet (gordo _A)	[[gord] _A et] _A	increïble (creure _V)	[in [[cre] _V i] _V ble] _A] _A
gordo (gordo _A)	[gordo] _A	indefens (indefens _A)	[indefens] _A
graciós (gràcia _N)	[[graci] _N ós] _A	indiferent (diferent _A)	[in [diferent] _A] _A
gran (gran _A)	[gran] _A	indignat (indignar _V)	[[[indign] _V a] _V t] _A
gras (gras _A)	[gras] _A	individual (individu _N)	[[individu] _N al] _A
grassonet (gras _A)	[[[grass] _A on] _A et] _A	individualitzat (individu _N)	[[[[[individu] _N al] _A itz] _V a] _V t] _A
greu (greu _A)	[greu] _A	inestable (estar _V)	[in [[est] _V a] _V ble] _A] _A
gros (gros _A)	[gros] _A	inevitable (evitar _V)	[in [[evit] _V a] _V ble] _A] _A
gruixut (gruix _N)	[[gruix] _N ut] _A	inexplicable (explicar _V)	[in [[explic] _V a] _V ble] _A] _A
grupal (grupo _N)	[[grup] _N al] _A	infantil (infant _N)	[[infant] _N il] _A
guai (guai _I)	[guai] _A	inferior (inferior _A)	[inferior] _A
guapo (guapo _A)	[guapo] _A	influenciat (influència _N)	[[[influenci] _N a] _V t] _A

influint (influir _v)	[[[influ] _v i] _v t] _A	lligat (lligar _v)	[[[llig] _v a] _v t] _A
informal (forma _N)	[in [[form] _N al] _A] _A	lliure (lliure _A)	[lliure] _A
ingovernable (governar _v)	[in [[[govern] _v a] _v ble] _A] _A	llogat (lloc _N)	[[[llog] _N a] _v t] _A
ingressat (ingrés _N)	[[[ingress] _N a] _v t] _A	llunyà (lluny _{ADV})	[[lluny] _{ADV} à] _A
inherent (inherent _A)	[inherent] _A	lògic (lògic _A)	[lògic] _A
inhumà (home _N)	[in [[hum] _N à] _A] _A	maco (<i>majo</i> _A)	[maco] _A
injust (just _A)	[in [just] _A] _A	madur (madur _A)	[madur] _A
innat (innat _A)	[innat] _A	magnífic (magnífic _A)	[magnífic] _A
innocent (innocent _A)	[innocent] _A	major (major _A)	[major] _A
inqüestionable (qüestionar _v)	[in [[[qüestion] _v a] _v ble] _A] _A	mal (mal _A)	[mal] _A
insolidari (solidari _A)	[in [solidari] _A] _A	màquina (màquina _N)	[màquina] _N
insultat (insultar _v)	[[[insult] _v a] _v t] _A	marginal (marge _N)	[[margin] _N al] _A
insuportable (suportar _v)	[in [[[suport] _v a] _v ble] _A] _A	marginat (marginar _v)	[[[margin] _v a] _v t] _A
intel·lectual (intel·lecte _N)	[[intel·lectu] _N al] _A	marrano (<i>marrano</i> _A)	[marrano] _A
intel·ligent (intel·ligent _A)	[intel·ligent] _A	mateix (mateix _A)	[mateix] _A
intempestiu (tempesta _N)	[in [[tempest] _N iu] _A] _A	material (matèria _N)	[[materi] _N al] _A
intens (intens _A)	[intens] _A	màxim (màxim _A)	[màxim] _A
interessant (interessar _v)	[[[interess] _v a] _v nt] _A	mediterrani (<i>medi</i> _A + <i>terra</i> _N)	[[medi] _A + [[terran] _N i] _A] _A
interessat (interessar _v)	[[[interess] _v a] _v t] _A	menjat (menjar _v)	[[[menj] _v a] _v t] _A
intern (intern _A)	[intern] _A	menor (menor _A)	[menor] _A
interpersonal (persona _N)	[inter [[person] _N al] _A] _A	mental (ment _N)	[[ment] _N al] _A
intersubjectiu (subjectiu _A)	[inter [subjectiu] _A] _A	mentider (mentida _N)	[[mentid] _N er] _A
íntim (íntim _A)	[íntim] _A	merescut (merèixer _v)	[[[meresc] _v u] _v t] _A
intocable (tocar _v)	[in [[[toc] _v a] _v ble] _A] _A	metòdic (mètode _N)	[[metòd] _N ic] _A
intrapersonal (persona _N)	[intra [[person] _N al] _A] _A	mig (mig _A)	[mig] _A
introvertit (<i>intro</i> _{PR} + <i>vertir</i> _v)	[[intro] _{PR} + [[[vert] _v i] _v t] _A] _A	migrat (migrar _v)	[[[migr] _v a] _v t] _A
inútil (útil _A)	[in [útil] _A] _A	millor (millor _A)	[millor] _A
inventat (invent _N)	[[[invent] _N a] _v t] _A	mitjà (mig _A)	[[mitj] _A à] _A
irracional (racional _A)	[ir [racional] _A] _A	mixt (mixt _A)	[mixt] _A
irreal (real _A)	[ir [real] _A] _A	mòbil (mòbil _A)	[mòbil] _A
irreconciliable (reconciliar _v)	[ir [[[reconcili] _v a] _v ble] _A] _A	modern (modern _A)	[modern] _A
irrespectuós (respecte _N)	[ir [[respect] _N -u-ós] _A] _A	molest (molest _A)	[molest] _A
irresponsable (responsable _A)	[ir [responsable] _A] _A	moral (moral _A)	[moral] _A
irrisori (irrisori _A)	[irrisori] _A	morat (móra _N)	[[mor] _N at] _A
japonés (<i>Japón</i> _N)	[[japon] _N és] _A	moreno (moro _N)	[[mor] _N eno] _A
jove (jove _A)	[jove] _A	mostrat (mostrar _v)	[[[mostr] _v a] _v t] _A
junt (junt _A)	[junt] _A	motivats (motiu _A)	[[[motiv] _A a] _v t] _A
just (just _A)	[just] _A	mullat (mullar _v)	[[[mull] _v a] _v t] _A
juvenil (jove _N)	[[juven] _N il] _A	múltiple (múltiple _A)	[múltiple] _A
laboral (labor _N)	[[labor] _N al] _A	musical (música _N)	[[[music] _N al] _A
latent (latent _A)	[latent] _A	nacional (nació _N)	[[nacion] _N al] _A
lector (lector _A)	[lector] _A	natural (natura _N)	[[natur] _N al] _A
lícit (lícit _A)	[lícit] _A	necessari (necessari _A)	[necessari] _A
líder (líder _A)	[líder] _A	negat (negar _v)	[[[neg] _v a] _v t] _A
limitat (limitar _v)	[[[limit] _v a] _v t] _A	negatiu (negar _v)	[[[neg] _v a] _v tiu] _A
liso (<i>liso</i> _A)	[liso] _A	negre (negre _A)	[negre] _A
llarg (llarg _A)	[llarg] _A	nerviós (nervi _N)	[[nervi] _N ós] _A
lleig (lleig _A)	[lleig] _A	net (net _A)	[net] _A
llest (llest _A)	[llest] _A	neurològic (<i>neuro</i> - _N , - <i>logia</i> _N)	[[[neuro] _N + [lòg] _N ic] _A
lleu (lleu _A)	[lleu] _A	nord-americà (nord _N + Amèrica _N)	[[[nord] _N + [americ] _N à] _A

normal (norma _N)	[[norm] _N al] _A	podrit (podrir _V)	[[[podr] _V i] _V t] _A
normatiu (normar _V)	[[[norm] _V a] _V tiu] _A	popular (popular _A)	[popular] _A
notable (notar _V)	[[[not] _V a] _V ble] _A	porc (porc _N)	[porc] _A
nou (nou _A)	[nou] _A	posat (posar _V)	[[[pos] _V a] _V t] _A
obert (obrir _V)	[[ober] _V t] _A	positiu (positiu _A)	[positiu] _A
objectiu (objecte _N)	[[object] _N iu] _A	possible (possible _V)	[possible] _A
oblidat (oblidar _A)	[[[oblid] _V a] _V t] _A	posterior (posterior _A)	[posterior] _A
obligatori (obligar _V)	[[[oblig] _V a] _V tori] _A	potent (potent _A)	[potent] _A
observat (observar _V)	[[[observ] _V a] _V t] _A	precoç (precoç _A)	[precoç] _A
occidental (occident _N)	[[occident] _N al] _A	preocupant (preocupar _V)	[[preocup] _V a] _V nt] _A
olímpic (Olimp _N)	[[olímp] _N ic] _A	preocupat (preocupar _V)	[[preocup] _V a] _V t] _A
ondulant (ondular _V)	[[[ondul] _V a] _V nt] _A	preparat (preparar _V)	[[prepar] _V a] _V t] _A
optatiu (optar _V)	[[[opt] _V a] _V tiu] _A	present (present _A)	[present] _A
ordinari (ordinari _A)	[ordinari] _A	prim (prim _A)	[prim] _A
orfe (orfe _A)	[orfe] _A	primari (prim _A)	[[prim] _A ari] _A
orgullós (orgull _N)	[[orgull] _N ós] _A	principal (principi _N)	[[princip] _N al] _A
orientat (orient _N)	[[[orient] _N a] _V t] _A	privat (privar _V)	[[[priv] _A a] _V t] _A
originari (origen _N)	[[[origin] _N ari] _A	probable (provar _V)	[[[prob] _V a] _V ble] _A
pacient (pacient _N)	[pacient] _A	problemàtic (problema _N)	[[problemàt] _N ic] _A
pagat (pagar _V)	[[[pag] _V a] _V t] _A	productiu (productiu _A)	[productiu] _A
paradet (parar _V)	[[[[par] _V a] _V d] _A et] _A	professional (professió _N)	[[profession] _N al] _A
particular (partícula _N)	[[particul] _N ar] _A	profund (profund _A)	[profund] _A
partidari (partit _N)	[[partid] _N ari] _A	prohibit (prohibir _V)	[[[prohib] _V i] _V t] _A
pasmat (pasmar _V)	[[[pasm] _V a] _V t] _A	propi (propi _A)	[propi] _A
passat (passar _V)	[[[pass] _V a] _V t] _A	propiciat (propiciar _V)	[[[propici] _V a] _V t] _A
passional (passió _N)	[[passion] _N al] _A	proporcional (proporció _N)	[[proporcion] _N al] _A
passota (passar _V)	[[pass] _V ota] _A	protegit (protegir _V)	[[[proteg] _V i] _V t] _A
patern (patern _A)	[patern] _A	provocatiu (provocar _V)	[[[provoc] _V a] _V tiu] _A
patoso (pato _N)	[[pat] _N oso] _A	pròxim (pròxim _A)	[pròxim] _A
pausat (pausa _N)	[[paus] _N at] _A	próximo (próximo _A)	[próximo] _A
pendent (pendent _A)	[pendent] _A	psicològic (<i>psico</i> _N + <i>logia</i> _N)	[[[psico] _N + [lòg] _N] _N ic] _A
penjat (penjar _V)	[[[penj] _V a] _V t] _A	psicopedagògic (<i>ped</i> _N + <i>agog</i> _N)	[[[psico] _N + [ped] _N + [agog] _N] _N ic] _A
pensant (pensar _V)	[[[pens] _V a] _V nt] _A	psiquiàtric (<i>psico</i> _N + <i>iatría</i> _N)	[[[psiqu] _N + [iàtr] _N] _N ic] _A
pensat (pensar _V)	[[[pens] _V a] _V t] _A	psíquic (psíquic _A)	[psíquic] _A
pentinat (pentinar _V)	[[[pentin] _V a] _V t] _A	públic (públic _A)	[públic] _A
perfecte (perfecte _A)	[perfecte] _A	puntual (punt _N)	[[puntu] _N al] _A
perillós (perill _N)	[[perill] _N ós] _A	punxegut (punxa _N + agut _A)	[[punx] _N + [egut] _A] _A
perjudicat (prejudicar _V)	[[[perjudic] _V a] _V t] _A	puta (puta _A)	[puta] _A
personal (persona _N)	[[person] _N al] _A	quotidià (quotidià _A)	[quotidià] _A
pesat (pesar _V)	[[[pes] _V a] _V t] _A	racial (<i>race</i> _N)	[[raci] _N al] _A
petit (petit _A)	[petit] _A	racional (racional _A)	[racional] _A
pitjor (pitjor _A)	[pitjor] _A	racista (raça _N)	[[rac] _N ista] _A
plàcid (plàcid _A)	[plàcid] _A	raonable (raó _N)	[[[raon] _N a] _V ble] _A
plantat (plantar _V)	[[[plant] _V a] _V t] _A	rapat (rapar _V)	[[[rap] _V a] _V t] _A
plantejat (planta _N)	[[[[plant] _N ej] _V a] _V t] _A	ràpid (ràpid _A)	[ràpid] _A
plàstic (plàstic _V)	[plàstic] _A	rar (rar _A)	[rar] _A
ple (ple _A)	[ple] _A	raro (<i>raro</i> _A)	[raro] _A
plegat (plegar _V)	[[[pleg] _V a] _V t] _A	real (real _A)	[real] _A
plorós (plorar _V)	[[[plor] _V] _N ós] _A	rebotat (botar _V)	[[re [bot] _V a] _V t] _A
pobre (pobre _A)	[pobre] _A	rebregat (bregar _V)	[[re [breg] _V a] _V t] _A

rebut (rebre _v)	[[[reb] _v u] _v t] _A	social (social _A)	[social] _A
rebutjat (rebutjar _v)	[[[rebutj] _v a] _v t] _A	socioeconòmic (<i>eco</i> _N + <i>nomia</i> _N)	[[[socio] _N +[[eco] _N +[[nòm] _v] _N ic] _A
reduït (reduir _v)	[[[redu] _v i] _v t] _A	socràtic (Sòcrates _N)	[[sòcrat] _N ic] _A
reflectit (reflectir _v)	[[[reflect] _v i] _v t] _A	sol (sol _A)	[sol] _A
reflexat (reflex _N)	[[[reflex] _N a] _v t] _A	solidari (solidari _A)	[solidari] _A
regular (regular _A)	[regular] _A	somniador (somniar _v)	[[[somni] _v a] _v dor] _A
relacionat (relació _N)	[[[relacion] _N a] _v t] _A	sorprenent (sorprenre _v)	[[[sorpren] _v e] _v nt] _A
relatiu (relatiu _A)	[relatiu] _A	sorprès (sorprenre _v)	[[sorprrè] _v s] _A
religiós (religió _N)	[[religi] _N ós] _A	sospitós (sospitar _v)	[[sospit] _v ós] _A
renovador (renovar _v)	[[[renov] _v a] _v dor] _A	sotmès (sotmetre _v)	[[sotmè] _v s] _A
repartit (partir _v)	[[re [part] _v i] _v t] _A	subjecte (subjecte _A)	[subjecte] _A
representatiu (representar _v)	[[[represent] _v a] _v tiu] _A	subtil (subtil _A)	[subtil] _A
reproduït (produir _v)	[[re [produ] _v i] _v t] _A	suelto (<i>suelto</i> _A)	[suelto] _A
resignat (resignar _v)	[[[resign] _v a] _v t] _A	suficient (suficient _A)	[suficient] _A
resistent (resistent _A)	[resistent] _A	superat (superar _v)	[[[super] _v a] _v t] _A
respectat (respectar _v)	[[[respect] _v a] _v t] _A	superbaix (baix _A)	[super [baix] _A] _A
respectuós (respecte _N)	[[respect] _N -u-ós] _A	superdotat (dotar _v)	[super [[[dot] _v a] _v t] _A] _A
responsable (responsable _A)	[responsable] _A	superficial (superfície _N)	[[superfici] _N al] _A
resumit (resumir _v)	[[[resum] _v i] _v t] _A	superior (superior _A)	[superior] _A
revés (revés _A)	[revés] _A	tallat (tallar _v)	[[[tall] _v a] _v t] _A
ric (ric _A)	[ric] _A	tancat (tancar _v)	[[[tanc] _v a] _v t] _A
ridícul (ridícul _A)	[ridícul] _A	tecnificat (tècnica _N)	[[[[[tecn] _N ific] _v a] _v t] _A
ros (ros _A)	[ros] _A	telefònic (<i>tele</i> _{ADV} + <i>fon</i> _N)	[[telefòn] _N ic] _A
sacrificat (sacrificar _v)	[[[sacrific] _v a] _v t] _A	tendent (tendent _A)	[tendent] _A
satisfactori (satisfer _v)	[[[satisfac] _v tor] _A	terrible (terrible _A)	[terrible] _A
secret (secret _A)	[secret] _A	tímid (tímid _A)	[tímid] _A
secundari (secundari _A)	[secundari] _A	tip (tibar _v)	[[tip] _v] _A
següent (següent _A)	[següent] _A	típic (típic _A)	[típic] _A
seguit (seguir _v)	[[[segu] _v i] _v t] _A	tirat (tirar _v)	[[tir] _v a] _v t] _A
segur (segur _A)	[segur] _A	tocat (tocar _v)	[[[toc] _v a] _v t] _A
selectiu (selectiu _A)	[selectiu] _A	tolerant (tolerar _v)	[[[toler] _v a] _v nt] _A
semblant (semblar _v)	[[[sembl] _v a] _v nt] _A	tontet (tonto _A)	[[[tont] _A et] _A
sencer (sencer _A)	[sencer] _A	tonto (tonto _A)	[tonto] _A
sensible (sensible _A)	[sensible] _A	tope (tope _N)	[tope] _N
sentat (sentar _v)	[[[sent] _v a] _v t] _A	total (tot _N)	[[[tot] _N al] _A
senzill (<i>sencillo</i> _A)	[senzill] _A	tou (tou _A)	[tou] _A
separador (separar _v)	[[[separ] _v a] _v dor] _A	tractat (tractar _v)	[[[tract] _v a] _v t] _A
separat (separar _v)	[[[separ] _v a] _v t] _A	tradicional (tradicció _N)	[[[tradicion] _N al] _A
serio (<i>serio</i> _A)	[serio] _A	tranquil (tranquil _A)	[tranquil] _A
seriós (seriós _A)	[seriós] _A	tranquilo (<i>tranquilo</i> _A)	[tranquilo] _A
sever (sever _A)	[sever] _A	traumàtic (trauma _N)	[[[traumàt] _N ic] _A
significatiu (significar _v)	[[[signific] _v a] _v tiu] _A	trencat (trençar _v)	[[[trenc] _v a] _v t] _A
similar (similar _A)	[similar] _A	trist (trist _A)	[trist] _A
simpàtic (simpatia _N)	[[[simpàt] _N ic] _A	trivial (trivial _A)	[trivial] _A
simple (simple _A)	[simple] _A	únic (unic _A)	[únic] _A
sistemàtic (sistema _N)	[[[sistemàt] _N ic] _A	unit (unir _v)	[[[un] _v i] _v t] _A
situat (situar _v)	[[[situ] _v a] _v t] _A	universal (univers _N)	[[[univers] _N al] _A
sobrehumà (home _N)	[sobre [[hum] _N à] _A] _A	universitari (universitat _N)	[[[universit] _N ari] _A
sobtat (sobte _{ADV})	[[[sobt] _{ADV} a] _v t] _A	urbà (urbà _A)	[urbà] _A
sociable (sociable _A)	[sociable] _A	útil (útil _A)	[útil] _A

utòpic (utopia _N)	[[utòp] _N ic] _A	visceral (víscera _N)	[[viscer] _N al] _A
valent (valent _A)	[valent] _A	viscut (viure _V)	[[visc] _V u] _V t] _A
vàlid (vàlid _A)	[vàlid] _A	vist (veure _V)	[[vis] _V t] _A
valorat (valor _N)	[[[valor] _N a] _V t] _A	visual (visual _A)	[visual] _A
variable (variar _V)	[[[vari] _V a] _V ble] _A	viu (viu _A)	[viu] _A
variat (variar _V)	[[[vari] _V a] _V t] _A	xacrós (xacra _N)	[[xacr] _N ós] _A
vell (vell _A)	[vell] _A	xafarder (xafarder _A)	[xafarder] _A
venjatiu (venjar _V)	[[venj] _V a] _V tiu] _A	xerraire (xerrar _V)	[[xerr] _V aire] _A
verd (verd _A)	[verd] _A	xinès (Xina _N)	[[xin] _N ès] _A
vergonyós (vergonya _N)	[[vergony] _N ós] _A	xivato (chivar _V)	[[xiv] _V ato] _A
vermell (vermell _A)	[vermell] _A	xop (xopar _V)	[[xop] _V] _A
vestit (vestir _V)	[[[vest] _V i] _V t] _A	xulillo (chulo _A)	[[xul] _A illo] _A
vigilant (vigilar _V)	[[[vigil] _V a] _V nt] _A	xulo (chulo _A)	[xulo] _A
vigilat (vigilar _V)	[[[vigil] _V a] _V t] _A	xungo (chungo _A)	[xungo] _A
violent (violent _A)	[violent] _A		

LLEGENDA (segmentació sincrònica)

català antic	= bound morpheme stem	(n) = fonema desaparegut	V = Verb
castellanismes	= bound morpheme stem	-g = increment	N = Nom
l·latínismes	= bound morpheme stem	-i- = vocal de suport	A = Adjectiu
hel·lenismes	= bound morpheme stem	* = forma en desús	P = Pronom
comp. heterogenis llatí+grec	= bound morpheme stem	[xx+xx] = bound morph+afix	ADV = Adverbi
gal·licismes	= bound morpheme stem	[[xx] + [xx]] = compost	PR = Preposició
anglicismes	= bound morpheme stem		I = Interjecció

REFERÈNCIES

- Alcover, A. M., & Moll, F. B. (2002). *Diccionari català-valencià-balear*. Barcelona, ES: Institut d'Estudis Catalans.
- Anderson, S. R. (1992). *A-morphous morphology*. Cambridge, UK: Cambridge University Press.
- Anglin, J. M. (1993). Vocabulary development: a morphological analysis. *Monographs of the Society for Research in Child Development*, 58(10, Serial 238), 1-165.
- Aparici, M. (2010). *El desarrollo de la conectividad discursiva en diferentes géneros y modalidades de producción* (Tesi doctoral no publicada). Barcelona, ES: Universitat de Barcelona.
- Aronoff, M. (1976). *Word formation in generative grammar*. Cambridge, MA: Cambridge University Press.
- Baayen, H. (1992). Quantitative aspects of morphological productivity. A G. Booij, & J. van Marle (Ed.), *Yearbook of Morphology 1991* (p. 109-150). Dordrecht, NL: Kluwer Academic Publishers.
- Baayen, H. (1993). On frequency, transparency and productivity. A G. Booij, & J. Van Marle (Ed.), *Yearbook of Morphology 1992* (p. 181-208). Dordrecht, NL: Kluwer Academic Publishers.
- Baayen, H. (2003). Probabilistic approaches to morphology. A R. Bod, J. Hay, & S. Jannedy (Ed.), *Probabilistic Linguistics* (p. 229-288). Cambridge, MA: MIT Press.
- Badia, A. (1962). *Gramàtica catalana* (Vol. 2). Madrid, ES: Gredos.
- Bauer, L. (1988). *Introducing linguistic morphology*. Edinburgh, UK: Edinburgh University Press.

- Bel, A., Perera, J., & Salas, N. (2010). Anaphoric devices in written and spoken narrative discourse. *Written Language and Literacy*, 13, 236-259.
- Berman, R. A. (2008). The psycholinguistics of developing text construction. *Journal of Child Language*, 35, 735-771.
- Berman, R. A., & Katzenberger, I. (2004). Form and function in introducing narrative and expository texts: a developmental perspective. *Discourse processes*, 38, 57-94.
- Berman, R. A., & Nir-Sagiv, B. (2004). Linguistic indicators of inter-genre differentiation in later language development. *Journal of Child Language*, 31, 339-380.
- Berman, R. A., & Slobin, D. (1994). *Relating events in narrative: a crosslinguistic developmental study*. Mahwah, NJ: Lawrence Erlbaum Associates.
- Berman, R. A., & Verhoeven, L. (2002). Cross-linguistic perspectives on the development of text production abilities: speech and writing. *Written Language and Literacy*, 5, 1-44.
- Biber, D. (1995). *Dimensions of register variation: a cross-linguistic comparison*. Cambridge, UK: Cambridge University Press.
- Bierwisch, M. (1967). Syntactic features in morphology: general problems of so-called pronominal inflection in German. A R. Jakobson, *To honor Roman Jakobson: essays on the occasion of his seventieth birthday: 11 October 1966* (p. 239-270). The Hague, NL: Mouton.
- Blackwell, A. A. (2000). On the acquisition of the syntax of English adjectives. *Papers from the Regional Meeting of the Chicago Linguistic Society*. 36 (2), p. 361-375. Chicago, IL: The Society.

- Blackwell, A. A. (2005). Acquiring the English adjective lexicon: relationship with input properties and adjectival semantic typology. *Journal of Child Language*, 32, 535-562.
- Bloomfield, L. (1933). *Language*. Chicago, IL: University of Chicago Press.
- Boix, E., Alturo, N., & Perea, M. P. (2002). Corpus del Català Contemporani de la Universitat de Barcelona (CUB). A general presentation. *Romanistische Korpuslinguistik. Korpora und gesprochene Sprache* (p. 155-170). Tübingen, GE: Gunter Narr.
- Boleda, G., Badia, T., & Schulte im Walde, S. (2005). Morphology vs. syntax in adjective class acquisition. *Proceedings of the ACL-SIGLEX 2005 Workshop on Deep Lexical Acquisition*, (p. 77-86). Ann Arbor, MI: The Association for Computational Linguistics.
- Britton, B. K. (1994). Understanding expository text: building mental structures to induce insights. A M. A. Gernsbacher (Ed.), *Handbook of Psycholinguistics* (p. 641-674). New York, NY: Academic Press.
- Bugarski, R. (1993). Graphic relativity and Linguistic constructs. A R. J. Scholes (Ed.), *Literacy and language analysis* (p. 5-18). Hillsdale, NJ: Lawrence Erlbaum Associates.
- Butterworth, B. (1983). Lexical representation. A B. Butterworth (Ed.), *Language production* (Vol. 2, p. 257-294). London, UK: Academic Press.
- Bybee, J. (2010). *Language, usage and cognition*. Cambridge, UK: Cambridge University Press.
- Bybee, J. L. (1985). *Morphology. A study of the relation between meaning and form*. Amsterdam, NL: John Benjamins.

- Bybee, J. L. (1988). Morphology as lexical organization. A M. Hammond, & M. Noonan (Ed.), *Theoretical Morphology: Approaches in Modern Linguistics* (p. 119-141). London, UK: Academic Press.
- Caramazza, A., Laudanna, A., & Romani, C. (1988). Lexical access and inflectional morphology. *Cognition*, 28, 297-332.
- Chomsky, C. (1969). *The acquisition of syntax in children from 5 to 10*. Cambridge, MA: The Massachusetts Institute of Technology.
- Chomsky, N. (1981). *Lectures on Government and Binding*. Dordrecht, NL: Foris.
- Civit, M. (2003). *Criterios de desambiguación morfosintáctica de corpus en español*. Alicante, ES: Sociedad Española para el Procesamiento del Lenguaje Natural.
- Clark, H. H. (1996). *Using language*. Cambridge, UK: Cambridge University Press.
- Cordero, J. A. (2002). *L'aprenentatge del català com a segona llengua. Evolució dels aspectes lèxics al llarg de l'escolaritat obligatòria*. Recollit de <http://www.winmates.net/mar/estudio/dgpl.php>
- Cuenca, M. J. (2005). *Sintaxi catalana*. Barcelona, ES: Universitat Oberta de Catalunya.
- Cutillas, L. (2013). Parlar per escriure o escriure per parlar? A L. Tolchinsky (Ed.), *L'explotació didàctica dels corpus lingüístics* (p. 77-100). Barcelona, ES: Horsori.
- Cutillas, L., & Tolchinsky, L. (2017). Use of adjectives in Catalan. A morphological characterization in different genres and modes of production through school-age development. *First Language*, 37, 58-82.
- Cutillas, L., & Tolchinsky, L. (enviada). Catalan speakers' awareness to adjective compositionality. *Morphology*.
- Cutillas, L., Tolchinsky, L., Rosado, E., & Perera, J. (2014). Indicators of lexical growth throughout age, genre and modality for a Catalan L1 corpus. A A. Díaz-

- Negrillo, & F. J. Díaz-Pérez (Ed.), *Specialisation and Variation in Language Corpora* (p. 161-188). Bern, CH: Peter Lang.
- Daland, R. (2009). *Word segmentation, word recognition, and word learning: a computational model of first language acquisition* (PhD Dissertation). Evanston, IL: Northwestern University.
- Dickinson, D. (1988). Learning names for materials: factors constraining and limiting hypotheses about word meaning. *Cognitive Development*, 3, 15-35.
- Dixon, R. M. (1982). *Where have all the adjectives gone?; and other essays in semantics and syntax*. Berlin, DE: Mouton.
- Dixon, R. M. (2004). Adjective classes in typological perspective. A R. M. Dixon, & A. Y. Aikhenvald (Ed.), *Adjective classes. A cross-linguistic typology* (p. 1-49). Oxford, UK: Oxford University Press.
- EAGLES. (1996). *Recommendations for the morphosyntactic annotation of corpora*. Recollit de <http://www.ilc.cnr.it/EAGLES96/annotate/annotate.html>.
- Evans, J. D. (1996). *Straightforward Statistics for the Behavioral Sciences*. Boston, MA: Brooks Cole Publishing Company.
- Fabra, P. (1956). *Gramàtica catalana*. Barcelona, ES: Teide.
- Fábregas, A. (2013). *La morfología. El análisis de la palabra compleja*. Madrid, ES: Síntesis.
- Fletcher, P., & Garman, M. (1996). Introduction. A P. Fletcher, & M. Garman (Ed.), *Language acquisition: studies in first language development* (p. 3-8). Cambridge, UK: Cambridge University Press.
- Frauenfelder, U. H., & Schreuder, R. (1992). Constraining psycholinguistic models of morphological processing and representation: the role of productivity. A G.

- Booij, & J. van Marle (Ed.), *Yearbook of Morphology 1991* (p. 165-185). Dordrecht, NL: Kluwer Academic Publishers.
- García-Miguel, J. M. (2013). Categorías léxicas en tipología lingüística. *Verba*, 40, 355-388.
- Garson, G. D. (2012). *Generalized Linear Models / Generalized Estimating Equations*. Asheboro, NC: Statistical Associates Publishers.
- Gili Gaya, S. (1972). *Estudios de lenguaje infantil*. Barcelona, ES: Vox.
- Granger, S., & Wynne, M. (2000). Optimising Measures of Lexical Variation in EFL Learner Corpora. A S. Granger, & M. Wynne, *Corpora Galore: Analyses and Techniques in Describing English* (p. 249-257). Amsterdam, NL: Rodopi.
- Halliday, M. A. (1985). *Spoken and written language*. Oxford, UK: Oxford University Press.
- Halliday, M. K., & Hasan, R. (1985). *Language, context, and text: aspects of language in a social-semiotic perspective*. Oxford, UK: Oxford University Press.
- Havelock, E. A. (1986). *The Muse learns to write: reflections on orality and literacy from antiquity to the present*. New Haven, CT: Yale University Press.
- Hay, J. (2003). *Causes and Consequences of Word Structure*. New York, NY: Routledge.
- Hay, J., & Baayen, R. H. (2002). Parsing and Productivity. A G. Booij, & J. Van Marle (Ed.), *Yearbook of Morphology 2001* (p. 203-235). Dordrecht, NL: Kluwer Academic Publishers.
- Hickmann, M. (2003). *Children's discourse. Person, space and time across languages*. Cambridge, UK: Cambridge University Press.
- Institut d'Estudis Catalans. (1997). *Diccionari de la llengua catalana* (2a ed). Barcelona, ES: Institut d'Estudis Catalans.

- Institut d'Estudis Catalans. (2016). *Gramàtica de la llengua catalana*. Barcelona, ES: Institut d'Estudis Catalans.
- Johnson, J. (1985). Cognitive prerequisites: the evidence from children's learning of English. A D. I. Slobin (Ed.), *The crosslinguistic study of language acquisition* (Vol. 2: Theoretical issues, p. 961-1004). Hillsdale, NJ: Lawrence Erlbaum.
- Karmiloff, K., & Karmiloff-Smith, A. (2001). *Pathways to language*. Cambridge, MA: Harvard University Press.
- Karmiloff-Smith, A. (1979). *A functional approach to child language*. Cambridge, UK: Cambridge University Press.
- Karmiloff-Smith, A. (1986). Stage/structure versus phase/process in modelling linguistic and cognitive development. A I. Levin, *Stage and structure: reopening the debate* (p. 164-190). Norwood, NJ: Ablex.
- Karmiloff-Smith, A. (1992). *Beyond modularity: a developmental perspective on cognitive science*. Cambridge, MA: MIT Press/Bradford Books.
- Katamba, F. (1993). *Morphology*. London, UK: The Macmillan Press.
- Landau, L., & Gleitman, L. R. (1985). *Language and experience. Evidence from the Blind Child*. London, UK: Harvard University Press.
- Lee, E., Torrance, N. G., & Olson, D. R. (2001). Young children and the say/mean distinction: verbatim and paraphrase recognition in narrative and nursery rhyme contexts. *Journal of Child Language*, 28, 531-543.
- Llauradó, A., & Tolchinsky, L. (2013). Growth of text-embedded lexicon in Catalan: From childhood to adolescence. *First Language*, 33, 628-653.
- Llauradó, A., Martí, M. A., & Tolchinsky, L. (2012). Corpus CesCa: compiling a corpus of written Catalan produced by school children. *International Journal of Corpus Linguistics*, 17(3), 428-441.

- Longacre, R. E. (1996). *The grammar of discourse*. New York, NY: Plenum Press.
- López-Ornat, S. (1999). La adquisición del lenguaje. Nuevas perspectivas. A F. Cuetos, & M. de Vega (Ed.), *Estudios psicolingüísticos en lengua castellana* (p. 469-533). Madrid, ES: Trotta.
- MacWhinney, B. (2012). *The CHAT transcription format*. Recollit de <http://childes.psy.cmu.edu/manuals/chat.pdf>.
- Malvern, D., Richards, B., Chipere, N., & Durán, P. (2004). *Lexical diversity and language development. Quantification and assessment*. Basingstoke, UK: Palgrave MacMillan.
- Marineille, S. A., & Kneile, L. A. (2012). Acquiring knowledge of derived nominals and derived adjectives in context. *Language, Speech, and Hearing Services in Schools, 43*, 53-65.
- Marslen-Wilson, W., & Zhou, X. (1999). Abstractness, allomorphy, and lexical architecture. *Language and Cognitive Processes, 14*(4), 321-352.
- Marslen-Wilson, W., Tyler, L. K., Waksler, R., & Older, L. (1994). Morphology and Meaning in the English Mental Lexicon. *Psychological Review, 101*(1), 3-33.
- Mascaró, J. (2002). Morfologia: aspectes generals. A J. Solà, M. R. Lloret, J. Mascaró, & M. Pérez Saldanya (Ed.), *Gramàtica del Català Contemporani* (4a ed., Vol. 1, p. 465-482). Barcelona, ES: Empúries.
- McCormick, S. F., Rastle, K., & Davis, M. H. (2008). Is there a ‘fete’ in ‘fetish’? Effects of orthographic opacity on morpho-orthographic segmentation in visual word recognition. *Journal of Memory and Language, 58*(2), 307-326.
- Mintz, T. H., & Gleitman, L. R. (2002). Adjectives really do modify nouns: the incremental and restricted nature of early adjective acquisition. *Cognition, 84*, 267-293.

- Nesselhauf, N. (2004). Learner corpora and their potential for language teaching. A J. M. Sinclair (Ed.), *How to use corpora in language teaching* (p. 125-152). Amsterdam, NL: John Benjamins.
- Nippold, M. A., & Sun, L. (2008). Knowledge of morphologically complex words: a developmental study of older children and young adolescents. *Language, Speech and Hearing Services in Schools, 39*, 365-373.
- Olson, D. R. (1996). Literate mentalities: literacy consciousness of language, and modes of thought. A D. R. Olson (Ed.), *Modes of thought* (p. 141-151). Cambridge, UK: Cambridge University Press.
- Padró, L. (2011). Analizadores multilingües en FreeLing. *Linguamatica, 3*(2), 13-20.
- Perner, J. (1991). *Understanding the representational mind*. Cambridge, MA: MIT Press.
- Piatelli-Palmarini, M. (1980). *Language and learning: the debate between Piaget and Chomsky*. Cambridge, UK: Cambridge University Press.
- Picallo, M. C. (2002). L'adjectiu i el sintagma adjectival. A J. Solà, M. R. Lloret, J. Mascaró, & M. Pérez Saldanya (Ed.), *Gramàtica del Català Contemporani* (4a ed., Vol. 2, p. 1641-1688). Barcelona, ES: Empúries.
- Pinker, S. (1999). *Words and rules*. London, UK: Phoenix.
- Polinsky, M. (2004). Word class distinctions in an incomplete grammar. A D. Ravid, & H. Bat Zeev Shyldkrot (Ed.), *Perspectives on language and language development* (p. 419-434). Dordrecht, NL: Kluwer.
- Rafel, J. (1998). *Diccionari de freqüències*. Barcelona, ES: Institut d'Estudis Catalans.
- Rafel, J., & Solanellas, J. M. (1986). El corpus textual automatizat de la llengua catalana. *Actas de las II Jornadas Españolas de Documentación Automatizada* (p. 147-161). Torremolinos, ES: Universidad de Sevilla.

- Ravid, D. (2004a). Derivational morphology revisited. Later lexical development in Hebrew. A R. A. Berman (Ed.), *Language development across childhood and adolescence* (p. 53-81). Amsterdam, NL: John Benjamins.
- Ravid, D. (2004b). Emergence of linguistic complexity in later language development: evidence from expository text construction. A D. Ravid, & H. B. Shyldkrot (Ed.), *Perspectives on language and language development: essays in honor of Ruth A. Berman* (p. 337-355). London, UK: Kluwer Academic Publishers.
- Ravid, D., & Berman, R. A. (2006). Information density in the development of spoken and written narratives in English and Hebrew. *Discourse Processes, 41*, 117-149.
- Ravid, D., & Berman, R. A. (2009). Developing linguistic register across text types. *Pragmatics and Cognition, 17*, 108-145.
- Ravid, D., & Berman, R. A. (2010). Developing noun phrase complexity at school age: a text-embedded cross-linguistic analysis. *First Language, 30*, 3-26.
- Ravid, D., & Levie, R. (2010). Hebrew adjectives in later language text production. *First Language, 30*, 27-55.
- Ravid, D., & Tolchinsky, L. (2002). Developing linguistic literacy: a comprehensive model. *Journal of Child Language, 29*, 417-447.
- Ravid, D., & Zilberbuch, S. (2003). Morphosyntactic constructs in the development of spoken and written Hebrew text production. *Journal of Child Language, 30*, 395-418.
- Ravid, D., Van Hell, J., Rosado, E., & Zamora, A. (2002). Subject NP patterning in the development of text production: a crosslinguistic study of Dutch, English, Hebrew, and Spanish. *Journal of Written Language and Literacy, 5*, 69-93.
- Read, J. (2000). *Assessing vocabulary*. Cambridge, UK: Cambridge University Press.

- Scholes, R. J., & Willis, B. J. (1986). Literacy and language. *Journal of Literary Semantics*, 16, 3-11.
- Scholes, R. J., & Willis, B. J. (1987). The illiterate native speaker of English: oral language and intentionality. A J. Klesius, & M. Radenich (Ed.), *Links to literacy* (p. 33-42). Miami, FL: Florida Reading Association.
- Schreuder, R., & Baayen, R. H. (1995). Modeling morphological processing. A L. B. Feldman (Ed.), *Morphological Aspects of Language Processing* (p. 131-156). Hillsdale, NJ: Lawrence Erlbaum Associates.
- Serrat, E., Sanz-Torrent, M., & Bel, A. (2004). Aprendizaje léxico y desarrollo de la gramática: vocabulario verbal, aceleración morfológica y complejidad sintáctica. *Anuario de Psicología*, 35-2, 221-234.
- Slobin, D. I. (1973). Cognitive prerequisites for the acquisition of grammar. A C. Ferguson, & D. Slobin (Ed.), *Studies of child language development* (p. 175-249). New York, NY: Holt, Rinehart & Winston.
- Slobin, D. I. (1977). Language change in childhood and in history. A J. Macnamara (Ed.), *Language learning and thought* (p. 185-215). New York, NY: Academic Press.
- Slobin, D. I. (1985). Crosslinguistic evidence for the language-making capacity. A D. I. Slobin (Ed.), *The crosslinguistic study of language acquisition* (Vol. 2: Theoretical issues, p. 1157-1256). Hillsdale, NJ: Lawrence Erlbaum.
- Soja, N., Carey, S., & Spelke, E. (1991). Ontological categories guide young children's inductions about word meaning: object terms and substance terms. *Cognition*, 38, 179-211.
- Spencer, A. (1991). *Morphological Theory*. Oxford, UK: Blackwell.

- Strömqvist, S., Johansson, V., Kriz, S., Ragnarsdóttir, H., Aisenman, R., & Ravid, D. (2002). Toward a cross-linguistic comparison of lexical quanta in speech and writing. *Written Language and Literacy*, 5, 45-67.
- Taft, M., & Forster, K. (1975). Lexical storage and retrieval of prefixed words. *Journal of Verbal Learning and Behaviour*, 14, 638-647.
- Taulé, M., Martí, M. A., & Recasens, M. (2008). AnCorà: multilevel annotated corpora for Catalan and Spanish. *Proceedings of 6th International Conference on Language Resources and Evaluation*, (p. 96-101). Marrakesh, MA.
- Tolchinsky, L. (2004). The nature and scope of later language development. A. R. A. Berman (Ed.), *Language development across childhood and adolescence* (p. 233-248). Amsterdam, NL: John Benjamins.
- Tolchinsky, L., Rosado, E., Aparici, M., & Perera, J. (2005). Becoming proficient educated users of language. A. D. Ravid, & H. Shyldkrot (Ed.), *Perspectives on language and language development. Essays in honor of Ruth A. Berman* (p. 375-389). Dordrecht, NL: Kluwer Academic Publishers.
- Tyler, A., & Nagy, W. (1989). The acquisition of English derivational morphology. *Journal of Memory and Language*, 28, 649-667.
- Veloso, J., & Martins, P. T. (2011). Etimologia não é morfologia: produtividade e composicionalidade na formação e processamento dos "compostos morfológicos" do português. *Textos Seleccionados, XXVI Encontro da Associação Portuguesa de Linguística* (p. 558-573). Lisboa, PT: APL.
- Villalva, A. (2008). *Morfologia do Português*. Lisboa, PT: Universidade Aberta.